

P.Z.E. br. 265

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/19

URBROJ: 65-22-07

Zagreb, 9. lipnja 2022.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 9. lipnja 2022. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/01

URBROJ: 50301-21/32-22-7

Zagreb, 9. lipnja 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU**

Zagreb, lipanj 2022.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU

Članak 1.

U Zakonu o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.) u članku 1.a točki 11. iza riječi „(SL L 297, 4.11.2016.)“ briše se točka i dodaje zarez, a iza točke 11. dodaje se točka 12. koja glasi:

„12) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.03.2017.)“.

Članak 2.

U članku 19.c točki 1. podtočki d) iza riječi: „silovanje (članak 153.)“, dodaju se riječi: „teška kaznena djela protiv spolne slobode (članak 154.)“,.

Članak 3.

Članak 19.f stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Vrhovni sud sudi u vijećima sastavljenim od tri suca, a u vijeću od pet sudaca kad odlučuje o pravnim lijekovima protiv presuda za kaznena djela za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora i kada odlučuje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti podnesenom protiv odluke Vrhovnog suda, ako drukčije nije propisano zakonom.“.

Članak 4.

U članku 43. stavku 1. točki 1. iza riječi: „pravo na“ dodaju se riječi: „lako dostupan, povjerljiv i besplatan“.

Iza točke 11. dodaje se nova točka 12. koja glasi:

„12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja“,.

Dosadašnja točka 12. postaje točka 13.

Članak 5.

U članku 70. stavku 3. iza riječi: „policijski službenik“, dodaju se riječi: „odnosno ovlaštena osoba ministarstva nadležnog za obranu“,.

U stavku 5. riječi: „članka 265. stavka 1. do 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 265. stavka 1. do 5.“.

Članak 6.

Naziv Glave VII. mijenja se i glasi:

„Glava VII.

PODNESCI I ZAPISNIK“.

Članak 7.

U članku 78. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Kaznena prijava, prijedlog za progon, privatna tužba, optužnica, pravni lijek, druge izjave i priopćenja te njihovi prilozi policiji i tijelu koje vodi postupak podnose se pisano ako zakonom nije drukčije propisano.“.

Članak 8.

Iza članka 78. dodaje se naslov i članak 78.a koji glase:

„2. *Podnesci u elektroničkom obliku*

Članak 78.a

(1) Podnesci se tijelu koje vodi postupak mogu podnijeti u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava. Ako je podnesak podnesen putem informacijskog sustava, na isti način podnose se i prilozi koji postoje u elektroničkom obliku.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državna tijela, državno odvjetništvo, odvjetnici, sudski vještaci, sudski tumači i pravne osobe dužni su podneske i njihove priloge koji postoje u elektroničkom obliku sudu podnositi putem informacijskog sustava.

(3) Podnesak u elektroničkom obliku mora biti potpisan kvalificiranim elektroničkim potpisom u skladu s posebnim propisima. Podnesak u elektroničkom obliku potpisan kvalificiranim elektroničkim potpisom smatrat će se vlastoručno potpisanim.

(4) Trenutak kada je informacijski sustav podnositelju potvrdio primitak podneska smatra se trenutkom predaje podneska tijelu koje vodi postupak.

(5) Ako podnesak podnesen u elektroničkom obliku nije prikladan za obradu, tijelo koje vodi postupak o tome će obavijestiti podnositelja i naložiti mu da podnesak podnese u odgovarajućem obliku.

(6) Ministarstvo nadležno za pravosuđe uspostavlja siguran informacijski sustav sukladan odredbama ovog Zakona i drugih propisa kojima se regulira zaštita osobnih podataka.

(7) Ministar nadležan za pravosuđe donijet će pravilnik kojim se uređuju pretpostavke za podnošenje podnesaka i dostavu u elektroničkom obliku, oblici zapisa podnesaka u elektroničkom obliku te organizaciju i djelovanje informacijskog sustava.“.

Članak 9.

Naslov iznad članka 79. briše se, a članak 79. mijenja se i glasi:

„(1) Osobe koje nisu obvezne postupati po članku 78.a stavku 2. ovog Zakona, mogu tijelu koje vodi postupak podneske podnositi putem elektroničke pošte ili drugog odgovarajućeg telekomunikacijskog sredstva. Da bi se podnesak mogao podnijeti na ovaj način, mora biti sastavljen u obliku elektroničke isprave, u skladu s posebnim zakonom.

(2) Iznimno, osobe koje su obvezne postupati po članku 78.a stavku 2. ovoga Zakona, u slučaju kada iz opravdanih razloga ne mogu postupiti po toj odredbi, mogu tijelu koje vodi postupak podnesak podnijeti na način propisan stavkom 1. ovoga članka.

(3) Podnesak iz stavka 1. ovoga članka smatra se zaprimljenim u elektroničkoj pošti ili drugom odgovarajućem telekomunikacijskom uređaju tijela koje vodi postupak trenutkom potvrde njegova primitka. Tijelo koje vodi postupak osigurava uredno djelovanje automatiziranog sustava potvrde primitka. Ako pošiljatelj ne zaprimi potvrdu primitka, obavijestit će o tome primatelja, pa ukoliko u roku kojeg je odredio ne primi tu potvrdu, smatrat će se da podnesak nije podnesen.

(4) O podnesku iz stavka 1. ovoga članka tijelo koje vodi postupak sastavlja službenu zabilješku.

(5) Na podnesak iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 78.a stavka 5. ovog Zakona.“.

Članak 10.

U članku 87. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) U slučajevima iz stavka 1. i 2. ovog članka, sud ili državni odvjetnik može odrediti da se snimka u cijelosti ili djelomično prepíše. Prijepis će se priključiti spisu predmeta i ne predstavlja dokaz u postupku.“.

Članak 11.

U članku 89. stavku 1. riječ „sudom“ zamjenjuje se riječima „tijelom koje vodi postupak“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Kada je izjava dana putem informacijskog sustava (članak 78.a), trenutak kada je informacijski sustav podnositelju potvrdio primitak podneska smatra se trenutkom predaje podneska tijelu kojemu je upućen. Smatra se da pošiljatelj podneska koji je postupio u roku nije propustio rok ako sustav nije potvrdio primitak ili podnositelj nije primio izjavu suda o primitku podneska zbog pogrešnog rada informacijskog sustava, a za koji pošiljatelj nije znao.“.

U dosadašnjem stavku 3., koji postaje stavak 4. brojka: „2.“ zamjenjuje se brojkom: „3.“.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 12.

U članku 108. stavku 7. riječi: „policijski službenik dužan ga je upoznati“ zamjenjuju se riječima: „policija je dužna upoznati ga“.

Članak 13.

U članku 109. stavku 1. riječi: „Policijski službenik“ zamjenjuju se riječju: „Policija“.

Članak 14.

U članku 121. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Istražni zatvor u domu uz kojeg je sud odredio primjenu elektroničkog nadzora izvršava nadležna ustrojstvena jedinica ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa uz pomoć policije na čijem se području izvršava.“.

Članak 15.

U članku 139. stavku 5. iza riječi: „s braniteljem“ briše se točka, dodaje zarez i riječi:

„ koji se može osigurati i putem zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj), ako okrivljenik na to pristane.“.

Članak 16.

U članku 145. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Troškovi iz stavka 2. točaka 1. do 5. ovoga članka, osim onih koji su nastali u tijelima koja se financiraju iz državnog proračuna te nužni izdaci i nagrada postavljenog branitelja, postavljenog opunomoćenika oštećenika kao tužitelja u postupku zbog kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti i postavljenog opunomoćenika djeteta žrtve kaznenog djela isplaćuju se iz sredstava tijela koje vodi kazneni postupak, a naplaćuju kasnije od osoba koje su ih dužne naknaditi prema odredbama ovoga Zakona. Postavljeni branitelj i postavljeni opunomoćenik mogu i tijekom postupka podnijeti zahtjev za podmirenje troškova na ime nagrade i nužnih izdataka, o čemu će tijelo koje vodi postupak donijeti posebno rješenje u roku od tri mjeseca od postavljenog zahtjeva.“.

Članak 17.

U članku 169. stavku 1. točke 4. i 5 mijenjaju se i glase:

„4) telekomunikacijskog sredstva,
5) informacijskog sustava.“.

Članak 18.

Članak 170. mijenja se i glasi:

„(1) Tijelo koje je sastavilo odluku i dopis šalje ga osobi kojoj je upućen (primatelj) na adresu njezinog prebivališta ili boravišta ili adresu zaposlenja, a može se poslati i na drugu adresu na kojoj se primatelj može zateći. Državnom tijelu, državnom odvjetništvu, odvjetnicima, sudskim vještacima, sudskim tumačima i pravnim osobama odluke i dopisi dostavljaju se putem informacijskog sustava, osim u slučaju iz članka 176. stavka 3. ovog Zakona.

(2) Dostava će se obaviti putem informacijskog sustava, ako stranka ili drugi sudionik postupka izjavi da je suglasan s takvim načinom dostave. Izjavu stranka ili drugi sudionik postupka daje pisano ili usmeno na zapisnik te ju može povući u svakom trenutku tijekom postupka.

(3) Ako tijelu koje vodi postupak stranka ili drugi sudionik postupka podnesak podnese putem informacijskog sustava, tijelo koje vodi postupak pozvat će stranku ili drugog sudionika da se očituje pisano ili usmeno na zapisnik da li je suglasan da mu se dostava obavlja putem informacijskog sustava.

(4) Ako dostava putem informacijskog sustava nije moguća ili ako okolnosti slučaja to opravdavaju, tijelo koje vodi postupak dostavu će obaviti na drugi način.

(5) Na dostavu dopisa telekomunikacijskim sredstvom primjenjuju se odredbe članka 79. ovog Zakona.

(6) Vojnim osobama, pripadnicima policije i pravosudne policije dopis se može dostaviti i preko njihova zapovjedništva ili voditelja ustrojstvene jedinice.

(7) Osobama kojima je oduzeta sloboda odluka i dopis se dostavlja u sudu ili preko uprave ustanove u kojoj su smještene.

(8) Osobama koje u Republici Hrvatskoj imaju pravo imuniteta po međunarodnom pravu odluka i dopis se dostavlja preko ministarstva nadležnog za vanjske poslove ako međunarodnim ugovorima nije što drugo predviđeno.

(9) Odluka i dopis državljanima Republike Hrvatske u stranoj državi, ako se ne primjenjuje postupak propisan odredbama o međunarodnoj pravnoj pomoći, dostavlja se posredovanjem diplomatskog ili konzularnog poslanstva Republike Hrvatske u stranoj državi, uz uvjet da se strana država ne protivi takvu načinu dostave. Ovlašteni djelatnik diplomatskog ili konzularnog poslanstva potpisuje dostavnicu kao dostavljač, ako je dopis uručen u samom poslanstvu, a ako je dopis dostavljen poštom, to potvrđuje na dostavnici.

(10) Osobama uključenima u program zaštite svjedoka prema ovom Zakonu i drugim propisima odluka i dopis se dostavlja preko tijela koje provodi zaštitu.“

Članak 19.

Iza članka 172. dodaje se članak 172.a koji glasi:

„Članak 172.a

(1) Dostava putem informacijskog sustava obavlja se slanjem odluke ili dopisa u sigurni elektronički poštanski pretinac primatelja.

(2) Informacijski sustav istodobno sa slanjem odluke ili dopisa iz stavka 1. ovoga članka šalje primatelju na adresu elektroničke pošte i informativnu poruku u kojoj ga obavještava o dostavi. U poruci se primatelja upozorava na pravnu posljedicu iz stavka 3. ovoga članka.

(3) Kada se dostava obavlja putem informacijskog sustava, smatrat će se da su odluka ili dopis dostavljeni istekom osmog dana od dana kada su zaprimljeni u sigurni elektronički poštanski pretinac primatelja.

(4) Na način određen u ovom članku putem informacijskog sustava mogu se dostaviti i odluke i dopisi koji imaju izvornike u fizičkom obliku ako je elektronički (skenirani) prijepis koji je izrađen na temelju izvornika u fizičkom obliku ovjeren kvalificiranim elektroničkim pečatom suda.

(5) Dostava obavljena putem informacijskog sustava smatra se neposrednom dostavom.“.

Članak 20.

U članku 175. stavku 7. iza riječi: „telekomunikacijskog sredstva“ dodaju se riječi: „ili u slučaju kada se dostava obavlja putem informacijskog sustava danom isteka roka iz članka 172.a stavka 3. ovoga Zakona“.

Članak 21.

U članku 199. riječ: „potvrđivanja“ zamjenjuje se riječju: „podizanja“.

Članak 22.

U članku 208.a stavku 4. riječi: „policijski službenik dužan ga je upoznati“ zamjenjuju se riječima: „policija je dužna upoznati ga“.

Članak 23.

U članku 208.b stavku 1. riječi: „policijskih službenika“ zamjenjuju se riječju: „policije“.

Članak 24.

U članku 286. stavku 2. točki 1. riječi: „pranja novca (članak 265. stavak 4.)“ zamjenjuju se riječima: „pranja novca (članak 265. stavak 5.)“.

Članak 25.

U članku 310. stavku 2. treća rečenica briše se.

Članak 26.

U članku 334. točki 1. riječi: „pranja novca (članak 265. stavak 4.)“ zamjenjuju se riječima: „pranja novca (članak 265. stavak 5.)“.

Članak 27.

U članku 335. stavku 2. treća rečenica briše se.

Članak 28.

U članku 348. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Prisutnost stranaka na sjednici optužnog vijeća može se osigurati i uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) kojim rukuje stručna osoba. Činjenica da su stranke bile prisutne sjednici optužnog vijeća uz pomoć audio-video uređaja, vrsta uređaja te ime stručne osobe koja je njime rukovala unijet će se u zapisnik o sjednici optužnog vijeća. U tom slučaju ne može se donijeti presuda na temelju sporazuma stranaka.“.

Članak 29.

U članku 372. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Prisutnost stranaka na pripremnom ročištu može se osigurati i uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) kojim rukuje stručna osoba. Činjenica da su stranke bile prisutne na pripremnom ročištu uz pomoć audio-video uređaja, vrsta uređaja te ime stručne osobe koja je njime rukovala unijet će se u zapisnik o pripremnom ročištu. U tom slučaju ne može se donijeti presuda na temelju sporazuma stranaka.“.

Članak 30.

Naslov iznad članka 409. mijenja se i glasi: „5. Zapisnik o raspravi i snimanje rasprave“.

Članak 31.

U članku 409. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Predsjednik vijeća može odrediti da se rasprava ili pojedini njezini dijelovi (iskazi optuženika, svjedoka, vještaka i važne izjave stranaka) snime uređajem za audio ili audio-video snimanje. U tom slučaju, zapisnik tvore audio ili audio-video snimka rasprave i zapisnik o tijeku rasprave. Predsjednik vijeća može odlučiti da se izradi prijepis audio snimke rasprave kada za to postoje opravdani razlozi, primjerice u slučaju iz članka 407. ovoga Zakona, a uvijek kada to zatraži okrivljenik koji nema branitelja. Prijepis se izrađuje u roku od pet radnih dana te ga pregledava i ovjerava predsjednik vijeća i prilaže zapisniku o raspravi, a iz opravdanih razloga taj rok može se produžiti za daljnjih deset radnih dana.“.

Članak 32.

Iza članka 409. dodaje se članak 409.a koji glasi:

„Članak 409.a

- (1) Rasprava se snima. Snimanje se provodi uređajem za audio snimanje rasprave. O postupanju na raspravi se vodi zapisnik.
- (2) Zapisnik tvore audio snimka rasprave i zapisnik o tijeku rasprave. Strankama će se odmah omogućiti preuzimanje audio snimke. Zapisniku se prilaže transkript rasprave sačinjen uz pomoć uređaja za automatsku transkripciju, koji služi kao pomoćno sredstvo uz audio snimku.
- (3) Predsjednik vijeća može odlučiti da se izradi prijepis audio snimke rasprave kada za to postoje opravdani razlozi, primjerice u slučaju iz članka 407. ovoga Zakona, a uvijek kada to zatraži okrivljenik koji nema branitelja. Prijepis se izrađuje u roku od pet radnih dana te ga pregledava i ovjerava predsjednik vijeća i prilaže zapisniku o raspravi, a iz opravdanih razloga taj rok može se produžiti za daljnjih deset radnih dana.
- (4) Predsjednik vijeća može odrediti da se rasprava ili pojedini njezini dijelovi (iskazi optuženika, svjedoka, vještaka i važne izjave stranaka) snime uređajem za audio-video snimanje. U tom slučaju, zapisnik tvore audio-video snimka rasprave i zapisnik o tijeku rasprave, a strankama će se odmah omogućiti preuzimanje kopije audio-video snimke.
- (5) Na audio i audio-video snimanje tijeka rasprave odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 87. stavka 3., članka 330. stavka 2. i članka 395. stavka 4. ovog Zakona.“.

Članak 33.

Iza članka 411. dodaje se članak 411.a koji glasi:

„Članak 411.a

- (1) U uvodu zapisnika mora se naznačiti sud pred kojim se održava rasprava, mjesto i vrijeme zasjedanja, ime i prezime predsjednika vijeća, članova vijeća i zapisničara, prisutnih tužitelja, optuženika i branitelja, oštećenika i njegova zakonskog zastupnika ili opunomoćenika, tumača, vještaka, svjedoka i drugih osoba koje sudjeluju na raspravi, kazneno djelo koje je predmet raspravljanja te je li rasprava javna ili je javnost isključena.
- (2) Zapisnik mora sadržavati broj i oznaku optužnice na temelju koje se vodi postupak, dokaze koji su izvedeni na raspravi, važne odluke koje je donosio predsjednik vijeća ili vijeće o prijedlozima stranaka te upravljanju raspravom te popis drugih bitnih radnji koje su poduzete na raspravi bez navođenja njihovog sadržaja. U zapisnik će se unijeti i izreka presude.
- (3) Ako je svjedok ili vještak ranije ispitan pred sudom ili državnim odvjetnikom u smislu članka 234. i 235. ovog Zakona, u slučaju odstupanja ili dopune takvog njegovog ranijeg iskaza i vještačenja, prema potrebi, reproducirat će se snimka njegovog prijašnjeg iskaza ili dijela iskaza danog pred sudom ili državnim odvjetnikom u smislu članka 234. i 235. ovog Zakona, odnosno taj dio njegovog iskaza će se pročitati.
- (4) Ako svjedok ili vještak nije ispitan pred sudom ili državnim odvjetnikom na način propisan člankom 234. i 235. ovog Zakona, na raspravi se može reproducirati snimka ranijeg iskaza ili dijela iskaza tako ispitanog svjedoka ili vještaka, i to u dijelu koji sadrži odstupanja u iskazima, odnosno taj dio njegovog iskaza će se pročitati. Na takvom iskazu ne može se isključivo ili u odlučujućoj mjeri temeljiti osuđujuća presuda.“.

Članak 34.

U članku 426. iza riječi: „prema potrebi,“ dodaju se riječi: „reproducirat će se snimka njegovog prijašnjeg iskaza ili dijela tog iskaza, odnosno“.

Članak 35.

U članku 464. stavku 8. riječ: „nepotpuno“ zamjenjuje se riječju: „pogrešno“.

Članak 36.

Članak 473. mijenja se i glasi:

„Primjerak žalbe dostavit će prvostupanjski sud protivnoj stranci, koja može podnijeti odgovor na žalbu u roku od 8 dana. Prvostupanjski sud će odgovor državnog odvjetnika na žalbu okrivljenika dostaviti okrivljeniku koji je podnio žalbu. Žalbu će sa spisom prvostupanjski sud dostaviti drugostupanjskom sudu.“.

Članak 37.

Iza članka 474. dodaje se članak 474.a koji glasi:

„Članak 474.a

- (1) Drugostupanjski sud donosi odluku u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave.
- (2) Drugostupanjski sud na sjednici vijeća donosi odluku o održavanju rasprave.“.

Članak 38.

U članku 475. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavci 2. do 8. postaju stavci 1. do 7.

Članak 39.

Iza članka 475. dodaju se članci 475.a, 475.b i 475.c koji glase:

„Članak 475.a

- (1) Rasprava pred drugostupanjskim sudom održat će se u slučaju iz članka 484.a ovoga Zakona.
- (2) Na raspravu pred drugostupanjskim sudom pozivaju se optuženik i njegov branitelj, tužitelj, oštećenik, zakonski zastupnici i opunomoćenici oštećenika, oštećenik kao tužitelj, privatni tužitelj, te svjedoci i vještaci za koje sud odluči da se ispituju.

(3) Ako je optuženik u istražnom zatvoru, predsjednik vijeća drugostupanjskog suda poduzet će sve što je potrebno da se optuženik dovede na raspravu.

(4) Ako oštećenik kao tužitelj ili privatni tužitelj ne dođu na raspravu pred drugostupanjskim sudom, postupak se neće obustaviti nego će se rasprava okončati u njihovoj odsutnosti.

Članak 475.b

(1) Rasprava pred drugostupanjskim sudom počinje čitanjem presude ili dijela presude na koji se odnosi žalba, a po potrebi i zapisnika o raspravi.

(2) Nakon toga žalitelj će obrazložiti žalbu, a protivna stranka odgovor na žalbu. Optuženik i njegov branitelj imaju uvijek posljednju riječ.

(3) Stranke ne mogu na raspravi iznositi nove dokaze i činjenice, osim onih koji su nastali nakon izricanja prvostupanjske presude u ponovljenom postupku ili za koje su nakon toga saznale.

Članak 475.c

Ako u člancima 473. do 475.b ovoga Zakona nije što drugo propisano, odredbe o raspravi pred prvostupanjskim sudom na odgovarajući će se način primjenjivati i u postupku pred drugostupanjskim sudom.”.

Članak 40.

U članku 480. stavku 1. iza riječi: „Drugostupanjski sud može“ dodaju se riječi: „u sjednici vijeća ili na temelju provedene rasprave“.

Članak 41.

Iza članka 484. dodaje se članak 484.a koji glasi:

„Članak 484.a

(1) Prvostupanjska se presuda u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput.

(2) Ako drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta u povodu žalbe i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, drugostupanjski će sud sam provesti raspravu i donijeti presudu.“.

Članak 42.

U članku 490. stavku 1. iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

»2) drugostupanjski sud na temelju održane rasprave utvrdio činjenično stanje drukčije nego prvostupanjski sud i na tako utvrđenom činjeničnom stanju utemeljio svoju presudu,“.

Dosadašnja točka 2. postaje točka 3.

Članak 43.

U članku 502. stavku 2. prva rečenica mijenja se i glasi:

„Kazneni postupak obnovit će se i u slučaju kada je zahtjev za obnovu podnesen na temelju konačne presude ili odluke Europskog suda za ljudska prava kojima je utvrđena povreda prava

i sloboda iz Konvencije ako je povreda Konvencije utjecala na ishod postupka, a povreda ili njezina posljedica se može ispraviti u obnovljenom postupku.“

Članak 44.

U članku 554. stavku 1. iza zadnje rečenice dodaje se nova rečenica koja glasi:

"U presudi će se izreći da troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. do 5. ovog Zakona te nužni izdaci okrivljenika i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava."

U stavku 2. na kraju, briše se točka, dodaje zarez i riječi: „neovisno o najduljem trajanju istražnog zatvora propisanog u članku 133. ovoga Zakona.“.

Članak 45.

U članku 557.e stavku 2. riječ: „potvrđivanja“ zamjenjuje se riječju: „podizanja“.

U stavku 3. iza riječi: „tri mjeseca“ dodaju se riječi: „od određivanja privremene mjere“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

U kaznenim postupcima u kojima je prvostupanjska presuda već bila jedanput ili više puta ukinuta prije stupanja na snagu ovog Zakona, na ta ranija ukidanja ne primjenjuje se članak 41. ovoga Zakona.

Članak 47.

Ministar nadležan za pravosuđe donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnik iz članka 8. ovoga Zakona.

Članak 48.

Stupanjem na snagu članaka 32. i 33. ovoga Zakona prestaju važiti članci 409. i 411. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.).

Članak 49.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članaka 32. i 33. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 1. listopada 2024.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 i 126/19, u daljnjem tekstu: ZKP/08) donesen je 2008. godine, a stupio je na snagu u pojedinim odredbama 1. siječnja 2009. godine i 1. srpnja 2009. godine, te u cjelini 1. rujna 2011. godine, osim odredbi o Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske. ZKP/08 je od svog donošenja mijenjan osam puta, prvi puta 2009. godine, drugi puta 2011. godine, pa zatim u 2012. godini, kada je ZKP/08 usklađivan s novim Kaznenim zakonom (Narodne novine, br. 125/11, 143/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21, u daljnjem tekstu: KZ/11), dok se četvrta izmjena dogodila u prvoj polovini 2013. kao posljedica nužnosti usklađivanja s tri direktive Europske unije. Po opsegu najveća, peta novela ZKP/08, rezultat je, u prvom redu, izvršenja Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-448/2009, U-I-602/2009, U-I-1710/2009, U-I-18153/2009, U-I-5813/2010, U-I-2871/2011, od 19. srpnja 2012. godine, dok je dio izmjena i dopuna bio rezultat praktične primjene ZKP/08. Izmjena iz prosinca 2014. godine bila je uvjetovana, prvenstveno, potrebom usklađivanja ZKP/08 sa Zakonom o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine, broj 128/14). Izmjene iz 2017. godine rezultat su potrebe za usklađivanjem s četiri direktive Europske unije od kojih su najopsežnije izmjene proizašle kao rezultat prenošenja Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. godine o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP u nacionalno zakonodavstvo.

Posljednjim izmjenama i dopunama iz 2019. godine domaće kazneno procesno zakonodavstvo usklađeno je s Direktivom 2016/1919/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. godine o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga.

Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (u daljnjem tekstu: Konačni prijedlog) predlažu se devete izmjene i dopune ZKP/08, razlog kojih je provođenje reforme kaznenog postupka u smislu proširenja uporabe informacijsko - komunikacijskih tehnologija u kaznenom postupku, i to uvođenjem e-komunikacije, proširenjem uporabe tonskog snimanja na sve rasprave u kaznenom postupku te proširenjem mogućnosti korištenja audio - video linka.

Nacionalni plan oporavka i otpornosti 2021. – 2026. Vlade Republike Hrvatske, koji predstavlja akcijski plan projekata, mjera i reformi u različitim područjima, sastoji se od pet komponenata i jedne inicijative, a u komponenti Javna uprava, pravosuđe i državna imovina sadrži prijedloge projekata i reformi važnih za modernizaciju pravosuđa. U okviru podkomponente C2.5. Moderno pravosuđe spremno za buduće izazove razrađene su reformske i investicijske mjere koje, između ostaloga, imaju za cilj skratiti duljinu trajanja sudskih postupaka, stoga je kao jedna od reformi predviđena i reforma kaznenog postupka uvođenjem e-komunikacije, proširenjem uporabe audio snimanja rasprave, kao i proširenjem mogućnosti korištenja audio – video linka.

E – komunikacija

U svrhu daljnje informatizacije pravosudnog sustava, Ministarstvo pravosuđa i uprave razvilo je uslugu e - komunikacija, koja korisnicima omogućava elektroničku komunikaciju sa

sudovima. E- komunikacija već je u primjeni na svim trgovačkim sudovima, upravnim sudovima, na općinskim i županijskim sudovima u parničnim postupcima te na Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Informatizacija cjelokupnog pravosudnog sustava zahtijeva uvođenje e-komunikacije i u kaznene postupke, zbog svih koristi koje će elektroničko komuniciranje sudionika postupka imati u odnosu na brzinu i ekonomičnost postupka.

Posljednjim izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj 126/19) koje su stupile na snagu 1. siječnja 2020. godine, u svrhu olakšavanja uvođenja e - komunikacije u kazneni postupak propisano je potpisivanje presude samo od strane predsjednika vijeća, ne više i zapisničara, a s obzirom na osigurane certifikate za digitalno potpisivanje u odnosu na suce i sudske savjetnike i pripremu sudova za elektroničko poslovanje (članak 458. stavak 4. ZKP/08).

Omogućavanje uvođenja e-komunikacije u kazneni postupak zahtijevalo je daljnju intervenciju u zakonske odredbe i to u one koje reguliraju način podnošenja podnesaka i dostavu, kao i s njima povezane odredbe. Uvođenje e-komunikacije podrazumijeva slanje podnesaka putem informacijskog sustava prema tijelu koje vodi postupak (državno odvjetništvo i sud) te dostavu dopisa i odluka od strane suda prema ostalim sudionicima kaznenog postupka (strankama, svjedocima, vještacima, tumačima...).

Odredbe ovog Konačnog prijedloga zakona kojima se uvodi e-komunikacija u kazneni postupak, primarno novi članak 78.a, kao pravilo propisuje mogućnost podnošenja podnesaka i priloga koji postoje u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava tijelu koje vodi postupak, dok je za određene sudionike postupka propisano obligatorno podnošenje podnesaka i priloga koji postoje u elektroničkom obliku sudu putem informacijskog sustava. U članku 170. ZKP/08 predložene su izmjene i dopune kojima se omogućuje dostava sudskih pismena putem informacijskog sustava, koja je prema obveznim sudionicima e-komunikacije propisana kao obligatorna, dok će se stranci ili drugom sudioniku postupka koji nije obvezni sudionik e-komunikacije pismena dostavljati putem informacijskog sustava uz njihovu suglasnost. Prijedlogom novog članka 172.a propisuje se način obavljanja dostave putem informacijskog sustava te presumpcija dostave istekom osam dana od dana kada su odluka ili dopis pristigli u sigurni elektronički poštanski pretinac primatelja kao pravne posljedice kojom se nastoji spriječiti odugovlačenje postupka.

Slijedom navedenog, e-komunikacija će u kaznenom postupku biti obligatorna za državna tijela, državno odvjetništvo, odvjetnike, sudske vještace, sudske tumače i pravne osobe, kada isti šalju podneske (i priloge) prema sudu. Treba naglasiti da se predmetno odnosi na podneske koji se stvaraju elektronički i priloge koji već postoje u elektroničkom obliku, stoga, neće biti potrebno skeniranje dokumentacije koja postoji kod podnositelja u fizičkom obliku (iako je i to dopušteno kao mogućnost). Isto vrijedi i u komunikaciji suda prema sudionicima postupka koji su obveznici e-komunikacije.

Okrivljenik, privatni tužitelj, oštećenik kao tužitelj i drugi sudionici fizičke osobe (primjerice svjedok) nisu obveznici e-komunikacije te se mogu uključiti u predmetni informacijski sustav ukoliko će na to pristati tijekom postupka. Ako ne pristanu na uključivanje u informacijski sustav za e-komunikaciju, šalju podneske kao i do sada, sukladno odredbama važećeg ZKP/08, te im se i dostava obavlja sukladno važećim odredbama.

Audio snimanje rasprave u kaznenom postupku

Izmjenama i dopunama ZKP/08 iz 2017. godine izmijenjeni su članci 409., 410. i 411. ZKP/08, te je time proširena mogućnost snimanja rasprave uređajem za audio ili audio-video snimanje, obzirom je provedba Pilot projekta tonskog snimanja rasprava koji je proveden u okviru IPA 2010 projekta: "Jačanje učinkovitosti pravosuđa u Republici Hrvatskoj" pokazala kako bi se već i audio snimanjem rasprave ubrzao njen tijek, a sucima omogućilo ne samo lakše upravljanje raspravom, već i bolje praćenje iskaza optuženika, svjedoka i vještaka, jer se njihov sadržaj ne bi unosio u zapisnik o raspravi. Navedeno je trebalo dovesti i do ubrzanja kaznenih postupaka u cjelini te doprinijeti većoj učinkovitosti pravosudnog sustava, u prilog kojem zaključku govore i iskustva drugih država članica Europske unije.

Međutim, predmetna mogućnost iz važećeg ZKP/08 nije zaživjela u praksi i to iz dva razloga; prvi je da nisu sve sudnice tehnički opremljene da bi mogle snimati rasprave, a drugi razlog sastoji se u prijepisu koji je obvezan i kojeg mora odobriti predsjednik vijeća u roku od pet radnih dana. Potonje je, zapravo, znatno otežavalo primjenu audio snimanja rasprave jer, iako bi rasprava koja je snimana kraće trajala, ovako propisan prijepis snimke bi značio puno više posla i resursa nakon provedene rasprave.

Slijedom navedenog, predlaže se drugačije uređenje audio snimanja rasprave u kaznenom postupku.

Ovim Konačnim prijedlogom zakona predlaže se riješiti audio snimanje rasprave na način da se primarno mijenjaju odredbe važećeg ZKP/08 (članak 409.), koje bi stupile na snagu osmog dana od dana objave ovog Zakona u „Narodnim novinama“, na način koji bi olakšavao primjenu važećih odredaba odnosno potaknuo korištenje mogućnosti audio snimanja rasprava čim se ostvare tehničke mogućnosti za isto. Tako se predlaže propisati da ukoliko predsjednik vijeća iskoristi mogućnost iz članka 409. stavka 2. i odredi audio snimanje rasprave, prijepis nije obavezan, već o tome hoće li se izraditi prijepis snimke odlučuje opet predsjednik vijeća kada za to postoje opravdani razlozi, primjerice u slučaju iz članka 407. ZKP/08 (situacija kada rasprava počinje iznova), a uvijek kada to zatraži okrivljenik koji nema branitelja.

Prijepis se izrađuje u roku od pet radnih dana i prilaže zapisniku o raspravi, a iz opravdanih razloga taj rok može se produljiti za daljnjih deset radnih dana. Treba naglasiti da će prijepis audio snimke imati funkciju pomoćnog sredstva, a samo snimka rasprave će biti relevantna kod dokazivanja.

Nadalje, ovim Konačnim prijedlogom zakona uvode se nove odredbe (članci 409.a i 411.a) na način da se uvodi obvezno audio snimanje svake rasprave, ali s odgodom stupanja na snagu tih odredaba. Naime, predmetne odredbe stupit će na snagu 1. listopada 2024. godine, odnosno kada sve sudnice u Republici Hrvatskoj budu opremljene tehničkom opremom koja omogućuje snimanje rasprave i kada suci i sudski zapisničari budu educirani za korištenje opreme.

Stupanjem na snagu novih članaka 409.a i 411.a prestaju važiti odredbe o fakultativnom snimanju rasprava, kao i odredbe o klasičnom vođenju zapisnika o raspravi – kada rasprava nije snimana.

Obzirom će nabava tehničke opreme ići postepeno, tako će se i sudnice opremati sukcesivno i to je razlog izmjene važeće odredbe članka 409. ZKP/08, koja bi odmah stupila na snagu. Naime, intencija je da se, propisivanjem prijepisa snimke samo u određenim situacijama, po odluci predsjednika vijeća, potakne korištenje važeće odredbe koja propisuje samo mogućnost audio snimanja čim se pojedina sudnica opremi odgovarajućom tehničkom opremom, u prijelaznom periodu do uvođenja obveznog snimanja rasprava. Ovime bi se omogućilo

sudovima korištenje opreme već po važećim odredbama ZKP/08 (uz ove izmjene i dopune) i time postepeno privikavanje na vođenje rasprava uz audio snimanje.

Proširenje uporabe audio – video linka

Prema odredbama ZKP/08 informacijsko – komunikacijske tehnologije u kaznenom postupku primjenjuju se vrlo široko prilikom ispitivanja određenih sudionika u različitim stadijima kaznenog postupka, a iako ZKP/08 ne predviđa mogućnost održavanja rasprave pred prvostupanjskim sudom putem audio – video uređaja, isti se često koristi u drugim stadijima kaznenog postupka.

Tako se već prema važećim rješenjima, putem audio – video linka ispituju djeca žrtve kaznenih djela, a mogu se ispitati i određene druge kategorije žrtava, ugroženi svjedok, vještak. Nadalje, putem audio – video uređaja okrivljenik može sudjelovati na ročištu za odlučivanje o istražnom zatvoru, na ročištu za provođenje dokazne radnje, može se održati dokazno ročište, provesti neke dokazne radnje i ostalo. Uz pomoć audio-video uređaja može se osigurati i prisutnost stranaka na sjednici vijeća drugostupanjskog suda.

Ovim Konačnim prijedlogom provodi se daljnje proširenje uporabe audio – video linka u kaznenom postupku i to na način da se daje mogućnost osiguranja prisutnosti stranaka na sjednici optužnog vijeća i na pripremnom ročištu uz pomoć audio – video linka. Predmetno je samo mogućnost o korištenju koje odlučuje predsjednik vijeća, ovisno o specifičnim okolnostima svakog pojedinog slučaja.

Nadalje, Konačnim prijedlog proširuje se katalog prava žrtve propisan člankom 43. stavkom 1. ZKP/08 na način da se žrtvama svakog kaznenog djela daje pravo predložiti da budu ispitane putem audio-video uređaja, o čemu će odlučiti sud u svakom konkretnom slučaju, uzimajući u obzir interese postupka.

Također, navedena odredba dopunjena je i u točki 1. radi preciziranja da je pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela lako dostupan, povjerljiv i besplatan, obzirom da je navedeno propisano Direktivom 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP te Direktivom (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP.

Ovim Konačnim prijedlogom uvodi se u kazneni postupak tzv. zabrana dvostrukog ukidanja prvostupanjske presude. Predmetno znači da se prvostupanjska presuda u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput. U slučaju kada drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta u povodu žalbe i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, drugostupanjski će sud sam provesti raspravu i donijeti presudu. Važno je reći da drugostupanjski sud ne provodi ponovo raspravu na način kako ju je proveo prvostupanjski sud te ne izvodi ponovo sve dokaze koje je proveo prvostupanjski sud već će drugostupanjski sud, krećući se u okviru žalbenih razloga, na raspravi utvrđivati samo sporne činjenice, odnosno otkloniti bitne povrede odredaba kaznenog postupka i donijeti odluku. S tim u vezi, propisano je da stranke na raspravi ne mogu iznositi nove dokaze i činjenice, osim onih koji su nastali nakon izricanja prvostupanjske presude u ponovljenom postupku ili za koje su nakon toga saznale. Stoga, ograničenje iznošenja novih činjenica i novih dokaza na raspravi pred

drugostupanjskim sudom je ograničenje za stranke, ne i za sud koji može sam odlučiti o potrebi izvođenja novih dokaza radi utvrđenja spornih činjenica. Slijedom navedenog, ako drugostupanjski sud na temelju održane rasprave utvrdi činjenično stanje drukčije nego prvostupanjski sud i na tako utvrđenom činjeničnom stanju utemelji svoju presudu, Konačnim prijedlogom se propisuje mogućnost podnošenje žalbe protiv drugostupanjske presude trećestupanjskom sudu.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku stvorit će se nužni preduvjeti za proširenje uporabe informacijsko-komunikacijskih tehnologija u kaznenom postupku, kako bi se povećala učinkovitost i ubrzalo vođenje kaznenog postupka, omogućila efikasnija razmjena pismena i brže ostvarivanje prava te smanjili troškovi postupka.

Uvođenjem elektroničke komunikacije u kazneni postupak omogućit će se slanje pismena u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava, što će skratiti vrijeme slanja podnesaka sudu, kao i dostavu sudskih pismena, ali i smanjiti troškove postupka, a sudionicima postupka olakšat će se komunikacija sa sudom.

Također će se proširivanjem tonskog snimanja na sve rasprave u kaznenom postupku u narednom razdoblju, kada za to budu ispunjeni tehnički preduvjeti na sudovima, skratiti vrijeme trajanja rasprave, dok će sudionicima postupka biti olakšano praćenje njezinog tijeka.

Uvođenjem tzv. zabrane dvostrukog ukidanja presuda od strane drugostupanjskog suda na način kako je to predloženo ovim Zakonom predviđa se postići ubrzanje kaznenih postupaka u kojima je podnesena žalba.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Članak 1.

U članku 1.a ZKP/08 dodana je nova točka 12. kojom se upućuje na Direktivu (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.03.2017.), obzirom da se dopunom članka 43. stavka 1. točke 1. ZKP/08 usklađuje s navedenom Direktivom.

Članak 2.

U članku 19.c točki 1. podtočki d) proširuje se katalog kaznenih djela dodavanjem kaznenog djela teška kaznena djela protiv spolne slobode iz članka 154. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11, 144/12,56/15,61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21; dalje u tekstu: Kazneni zakon), obzirom da je zadnjim izmjenama ZKP/08 kazneno djelo silovanja iz članka 153. Kaznenog zakona u cijelosti stavljeno u nadležnost županijskog suda.

Članak 3.

Odredba članka 19.f stavka 2. izmijenjena je na način da je propisano da Vrhovni sud u vijeću od pet sudaca odlučuje i o drugim pravnim lijekovima, a ne samo o žalbama protiv presuda za kaznena djela za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora, te da će Vrhovni sud u navedenom sastavu odlučivati i o zahtjevu za zaštitu zakonitosti podnesenom protiv odluke Vrhovnog suda.

Članak 4.

Člankom 8. stavkom 1. Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP propisano je da države članice osiguravaju žrtvama prije, za vrijeme i tijekom određenog razdoblja nakon kaznenog postupka, u skladu s njihovim potrebama, besplatni pristup službama za potporu žrtvama koje djeluju u interesu žrtava i koje poštuju načelo povjerljivosti. Također je člankom 24. stavkom 3. Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP propisano da službe za potporu moraju biti sposobne pružiti pomoć i potporu žrtvama terorizma u skladu s njihovim posebnim potrebama te da su usluge tih službi povjerljive, besplatne i lako dostupne svim žrtvama terorizma. Slijedom navedenog, dopunom članka 43. stavka 1. točke 1. ZKP/08 precizira se i naglašava da je pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela lako dostupan, povjerljiv i besplatan.

U stavku 1. dodaje se nova točka 12. kojom se svakoj žrtvi kaznenog djela daje pravo predložiti da bude ispitana putem audio-video uređaja, o kojem prijedlogu će odlučiti sud u svakom konkretnom slučaju, uzimajući u obzir interese kaznenog postupka, razloge zbog kojih žrtva traži da bude ispitana putem audio – video uređaja, eventualnu potrebu da žrtva svoj iskaz da neposredno pred sudom unatoč prijedlogu žrtve, o potrebi stranaka da žrtvu neposredno ispituju i sl. Navedeno pravo žrtvi pripada neovisno o utvrđenjima proizašlima iz pojedinačne procjene žrtve te ne dovodi u pitanje pravo žrtava određenih kaznenih djela da zahtijevaju ispitivanje putem audio-video uređaja.

Članak 5.

Obzirom da je člankom 202. stavkom 24. ZKP/08 izraz „policija“ definiran kao „policijski službenik ministarstva nadležnog za unutarnje poslove ili ovlaštena osoba ministarstva nadležnog za obranu u okviru prava i dužnosti propisanih posebnim zakonima te inozemni policijski službenik koji u skladu s međunarodnim pravom ili na temelju pisanog odobrenja ministra nadležnog za unutarnje poslove, poduzima radnje u području Republike Hrvatske, na njezinom brodu ili zrakoplovu“, bilo je potrebno dopuniti članak 70. stavak 3. kako bi istim bila obuhvaćena i ovlaštena osoba ministarstva nadležnog za obranu.

U stavku 5. izmijenjena je numeracija u odnosu na kazneno djelo pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona, obzirom da je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 118/18) prijašnji stavak 4. kaznenog djela pranja novca (članak 265.) postao stavak 5.

Članak 6.

Naziv Glave VII. izmijenjen je na način da je iz naziva brisan pojam „elektronička isprava“, obzirom da je brisan naslov „Elektronička isprava“ iznad članka 79. ZKP/08. Glavom VII. obuhvaćene su odredbe o podnescima, uključujući i podneske u elektroničkom obliku, te odredbe o zapisniku.

Članak 7.

U članku 78. ZKP/08 predlaže se izmjena stavka 1. radi preciziranja pojma „podnesak“ u smislu da obuhvaća i kaznenu prijavu. Također se propisuje da se prilozi podnesaka podnose pisano ako zakonom nije drukčije propisano. Izmjena u odnosu na važeću odredbu učinjena je i u dijelu u kojem se navodi da se podnesci i prilozi podnose policiji i tijelu koje vodi postupak.

Članak 8.

Novim člankom 78.a uvodi se komunikacija s tijelom koje vodi postupak (državnim odvjetništvom i sudom) putem informacijskog sustava e- komunikacija. Podnošenje podnesaka i njihovih priloga koji postoje u elektroničkom obliku tijelu koje vodi postupak propisano je kao mogućnost, kako bi se sudionicima postupka, prvenstveno okrivljenicima fizičkim osobama koji nisu pristali na navedeni način komunikacije ili za navedeni način komunikacije nemaju mogućnosti omogućilo podnošenje podnesaka i na drugi način. Za određene, taksativno navedene sudionike postupka komunikacija sa sudom putem informacijskog sustava propisana je kao obligatorna te su tako državna tijela, državno odvjetništvo, odvjetnici, sudski vještaci, sudski tumači i pravne osobe kao obvezni sudionici e-komunikacije uvijek dužni podneske i njihove priloge koji postoje u elektroničkom obliku sudu podnositi na navedeni način, čime će se olakšati komunikacija i smanjiti troškovi postupka.

Nadalje, stavkom 3. propisano je da podnesak u elektroničkom obliku mora biti potpisan kvalificiranim elektroničkim potpisom te će se isti smatrati vlastoručno potpisanim.

Nakon podnošenja podneska putem informacijskog sustava, podnositelju će biti poslana potvrda o primitku podneska, te će se trenutak kada je informacijski sustav podnositelju potvrdio primitak podneska smatrati trenutkom predaje podneska tijelu kojemu je upućen.

U slučaju kada podnesak podnesen u elektroničkom obliku nije prikladan za obradu, primjerice ako podnesak nije podnesen u odgovarajućem formatu ili se sadržaj podneska ne može prikazati, tijelo koje vodi postupak o tome će obavijestiti podnositelja te mu naložiti da podnesak podnese u odgovarajućem obliku.

U stavcima 6. i 7. propisana je nadležnost ministarstva nadležnog za pravosuđe za uspostavu informacijskog sustava te nadležnost ministra nadležnog za pravosuđe za donošenje pravilnika kojim se uređuju pretpostavke za podnošenje podnesaka i dostavu u elektroničkom obliku, oblici zapisa podnesaka u elektroničkom obliku te organizaciju i djelovanje informacijskog sustava.

Članak 9.

Izmjenom članka 79. ZKP/08 omogućeno je sudionicima postupka koji nisu obvezni sudionici e-komunikacije podnošenje podneska tijelu koje vodi postupak putem elektroničke pošte ili putem drugog odgovarajućeg telekomunikacijskog sredstva, koji mora biti sastavljen u obliku elektroničke isprave, kako bi se moglo nedvojbeno utvrditi tko je pošiljatelj navedenog podneska. Također je obveznim sudionicima e-komunikacije omogućeno podnošenje podneska na isti način, u slučaju kada iz opravdanih razloga ne mogu podnesak u elektroničkom obliku

podnijeti putem informacijskog sustava. Stavkom 3. propisan je trenutak kada se podnesak podnesen putem elektroničke pošte ili drugog odgovarajućeg telekomunikacijskog sredstva smatra zaprimljenim u elektroničkoj pošti ili drugom odgovarajućem telekomunikacijskom uređaju tijela koje vodi postupak, a ukoliko pošiljatelj, nakon obavijesti primatelju da nije zaprimio potvrdu primitka, u roku kojeg je odredio ne primi navedenu potvrdu, smatrat će se da podnesak nije podnesen.

Članak 10.

U članku 87. stavku 6. brisana je druga rečenica kojom je bilo propisano da će se prijepis pregledati i ovjeriti potpisom osobe koja je odredila i koja je sačinila prijepis. Obzirom da je audio ili audio-video snimka rasprave, dokazne radnje ili druge radnje dokaz u postupku, a prijepis predstavlja pomoćno sredstvo, bilo je potrebno izmijeniti navedenu odredbu.

Članak 11.

U članku 89. stavku 1. izmjena je učinjena u dijelu u kojem je propisana mogućnost skraćanja roka propisanog radi zaštite prava obrane i drugih prava okrivljenika u postupku, ako to zahtijevaju okrivljenik ili branitelj pisano ili usmeno na zapisnik pred tijelom koje vodi postupak, kako bi se navedena mogućnost proširila na sva tijela koja vode postupak.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. kojim se propisuje kada se podnesak smatra predanim tijelu kojemu je upućen, ako je upućen putem informacijskog sustava (članak 78.a ZKP/08) te slučajevi u kojima se smatra da pošiljatelj podneska nije propustio rok za predaju podneska upućenog putem informacijskog sustava.

Članak 12.

Radi nomotehničkog usklađenja izraz „policijski službenik“ zamijenjen je izrazom „policija“, obzirom da je člankom 202. stavkom 24. izraz „policija“ definiran kao „policijski službenik ministarstva nadležnog za unutarnje poslove ili ovlaštena osoba ministarstva nadležnog za obranu u okviru prava i dužnosti propisanih posebnim zakonima te inozemni policijski službenik koji u skladu s međunarodnim pravom ili na temelju pisanog odobrenja ministra nadležnog za unutarnje poslove, poduzima radnje u području Republike Hrvatske, na njezinom brodu ili zrakoplovu“.

Članak 13.

Vidi obrazloženje uz članak 14.

Članak 14.

U članku 121. stavku 2. ZKP/08 mijenja se dio koji se odnosi na nadležnu ustrojstvenu jedinicu Ministarstva pravosuđa i uprave, a koja će izvršavati istražni zatvor u domu uz koji je sud odredio primjenu elektroničkog nadzora. Naime, predlaže se općenita formulacija koja će omogućiti da se aktima o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva propiše koja će ustrojstvena jedinica nadzirati predmetni institut te da se eventualne izmjene u unutarnjem ustrojstvu Ministarstva ne odražavaju na potrebu izmjene ZKP/08.

Članak 15.

U članku 139. ZKP/08 propisuje se mogućnost da se slobodna, neometana i povjerljiva komunikacija istražnog zatvorenika i njegovog branitelja osigura i uz pomoć audio – video linka. Primjena predmetnog ovisit će primarno o pristanku okrivljenika, ali i o organizacijskim i tehničkim mogućnostima u zatvorima.

Članak 16.

U članku 145. predlaže se izmjena koja će omogućiti postavljenom branitelju, postavljenom opunomoćeniku oštećenika kao tužitelja i postavljenom opunomoćeniku djeteta žrtve da nagradu i nužne izdatke za poduzete radnje, koji nedvojbeno padaju na teret proračuna, naplate i prije završetka postupka, o čemu će sud odlučiti posebnim rješenjem te je propisan rok za donošenje navedenog rješenja.

Članak 17.

U članku 169. stavku 1. ZKP/08 mijenjaju se točke 4. i 5., obzirom da je Konačnim prijedlogom izmijenjen članak 170. na način da je brisan stavak 3. kojim je propisano da se odluke i dopisi odvjetnicima dostavljaju i ulaganjem u pretince kod suda te se propisuje dostava odluka i dopisa putem informacijskog sustava, kao novog načina dostave.

Članak 18.

U članku 170. propisuje se dostava putem informacijskog sustava, koja je u odnosu na državna tijela, državno odvjetništvo, odvjetnike, sudske vještake, sudske tumače i pravne osobe kao obvezne sudionike e-komunikacije obligatorna, dok se stranci ili drugom sudioniku postupka dostava putem informacijskog sustava može obaviti uz njihovu suglasnost. Također je propisana i mogućnost obavljanja dostave na drugi način, ako dostava putem informacijskog sustava nije moguća ili ako okolnosti slučaja to opravdavaju.

Stavcima 5. do 10. propisani su drugi načini dostave, a navedene su odredbe bile propisane i u članku 170. ZKP/08.

Članak 19.

Novim člankom 172.a propisuje se način obavljanja dostave putem informacijskog sustava. Odluke ili dopisi dostavljaju se u sigurni elektronički poštanski pretinac primatelja te se adresatu na adresu elektroničke pošte dostavlja i informativna poruka o obavljenoj dostavi, koja sadrži upozorenje o presumpciji dostave istekom osam dana od dana kada su odluka ili dopis pristigli u sigurni elektronički poštanski pretinac primatelja. Navedena pravna posljedica nastupit će u slučaju kada primatelj ne preuzme odluku ili dopis u roku od osam dana od kada su pristigli u njegov sigurni elektronički poštanski pretinac, te je istu potrebno propisati kako bi se spriječilo odugovlačenje postupka, ukoliko bi primatelj izbjegavao preuzimanje odluke ili dopisa iz sigurnog elektroničkog poštanskog pretinca.

U stavku 4. propisana je mogućnost da se odluke i dopisi koji imaju izvornike u fizičkom obliku skeniraju i uz potpis kvalificiranim elektroničkim pečatom suda dostavljaju sudionicima postupka putem informacijskog sustava.

Također je propisano da se dostava obavljena putem informacijskog sustava smatra neposrednom dostavom, odnosno presumira se da su odluka ili dopis dostavljeni neposredno osobi kojoj su upućeni.

Članak 20.

Dopunom članka 175. stavka 7. propisano je da se dostava putem informacijskog sustava smatra urednom danom isteka roka iz članka 172.a stavka 3., u slučaju kada je okrivljenik opunomoćio branitelja za primitak dopisa, poziva, optužnih akata i odluka od čije dostave teče žalbeni rok.

Članak 21.

Odredba članka 199. izmijenjena je na način da je propisano da će, u slučaju smrti okrivljenika, državni odvjetnik rješenjem obustaviti kazneni postupak do podizanja optužnice. Radi se o terminološkom usklađenju s ostalim odredbama ZKP/08.

Članak 22.

Vidi obrazloženje uz članak 14.

Članak 23.

Vidi obrazloženje uz članak 14.

Članak 24.

U članku 286. stavku 2. točki 1. izmijenjena je numeracija u odnosu na kazneno djelo pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona, obzirom da je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 118/18) prijašnji stavak 4. kaznenog djela pranja novca (članak 265.) postao stavak 5.

Članak 25.

Navedena odredba izmijenjena je obzirom da je već člankom 494. stavkom 2. ZKP/08 propisano da o žalbi protiv rješenja suca istrage, odlučuje vijeće istog suda, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Članak 26.

Vidi obrazloženje uz članak 26.

Članak 27.

Vidi obrazloženje uz članak 27.

Članak 28.

U članku 348. novim stavkom 5. strankama se omogućuje da sjednici optužnog vijeća prisustvuju uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) kojim rukuje stručna osoba. U zapisnik o sjednici optužnog vijeća unijet će se činjenica da su stranke bile prisutne sjednici optužnog vijeća uz pomoć audio-video uređaja, vrsta uređaja te ime stručne osobe koja je njime rukovala. Navedenom dopunom provodi se daljnje proširenje uporabe audio – video linka u kaznenom postupku, a ista je propisana samo kao mogućnost o

korištenju koje odlučuje predsjednik vijeća, ovisno o specifičnim okolnostima svakog pojedinog slučaja.

Članak 29.

U članku 372. novim stavkom 4. strankama se omogućuje da pripremnom ročištu prisustvuju uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) kojim rukuje stručna osoba. U zapisnik o pripremnom ročištu unijet će se činjenica da su stranke bile prisutne na pripremnom ročištu uz pomoć audio-video uređaja, vrsta uređaja te ime stručne osobe koja je njime rukovala. Navedenom dopunom provodi se daljnje proširenje uporabe audio – video linka u kaznenom postupku, a ista je propisana samo kao mogućnost o korištenju koje odlučuje predsjednik vijeća, ovisno o specifičnim okolnostima svakog pojedinog slučaja.

Članak 30.

Mijenja se naslov iznad članka 409., koji u ZKP/08 spominje samo zapisnik o raspravi, dok sadržaj odredaba koji slijedi iza predmetnog naslova zaista regulira, uz zapisnik o raspravi, i važan institut snimanja rasprave.

Članak 31.

Odredba članka 409. stavka 2. izmijenjena je na način da odluku o izradi prijepisa audio snimke donosi predsjednik vijeća kada za to postoje opravdani razlozi, primjerice u slučaju iz članka 407. ZKP/08, odnosno ako se izmijenio sastav vijeća, ako se rasprava drži pred drugim predsjednikom vijeća i ako je odgoda rasprave trajala dulje od tri mjeseca, a uvijek kada to zatraži okrivljenik koji nema branitelja. Također je propisan i dodatni rok od deset dana za izradu prijepisa kada se iz opravdanih razloga prijepis ne može izraditi u roku od pet radnih dana.

Propisivanjem izrade prijepisa snimke samo u određenim situacijama, po odluci predsjednika vijeća, nastoji se potaknuti korištenje važeće odredbe koja propisuje samo mogućnost audio snimanja u prijelaznom razdoblju do uvođenja obveznog snimanja rasprava u kojem će se sudnice opremiti odgovarajućom tehničkom opremom. Također se navedenom izmjenom omogućuje sudovima postupno privikavanje na vođenje rasprava uz audio snimanje.

Članak 32.

Novim člankom 409.a, koji će stupiti na snagu 1. listopada 2024. godine, propisuje se obvezno tonsko snimanje rasprave, dok će audio-video snimanje rasprave ili pojedinih njezinih dijelova i dalje biti propisano kao mogućnost, o čemu odluku donosi predsjednik vijeća. Također je propisano da zapisnik tvore audio snimka rasprave i zapisnik o tijeku rasprave, a strankama će se odmah omogućiti preuzimanje audio snimke. Zapisniku se prilaže transkript rasprave sačinjen uz pomoć uređaja za automatsku transkripciju, koji služi kao pomoćno sredstvo uz audio snimku.

U odnosu na izradu prijepisa audio snimke, propisano je da odluku o izradi prijepisa audio snimke donosi predsjednik vijeća kada za to postoje opravdani razlozi, primjerice u slučaju iz članka 407. ZKP/08, odnosno ako se izmijenio sastav vijeća, ako se rasprava drži pred drugim predsjednikom vijeća i ako je odgoda rasprave trajala dulje od tri mjeseca, a uvijek kada to zatraži okrivljenik koji nema branitelja.. Uz rok od pet radnih dana za izradu prijepisa, propisan je i dodatni rok od deset radnih dana, ako za takvo produljenje postoje opravdani razlozi.

Članak 33.

Novim člankom 411.a, koji će stupiti na snagu 1. listopada 2024. godine, u stavcima 1. i 2. propisan je sadržaj zapisnika. Iako zapisnik više neće sadržavati skraćene iskaze sudionika, ipak određeni sadržaj je nužan, kako bi se omogućilo lakše snalaženje snimkom odnosno snimkama. Obzirom da će nakon stupanja na snagu odredbe o obveznom tonskom snimanju rasprave, audio snimka rasprave sadržavati iskaze svjedoka ili vještaka, u stavcima 3. i 4. bilo je potrebno propisati da će se u slučaju odstupanja u iskazima, osim čitanja prijašnjeg iskaza ili dijela iskaza, snimka njegovog prijašnjeg iskaza ili dijela iskaza prema potrebi reproducirati.

Članak 34.

Izmjena članka 426. kojom se dodaje mogućnost reproduciranja snimke prijašnjeg iskaza ili dijela iskaza svjedoka ili vještaka, u slučaju kada se isti ne sjeća ranije navedenih činjenica ili u slučaju odstupanja od prijašnjeg iskaza, bila je potrebna kako bi se svjedoku ili vještaku mogli predočiti i oni iskazi koji su bili snimljeni uređajem za audio ili audio-video snimanje.

Članak 35.

Predloženom izmjenom propisano je da žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na određenu činjenicu ne može podnijeti stranka koja nije osporavala tu činjenicu, čime stranka gubi pravo na osporavanje pravilnosti utvrđenja neosporene činjenice, a ne pravo ukazati da prvostupanjski sud nije utvrdio neku odlučnu činjenicu.

Članak 36.

Izmjenom članka 473. propisana je obveza prvostupanjskog suda da odgovor državnog odvjetnika na žalbu okrivljenika dostavi okrivljeniku koji je podnio žalbu, radi poštivanja prava okrivljenika na pravično suđenje, načela kontradiktornosti postupka i procesne jednakosti stranaka, obzirom da je Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci, broj: U-III-6330/2021 i U-III-6339/2021 od 3. ožujka 2022. godine utvrdio da je podnositelju povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14) i člankom 6. stavkom 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, br. 18/97, 6/99- pročišćeni tekst, 8/99 – ispravak, 14/02, 1/06 i 13/17) time što mu nije dostavljen odgovor državnog odvjetništva na njegovu žalbu protiv prvostupanjske presude.

Članak 37.

Obzirom da je novim člankom 484.a propisano da se prvostupanjska presuda u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput, a ako drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta u povodu žalbe, drugostupanjski će sud sam provesti raspravu i donijeti presudu, bilo je potrebno propisati da drugostupanjski sud donosi odluku u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave te da na sjednici vijeća donosi odluku o održavanju rasprave.

Članak 38.

U članku 474.a stavku 1. propisano je da drugostupanjski sud donosi odluku u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave, stoga je bilo potrebno brisati stavak 1. i uskladiti numeraciju stavaka.

Članak 39.

Novim člankom 475.a propisuje se da će se rasprava pred drugostupanjskim sudom održati isključivo u slučaju iz članka 484.a ovoga Zakona, odnosno ako drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta, obzirom na propisanu zabranu dvostrukog ukidanja prvostupanjske presude. Stavkom 2. propisano je koje se osobe pozivaju na raspravu pred drugostupanjskim sudom, dok je stavkom 3. propisano da će predsjednik vijeća drugostupanjskog suda poduzeti sve što je potrebno da se optuženik koji se nalazi u istražnom zatvoru dovede na raspravu. Također je propisano da će se, umjesto obustave postupka, rasprava okončati u odsutnosti oštećenika kao tužitelja ili privatnog tužitelja ako ne dođu na raspravu pred drugostupanjskim sudom.

Novim člankom 475.b propisano je da rasprava pred drugostupanjskim sudom počinje čitanjem presude ili dijela presude na koji se odnosi žalba, a po potrebi i zapisnika o raspravi. Važno je reći da drugostupanjski sud ne provodi ponovo raspravu na način kako ju je proveo prvostupanjski sud te ne izvodi ponovo sve dokaze koje je proveo prvostupanjski sud već će drugostupanjski sud, ovisno o žalbenim razlozima, na raspravi utvrđivati samo sporne činjenice, odnosno otkloniti bitne povrede odredaba kaznenog postupka i donijeti odluku. S tim u vezi, propisano je da stranke na raspravi ne mogu iznositi nove dokaze i činjenice, osim onih koji su nastali nakon izricanja prvostupanjske presude u ponovljenom postupku ili za koje su nakon toga saznale. Stoga, ograničenje iznošenja novih činjenica i novih dokaza na raspravi pred drugostupanjskim sudom je ograničenje za stranke, ne i za sud koji može sam odlučiti o potrebi izvođenja novih dokaza radi utvrđenja spornih činjenica.

Odredbom novog članka 475.c propisana je odgovarajuća primjena odredbi o raspravi pred prvostupanjskim sudom i u postupku pred drugostupanjskim sudom.

Članak 40.

Dopunom članka 480. stavka 1. propisano je da drugostupanjski sud odluke o žalbi može donijeti u sjednici vijeća ili na temelju provedene rasprave, obzirom na odredbu novog članka 484.a.

Članak 41.

Novim člankom 484.a propisana je zabrana dvostrukog ukidanja prvostupanjske presude, odnosno da se prvostupanjska presuda u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput, s ciljem postizanja učinkovitosti i ubrzanja kaznenog postupka. U slučaju kada drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta u povodu žalbe i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, drugostupanjski će sud sam provesti raspravu, i to u okviru žalbenih razloga, i donijeti presudu.

Članak 42.

U članku 490. stavku 1. dodana je nova točka 2. kojom se dopušta podnošenje žalbe protiv drugostupanjske presude trećestupanjskom sudu ako je drugostupanjski sud na temelju održane rasprave utvrdio činjenično stanje drukčije nego prvostupanjski sud i na tako utvrđenom činjeničnom stanju utemeljio svoju presudu, obzirom da će, prema novom članku 484.a, drugostupanjski sud sam provesti raspravu u slučaju kada nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta u povodu žalbe i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Članak 43.

Obzirom da Europski sud za ljudska prava, uz presude kojima utvrđuje postojanje ili nepostojanje povrede Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, donosi i odluke o prijateljskom rješenju spora (svojevrna nagodba) i odluke o brisanju predmeta s liste na temelju jednostrane izjave tužene države o priznanju povrede Konvencije, kojom se tužena država obvezuje isplatiti podnositelju zahtjeva određenu pravičnu naknadu i/ili izvršiti neku drugu činidbu koja je u uzročnoj vezi s povredom konvencijskih prava, bilo je potrebno omogućiti obnovu kaznenog postupka i u slučajevima kada je zahtjev za obnovu podnesen na temelju odluka Europskog suda za ljudska prava kojima je utvrđena povreda prava i sloboda iz Konvencije.

Članak 44.

Dopuna stavka 1. propisana je obzirom da nema uvjeta za primjenu članka 148. ZKP/08 jer neubrojivi okrivljenik kojemu je određen prisilni smještaj ili psihijatrijsko liječenje na slobodi nije proglašen krivim, stoga nije opravdano nalagati mu plaćanje troškova kaznenog postupka. U odnosu na dopunu stavka 2., Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 126/19) dopunjena je odredba članka 123. stavka 2. ZKP/08 na način da je propisano da se na istražni zatvor, kad se on nakon donošenja prvostupanjske presude odredi ili produlji kao obligatoran s obzirom na izrečenu kaznu, ne primjenjuju rokovi njegovog najduljeg trajanja.

Budući da je istražni zatvor protiv optuženika kojem je presudom određen prisilni smještaj u psihijatrijsku ustanovu, prema odredbi članka 554. stavka 2. ZKP/08, također obligatoran, bilo je potrebno navedenu odredbu dopuniti na način da će sud, pri donošenju navedene presude, istražni zatvor odrediti ili produljiti neovisno o najduljem trajanju istražnog zatvora propisanog u članku 133. ovoga Zakona.

Članak 45.

U članku 557.e stavku 2. rok trajanja privremene mjere osiguranja oduzimanja imovinske koristi izmijenjen je na način da isti može trajati najdulje dvije godine do podizanja optužnice, obzirom da se rok propisan ZKP/08 u trajanju od dvije godine do potvrđivanja optužnice u praksi pokazao neprimjeren s posljedicom ukidanja privremenih mjera zbog isteka spornog roka, unatoč postojanju zakonskih uvjeta za privremenu mjeru.

Predložena izmjena ujedno predstavlja provedbu mjere iz Akcijskog plana za jačanje učinkovitosti hrvatskog sustava sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma, s ciljem sprječavanja ukidanja privremenih mjera osiguranja oduzimanja imovinske koristi u fazi kaznenog postupka koji prethodi potvrđivanju optužnice. Predmetni Akcijski plan predstavlja strateški dokument Vlade Republike Hrvatske koji sadrži mjere i aktivnosti čiji je cilj daljnje

jačanje hrvatskog sustava sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma, a kojima će se ujedno ispuniti i preporučene mjere Odbora stručnjaka Vijeća Europe MONEYVAL iz Izvješća o 5. krugu evaluacije Republike Hrvatske.

Dopunom stavka 3., radi preciziranja iste, propisano je da će sud svaka tri mjeseca od određivanja privremene mjere ispitati postoje li zakonski uvjeti za daljnju primjenu privremene mjere te će donijeti rješenje o njezinom produljenju ili ukidanju. Predmetnom dopunom se želi naglasiti ovlast i dužnost suda preispitivati opravdanost privremene mjere osiguranja od njenog određivanja, pa do dovršetka kaznenog postupka, neovisno o stadiju u kojem se postupak nalazi. Obzirom da se privremenim mjerama osiguranja oduzimanja imovinske koristi ograničava Ustavom zajamčeno pravo vlasništva, a imajući u vidu i presumpciju nevinosti, želi se naglasiti važnost kontinuirane sudske kontrole opravdanosti privremenih mjera tijekom cijelog vremena trajanja privremene mjere.

Članak 46.

Odredbom članka 46. ovoga Zakona propisana je primjena odredbe članka 484.a u odnosu na postupke u tijeku. Člankom 484. a propisano je da se prvostupanjska presuda u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput, a u slučaju kada drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta u povodu žalbe i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, drugostupanjski će sud sam provesti raspravu i donijeti presudu.

Obzirom da će, nakon stupanja na snagu ovog Zakona, u postupcima u tijeku, biti različitih situacija, pa tako i situacija da je u nekom postupku presuda već jedanput ili čak i više puta ukinuta, ovom prijelaznom odredbom se želi postići da se ukidanja prije stupanja na snagu ovog Zakona ne „ubrajaju“ u tzv. zabranu dvostrukog ukidanja. Jednostavnije rečeno, nakon stupanja na snagu ovog Zakona, svaki drugostupanjski sud u svakom kaznenom postupku u tijeku može presudu povodom žalbe ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu jedanput, neovisno što je ta presuda možda već prije toga bila ukinuta, tek potreba drugog ukidanja u istom postupku nakon stupanja na snagu ovog Zakona, proizvodi učinak obveze odlučivanja drugostupanjskog suda na raspravi.

Članak 47.

Člankom 47. ovoga Zakona propisano je da će ministar nadležan za pravosuđe donijeti pravilnik kojim se uređuju pretpostavke za podnošenje podnesaka i dostavu u elektroničkom obliku, oblici zapisa podnesaka u elektroničkom obliku te organizaciju i djelovanje informacijskog sustava, stoga je ovom odredbom bilo potrebno propisati rok za donošenje navedenog pravilnika.

Članak 48.

Predloženim člankom propisano je kako stupanjem na snagu članaka 32. i 33. ovoga Zakona prestaju važiti odredbe članaka 409. i 411. ZKP/08 te će se od tada primjenjivati dodani članci 409.a i 411.a.

Članak 49.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu. Konačnim prijedlogom se predviđa da odredbe članka 32. i 33. ovoga Zakona stupaju na snagu 01. listopada 2024. godine. Navedeno je nužno propisati obzirom da je do stupanja na snagu tih odredaba potrebno sve sudnice u

Republici Hrvatskoj opremiti tehničkom opremom koja omogućuje tonsko snimanje rasprave te provesti edukaciju sudaca i sudskih zapisničara za korištenje opreme.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva za provedbu ovoga Zakona osigurana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske za razdoblje 2022.-2024., na razdjelu 109 - Ministarstvo pravosuđa i uprave, u okviru redovnih aktivnosti pravosudnih tijela, osim za odredbe kojima se propisuje obvezno tonsko snimanje rasprava. Sredstva potrebna za provedbu tih odredbi, u ukupnom iznosu 15.952.080,70 kuna, odnose se na opremanje općinskih i županijskih sudova (184 sudnice) za tonsko snimanje rasprava te edukaciju sudaca i službenika, a osigurat će se preraspodjelom sredstava u okviru utvrđenih projekcija razdjela 109 - Ministarstvo pravosuđa i uprave za 2023. i 2024. godinu.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je u prvom čitanju prihvaćen u Hrvatskom saboru, u Konačnom prijedlogu zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja prijedloga i primjedbi iznijetih između prvog i drugog čitanja.

U odnosu na Prijedlog zakona, predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga zakona izmijenio ili dodao sljedeće:

- u članku 2. se u članku 19.c točki 1. podtočki d) iza riječi: „silovanje (članak 153.),“ dodaju riječi: „teška kaznena djela protiv spolne slobode (članak 154.),“ čime se proširuje katalog kaznenih djela obzirom da je recentnim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona kazneno djelo silovanja iz članka 153. Kaznenog zakona u cijelosti stavljeno u nadležnost županijskog suda.

- u članku 3. se članak 19.f stavak 2. mijenja na način da je jasno propisano da Vrhovni sud u vijeću od pet sudaca odlučuje i o drugim pravnim lijekovima, a ne samo o žalbama protiv presuda za kaznena djela za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

- u članku 4. se u članku 43. stavku 1. iza točke 11. dodaje nova točka 12. kojom je žrtvi dano dodatno pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja, dok dosadašnja točka 12. postaje točka 13.

- u članku 5. mijenja se članak 70. na način da se u stavku 3. iza riječi: „policijski službenik,“ dodaju riječi: „odnosno ovlaštena osoba ministarstva nadležnog za obranu,“ kako bi, obzirom na definiciju izraza „policija“ kako je ona propisana ovim Zakonom, odredbom bila obuhvaćena i ovlaštena osoba ministarstva nadležnog za obranu. Nadalje, u stavku 5. riječi: „članka 265. stavka 1. do 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 265. stavka 1. do 5.“ čime je izmijenjena numeracija u odnosu na kazneno djelo pranja novca obzirom da je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 118/18) prijašnji stavak 4. kaznenog djela pranja novca (članak 265.) postao stavak 5.

- u članku 12. kojim se u članku 108. stavku 7. riječi: „policijski službenik dužan ga je upoznati“ zamjenjuju riječima: „policija je dužna upoznati ga“, učinjene su izmjene u cilju nomotehničkog usklađenja izraza obzirom na ovim Zakonom propisanu definiciju izraza „policija“.

- u članku 13. kojim se u članku 109. stavku 1. riječi: „Policijski službenik“ zamjenjuju riječju: „Policija“, učinjene su izmjene u cilju nomotehničkog usklađenja izraza obzirom na ovim Zakonom propisanu definiciju izraza „policija“.

- u članku 21. kojim se mijenja članak 199. riječ: „potvrđivanja“ zamjenjuje se riječju: „podizanja“ u odnosu na, u slučaju smrti okrivljenika, propisanu obustavu kaznenog postupka rješenjem državnog odvjetnika.

- u članku 22. kojim se u članku 208.a stavku 4. riječi: „policijski službenik dužan ga je upoznati“ zamjenjuju riječima: „policija je dužna upoznati ga“, učinjene su izmjene u cilju nomotehničkog usklađenja izraza obzirom na ovim Zakonom propisanu definiciju izraza „policija“.

- u članku 23. kojim se u članku 208.b stavku 1. riječi: „policijskih službenika“ zamjenjuju riječju: „policije“ učinjene su izmjene u cilju nomotehničkog usklađenja izraza obzirom na ovim Zakonom propisanu definiciju izraza „policija“.

- u članku 24. kojim se u članku 286. stavku 2. točki 1. riječi: „pranja novca (članak 265. stavak 4.)“ zamjenjuju riječima: „pranja novca (članak 265. stavak 5.)“ izmijenjena je numeracija u odnosu na kazneno djelo pranja novca obzirom da je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 118/18) prijašnji stavak 4. kaznenog djela pranja novca (članak 265.) postao stavak 5.

- u članku 25. kojim se mijenja članak 310. stavak 2. briše se treća rečenica obzirom da je već člankom 494. stavkom 2. propisano da o žalbi protiv rješenja suca istrage, odlučuje vijeće istog suda.

- u članku 26. kojim se mijenja članak 334. točka 1. na način da se riječi: „pranja novca (članak 265. stavak 4.)“ zamjenjuju riječima: „pranja novca (članak 265. stavak 5.)“ izmijenjena je numeracija u odnosu na kazneno djelo pranja novca.

- u članku 27. kojim se mijenja članak 335. stavak 2. treća rečenica se briše obzirom da je već člankom 494. stavkom 2. propisano da o žalbi protiv rješenja suca istrage odlučuje vijeće istog suda.

- u članku 28. kojim se mijenja članak 348. na način da se u isti dodaje stavak 5. sada se nastavno na propisanu mogućnost stranaka da prisustvuju sjednici optužnog vijeća pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) propisuje da se u tom slučaju ne može se donijeti presuda na temelju sporazuma stranaka,

- u članku 29. kojim se u članku 372. iza stavka 3. dodaje stavak 4. se nastavno na propisanu prisutnost stranaka na pripremnom ročištu koja se može se osigurati i uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj), sada propisuje da se u tom slučaju ne može se donijeti presuda na temelju sporazuma stranaka.

- u članku 31. kojim se mijenja članak 409. stavak 2. pobliže se određuje da bi opravdani razlozi iz kojih predsjednik vijeća može odlučiti da se izradi prijepis audio snimke rasprave primjerice bili oni iz članka 407. ovoga Zakona, kao i da će se, kada to zatraži okrivljenik koji nema branitelja, prijepis uvijek izraditi, a prijepis pregledava i ovjerava predsjednik vijeća čime je uzeta u obzir primjedba zastupnice Sandre Benčić.

- u članku 32. kojim se dodaje novi članak 409.a u stavku 2. dodana je rečenica kojom se propisuje da se zapisniku prilaže transkript rasprave sačinjen uz pomoć uređaja za automatsku transkripciju, koji služi kao pomoćno sredstvo uz audio snimku. Također je stavak 3. izmijenjen na način da su kao opravdani razlozi primjerice navedeni slučajevi iz članka 407. Zakona, dok će u slučaju kada prijepis zatraži okrivljenik koji nema branitelja, predsjednik vijeća uvijek odlučiti da se izradi prijepis audio snimke te ga pregledati i ovjeriti, čime je uzeta u obzir primjedba Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora, kao i primjedba zastupnika Darija Zurovca i zastupnice Sandre Benčić.

- u članku 35. kojim se mijenja članak 464. stavak 8. riječ: „nepotpuno“ zamijenjena je riječju: „pogrešno“ radi propisivanja da žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na određenu činjenicu ne može podnijeti stranka koja nije osporavala tu činjenicu, čime stranka gubi pravo na osporavanje pravilnosti utvrđenja neosporene činjenice, a ne pravo ukazati da prvostupanjski sud nije utvrdio neku odlučnu činjenicu.

- u članku 36. kojim se mijenja članak 473. propisuje se da će prvostupanjski sud protivnoj stranci dostaviti primjerak žalbe na odgovor, a odgovor državnog odvjetnika na žalbu okrivljenika dostaviti okrivljeniku koji je podnio žalbu te će drugostupanjskom sudu dostaviti žalbu sa spisom. Ove su izmjene učinjene radi poštivanja prava okrivljenika na pravično suđenje, načela kontradiktornosti postupka i procesne jednakosti stranaka, obzirom na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-6330/2021 i U-III-6339/2021 od 3. ožujka 2022.

- u članku 37. iza članka 474. dodaje se novi članak 474.a kojim je propisano da drugostupanjski sud donosi odluku u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave, a odluku o održavanju rasprave donosi na sjednici vijeća.

- Člankom 38. propisano je da se članak 475. stavak 1. briše, slijedom čega je učinjena promjena numeracije u stavicima na način da dosadašnji stavci 2. - 8. postaju stavci 1. - 7.

- u članku 39. propisano je da se iza članka 475. dodaju novi članci 475.a, 475.b i 475.c pa je tako novim člankom 475. a propisano je kada će se održati rasprava pred drugostupanjskim sudom, tko se na istu poziva, kao i u čijoj se odsutnosti takva rasprava može održati. Člankom 475.b propisan je tijek rasprave pred drugostupanjskim sudom. Sa navedenim je u vezi dodan i

novi članak 475. c kojim je propisano da se odredbe o raspravi pred prvostupanjskim sudom na odgovarajući način primjenjuju i u postupku pred drugostupanjskim sudom ako člancima 473. do 475.b ovoga Zakona nije što drugo propisano.

- u članku 40. kojim se mijenja članak 480. stavak 1. propisano je da drugostupanjski sud može odluke donositi u sjednici vijeća ili na temelju provedene rasprave.

- u članku 41. propisano je da se iza članka 484. dodaje novi članak 484.a kojim je propisano da se prvostupanjska presuda u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput, a ako drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona bila već jedanput ukinuta u povodu žalbe i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, drugostupanjski će sud sam provesti raspravu i donijeti presudu, čime je uzeta u obzir primjedba saborske zastupnice Sandre Benčić.

- u članku 42. se u članku 490. stavku 1. iza točke 1. dodaje nova točka 2. kojom je propisana žalbe trećestupanjskom sudu protiv presude drugostupanjskog suda kojom je taj sud na temelju održane rasprave utvrdio činjenično stanje drukčije nego prvostupanjski sud i na tako utvrđenom činjeničnom stanju utemeljio tu svoju presudu, čime dosadašnja točka 2. postaje točka 3.

- u članku 43. kojim se mijenja članak 502. stavak 2. propisuje se da se kazneni postupak može obnoviti i u slučaju kada je zahtjev za obnovu podnesen na temelju odluka Europskog suda za ljudska prava kojima je utvrđena povreda prava i sloboda iz Konvencije ako je povreda Konvencije utjecala na ishod postupka, a povreda ili njezina posljedica se može ispraviti u obnovljenom postupku.

- u članku 44. kojim se mijenja članak 554. dopunjuje se stavak 1. na način da se propisuje da će se u presudi izreći da troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. do 5. ovog Zakona te nužni izdaci okrivljenika i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava. Nastavno se budući da je istražni zatvor protiv optuženika kojem je presudom određen prisilni smještaj u psihijatrijsku ustanovu također oblatoran, dopunjuje stavak 2. na način da se propisuje da će sud pri donošenju presude da je optuženik u stanju nebrojivosti počinio protupravno djelo te da postoje uvjeti za određivanje prisilnog smještaja optuženika u psihijatrijsku ustanovu odrediti, odnosno produljiti istražni zatvor neovisno o najduljem trajanju istražnog zatvora propisanog u članku 133. ovoga Zakona.

- u članku 45. kojim se mijenja članak 557.e u stavku 2. rok trajanja privremene mjere osiguranja oduzimanja imovinske koristi izmijenjen je na način da isti može trajati najdulje dvije godine do podizanja optužnice, obzirom da se rok propisan ZKP/08 u trajanju od dvije godine do potvrđivanja optužnice u praksi pokazao neprimjeren, a dopunom stavka 3. je radi preciznijeg određenja roka, propisano da će sud svaka tri mjeseca od određivanja privremene mjere ispitati postoje li zakonski uvjeti za daljnju primjenu privremene mjere te će donijeti rješenje o njezinom produljenju ili ukidanju. Navedena je izmjena učinjena u cilju provedbe mjere iz Akcijskog plana za jačanje učinkovitosti hrvatskog sustava sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma, prema preporuci Odbora stručnjaka Vijeća Europe MONEYVAL iz Izvješća o 5. krugu evaluacije Republike Hrvatske.

- u članku 46. propisana je prijelazna odredba kojom se određuje da se u kaznenim postupcima u kojima je prvostupanjska presuda već bila jedanput ili više puta ukinuta prije stupanja na snagu ovog Zakona, na ta ranija ukidanja ne primjenjuje novododani članak 484.a ZKP/08.

- u članku 47. kojim se propisuje da će Ministar nadležan za pravosuđe u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti Pravilnik, izmijenjena je numeracija članka na koji se upućuje, a kojim je Pravilnik propisan.

- u članku 48. kojim je propisana prijelazna odredba, radi izmjene numeracije, izmijenjena je i numeracija članaka čijim stupanjem na snagu prestaju važiti članci 409. i 411. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.).

- u članku 49. propisano je odgovorno stupanje na snagu članaka 32. i 33. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 1. listopada 2024., čime je prihvaćena primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U okviru rasprave održane na 11. sjednici Hrvatskog sabora, 28. travnja 2022., iznesene su sljedeće primjedbe koje nisu prihvaćene:

Nije prihvaćena primjedba saborske zastupnice Dalije Orešković koja se odnosi na potvrđivanje optužnice vezano za koju zastupnica navodi da praksa pokazuje da optužna vijeća prilikom ocjenjivanja osnovanosti optužnice prelaze granice svojih ovlasti i vrlo često se upuštaju u ocjenjivanje dokazne snage analiziranih dokaza, a koji navod nije potkrijepljen niti obrazložen pri čemu ističemo da su Zakonom o kaznenom postupku jasno propisane odredbe kojima je uređeno prethodno ispitivanje i odgovor na optužnicu te odlučivanje o potvrđivanju optužnice.

Nije prihvaćena primjedba saborske zastupnice Romane Nikolić i zastupnika Mišela Jakšića koji smatraju da sve predmetne izmjene ovise o dobroj volji i vremenu prilagodbe samih sudaca koji, ukoliko ne primjene izmjene, nemaju propisane sankcije obzirom da navedeno nije predmet propisivanja Zakona o kaznenom postupku.

Nije prihvaćena primjedba zastupnika Željka Sačića da se ne odgađa stupanje na snagu odredaba o audio vizualnom ili audio snimanju kako navodi, obzirom da je nužan preduvjet za isto postizanje tehničke spremnosti sudnica kao i implementacija sustava, sukladno pravilima koja uređuju javnu nabavu.

Svi ostali prijedlozi, primjedbe i mišljenja koji su dani na tekst Prijedloga zakona koji je usvojen u prvom čitanju u Hrvatskom saboru usvojeni su i ugrađeni u tekst Konačnog prijedloga zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- 1) Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26. 10. 2010.),
- 2) Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o prevenciji i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima (SL L 101, 15. 4. 2011.),
- 3) Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o borbi protiv seksualne zloporabe i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije (SL L 335, 17. 12. 2011.),
- 4) Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),
- 5) Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim predmetima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- 6) Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14. 11. 2012.),
- 7) Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6. 11. 2013.),
- 8) Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29. 4. 2014.),
- 9) Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21. 5. 2014.),
- 10) Direktiva 2016/343/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11.3.2016.),
- 11) Direktiva 2016/1919/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11.2016.).

Članak 19.c

Županijski sudovi su nadležni:

- 1) suditi u prvom stupnju:
 - a) za kaznena djela za koja je zakonom propisana kazna zatvora preko dvanaest godina ili dugotrajni zatvor,
 - b) za kaznena djela za koja je posebnim zakonom propisana nadležnost županijskog suda,
 - c) za kaznena djela protiv Republike Hrvatske (Glava XII.), kaznena djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (Glava XIII.) osim kaznenog djela zloporabe opojnih droga iz članka 173. stavka 1., 4. – 6., ubojstvo na mah (članak 92.), otmica (članak 125. stavak 2.), silovanje (članak 188. stavak 1.), spolni odnošaj s djetetom (članak 192. stavak 1.), prijevare na štetu Europskih zajednica (članak 224.b), razbojništvo (članak 218. stavak 2.), razbojnička krađa (članak 219. stavak 2.), pranje novca (članak 279.), zloporaba položaja i ovlasti (članak

337. stavak 4.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.);

d) za kaznena djela protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.), genocid (članak 88. stavak 3.), zločin agresije (članak 89. stavak 3.), odgovornost zapovjednika (članak 96. stavak 1. i 4.), terorizam (članak 97. stavak 2.), financiranje terorizma (članak 98.), javno poticanje na terorizam (članak 99.), novačenje za terorizam (članak 100.), obuka za terorizam (članak 101.), putovanje u svrhu terorizma (članak 101.a), terorističko udruženje (članak 102. stavak 2.), usmrćenje (članak 112. stavak 1.), silovanje (članak 153.), podvođenje djeteta (članak 162. stavak 1.), razbojništvo (članak 230. stavak 2.), razbojnička krađa (članak 231. stavak 2.), zlouporaba povjerenja u gospodarskom poslovanju (članak 246. stavak 2.), subvencijska prijevarena (članak 258. stavak 3.), zlouporaba položaja i ovlasti (članak 291. stavak 2.), otmica osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353. stavak 1.), napad na osobu pod međunarodnom zaštitom (članak 354. stavak 1.);

2) u drugom stupnju odlučivati o žalbama protiv odluka općinskih sudova, ako drukčije nije propisano zakonom;

3) poduzimati radnje u nadležnosti suca istrage, rješavati o žalbama protiv rješenja za koja je to propisano zakonom, provoditi prethodni postupak kad je to propisano ovim Zakonom;

4) u predmetima iz točke 1. ovog stavka odlučivati o potvrđivanju optužnice;

5) odlučivati u postupku izvršenja kazne zatvora prema posebnim propisima;

6) provoditi postupak za izručenje okrivljenih i osuđenih osoba;

7) obavljati poslove međunarodne pravne pomoći, izručenja i kaznenopravne suradnje;

8) obavljati i druge poslove koji su propisani zakonom.

Članak 19.f

(1) Vrhovni sud je nadležan:

1) odlučivati u trećem stupnju o žalbama protiv odluka donesenih u drugom stupnju, kad je to propisano zakonom,

2) odlučivati o izvanrednim pravnim lijekovima u slučajevima propisanim ovim Zakonom,

3) obavljati druge poslove propisane zakonom.

(2) Vrhovni sud sudi u vijećima sastavljenim od tri suca, a u vijeću od pet sudaca kad odlučuje o žalbama protiv presuda za kaznena djela za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora, ako drukčije nije propisano zakonom.

(3) Predsjednik Vrhovnog suda i predsjednik vijeća Vrhovnog suda odlučuju u slučajevima predviđenim u ovom Zakonu.

Članak 43.

(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:

1) pravo na pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,

2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,

3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,

4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,

5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,

6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,

7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumljiva.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.

Članak 70.

(1) Branitelj ne može biti žrtva, oštećenik, bračni, odnosno izvanbračni drug žrtve ili oštećenika, privatnog tužitelja ili oštećenika kao tužitelja ni njihov srodnik u ravnoj lozi do bilo kojeg stupnja, u pobočnoj lozi do četvrtog stupnja ili po tazbini do drugog stupnja.

(2) Branitelj ne može biti ni osoba koja je pozvana kao svjedok, osim ako je prema ovom Zakonu oslobođena dužnosti svjedočenja i izjavila da neće svjedočiti ili ako se branitelj ispituje kao svjedok u slučaju iz članka 284. točke 2. ovog Zakona.

(3) Branitelj ne može biti ni osoba koja je u istom predmetu postupala kao sudac, državni odvjetnik, istražitelj ili policijski službenik, ili je u istom predmetu osumnjičena.

(4) Branitelj ne može biti odvjetnik protiv kojeg je započeo kazneni postupak zbog osnovane sumnje da je primanjem novca ili imovine od okrivljenika počinio ili bio sudionik u kaznenom djelu pranja novca.

(5) Ako podaci iz spisa ukazuju na ozbiljnu vjerojatnost da je branitelj primanjem novca ili imovine od okrivljenika počinio ili bio sudionik u kaznenom djelu pranja novca iz članka

265. stavka 1. do 4. Kaznenog zakona, na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika, sud mu može rješenjem uskratiti pravo na zastupanje u tom predmetu.

Članak 78.

(1) Privatne tužbe, optužnice, prijedlozi za progon, pravni lijekovi te druge izjave i priopćenja podnose se pisano ako zakonom nije drukčije propisano.

(2) Podnesci iz stavka 1. ovog članka, moraju biti razumljivi i sadržavati sve što je potrebno da bi se na temelju njih moglo postupiti.

(3) Ako u ovom Zakonu nije drukčije propisano, tijelo koje vodi postupak će podnositelja podneska koji je nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se na temelju njega moglo postupati pozvati da podnesak ispravi, odnosno dopuni, a ako on to ne učini u određenom roku, podnesak će se odbaciti.

(4) U pozivu za ispravak, odnosno dopunu podneska podnositelj će se upozoriti na posljedice propuštanja.

(5) Podnesci koji se prema ovom Zakonu dostavljaju protivnoj stranci, predaju se tijelu koje vodi postupak u dovoljnom broju primjeraka za to tijelo i drugu stranku. Ako takvi podnesci nisu predani u dovoljnom broju primjeraka, umnožit će se na trošak podnositelja.

Članak 79.

(1) Podnesci koji se prema ovom Zakonu pisano sastavljaju i potpisuju, mogu se podnijeti u obliku elektroničke isprave ako su izrađeni, otpremljeni, primljeni i pohranjeni primjenom dostupne informacijske tehnologije, i osiguravaju utvrđivanje jednoznačnog obilježja kojim se utvrđuje sastavljač elektroničke isprave.

(2) Podnesak u obliku elektroničke isprave smatra se zaprimljenim u informacijskom sustavu ili uređaju suda, državnog odvjetništva, policije ili odvjetničkog ureda, trenutkom registracije njihovog prijema u tom sustavu ili uređaju. Primatelj osigurava uredno djelovanje automatiziranog sustava potvrde prijema. Ako pošiljatelj ne zaprimi potvrdu prijema, obavijestit će o tome primatelja, pa ukoliko u roku kojeg je odredio ne primi tu potvrdu, smatra se da podnesak u obliku elektroničke isprave nije poslan.

(3) O podnesku u obliku elektroničke isprave iz stavka 2. ovog članka, sud, državno odvjetništvo i policija sastavljaju službenu zabilješku. U slučaju nerazumljivog ili nepotpunog podneska postupit će se prema članku 78. stavku 3. i 4. ovog Zakona.

(4) U ocjeni pitanja pravne valjanosti, uporabe, prometa, čuvanja i tajnosti podnesaka u obliku elektroničke isprave odgovarajuće se primjenjuju odredbe posebnih propisa.

(5) Ministar nadležan za pravosuđe donijet će poseban propis o primjeni stavaka 1. – 4. ovog članka.

Članak 87.

(1) Kad je to propisano ovim Zakonom, rasprava, dokazna radnja ili druga radnja snima se uređajima za audio-video ili audio snimanje.

(2) Osim slučajeva iz stavka 1. ovog članka, tijelo koje provodi dokaznu radnju, uvijek može odrediti da se radnja snimi uređajima za audio ili audio-video snimanje.

(3) Tijelo koje provodi radnju će prije početka provođenja radnje upozoriti osobe koje u njoj sudjeluju da se radnja snima određenim tehničkim uređajem i da snimka može biti upotrijebljena kao dokaz u postupku.

(4) Snimka mora sadržavati podatke iz članka 83. stavka 1. ovog Zakona, podatke potrebne za identificiranje osobe čija se izjava snima i podatak u kojem svojstvu ta osoba daje

izjavu. Kad se snimaju izjave više osoba, mora se osigurati da se iz snimke može jasno razaznati tko je dao koju izjavu. Na zahtjev ispitane osobe snimka će se odmah reproducirati, a ispravci ili objašnjenja te osobe će se snimiti.

(5) Ako drukčije nije propisano ovim Zakonom, u zapisnik o dokaznoj radnji, osim podataka iz članka 83. stavka 1. ovog Zakona, unosi se i da je obavljeno tehničko snimanje, tko je snimanje obavio, kojim je uređajem snimanje obavljeno, da je osoba koja se ispituje prethodno upoznata o snimanju, kratki sadržaj danih iskaza i izjava i je li snimka reproducirana te gdje se snimka čuva ako nije priložena spisu predmeta.

(6) U slučajevima iz stavka 1. i 2. ovog članka, sud ili državni odvjetnik može odrediti da se snimka u cijelosti ili djelomično prepíše. Prijepis će se pregledati i ovjeriti potpisom osobe koja je odredila i koja je sačinila prijepis. Prijepis će se priključiti spisu predmeta i ne predstavlja dokaz u postupku.

(7) Snimka učinjena prema odredbama stavka 2. do 6. ovog članka, čuva se, dok se čuva i kazneni spis.

(8) Ministar nadležan za pravosuđe donijet će posebne propise kojima će odrediti tehničke uvjete, način snimanja, zaštitu snimke od brisanja ili oštećenja.

Članak 89.

(1) Rokovi predviđeni ovim Zakonom ne mogu se produljiti, osim kad to Zakon izričito dopušta. Ako je riječ o roku koji je ovim Zakonom propisan radi zaštite prava obrane i drugih prava okrivljenika u postupku, taj se rok može skratiti ako to zahtijevaju okrivljenik ili branitelj pisano ili usmeno na zapisnik pred sudom.

(2) Kad je izjava vezana za rok, smatra se da je dana u roku ako je prije nego što rok protekne predana onome tko je ovlašten da je primi.

(3) Kad je izjava predana poštom preporučenom pošiljkom, brzojavom ili drugim telekomunikacijskim sredstvom, dan predaje pošti odnosno dan slanja telekomunikacijskim sredstvom sukladno odredbi članka 79. stavka 2. ovog Zakona smatra se danom predaje onomu komu je dostavljena. Smatra se da pošiljatelj izjave nije propustio rok ako primatelj poslanu izjavu nije dobio na vrijeme zbog pogrešnog rada uređaja za predaju ili prijam poruka, a za koji pošiljatelj nije znao.

(4) Okrivljenik koji se nalazi u pritvoru ili istražnom zatvoru izjavu koja je vezana za rok predat će pritvorskom nadzorniku, ili upravi zatvora, a osoba koja se nalazi na izdržavanju kazne ili u ustanovi radi primjene odgojne mjere, ili je prisilno smještena u psihijatrijskoj ustanovi, takvu će izjavu predati upravi ustanove u kojoj je smještena. Dan i sat predaje takve izjave upravi ustanove smatra se trenutkom predaje tijelu koje je nadležno da je primi.

(5) Ako je podnesak koji je vezan za rok zbog neznanja ili očite pogreške podnositelja, predan ili dostavljen nenadležnom tijelu prije proteka roka, pa nadležnom tijelu stigne nakon proteka roka, uzet će se da je podnesen na vrijeme.

Članak 108.

(1) Prilikom uhićenja uhićeniku se mora odmah predati pisana pouka o pravima iz članka 108.a stavka 1. ovog Zakona. Ako se pisana pouka nije mogla predati, policija mora uhićenika odmah upoznati na njemu razumljiv način s pravima iz članka 7. stavka 2. točke 1. do 4. ovog Zakona osim ako pouku nije sposoban shvatiti ili postoji opasnost za život ili tijelo.

(2) Ako pisana pouka iz članka 108.a stavka 1. ovog Zakona nije predana uhićeniku prilikom uhićenja, uručit će mu se odmah po dolasku u službene prostorije policije. Ako uhićenik ne može pročitati pouku postupit će se na način propisan u članku 8. stavku 5. ovog Zakona.

(3) Ako se uhićenje provodi na temelju dovedbenog naloga, nalog mora biti pročitan i uručen uhićeniku prilikom oduzimanja slobode, osim ako to s obzirom na okolnosti uhićenja nije moguće.

(4) Prilikom uhićenja smije se upotrijebiti samo ona sila na koju policiju ovlašćuje posebni zakon.

(5) O uhićenju će policija odmah obavijestiti:

- 1) državnog odvjetnika,
- 2) osobe iz članka 108.a stavka 1. točke 3., 5. i 6. na zahtjev uhićenika,
- 3) nadležno tijelo socijalne skrbi ako je potrebno poduzeti mjere za zbrinjavanje djece i drugih članova obitelji uhićenika o kojima se on brine,
- 4) skrbnika ako je uhićenik lišen poslovne sposobnosti,
- 5) roditelja ili skrbnika ako je uhićenik dijete.

(6) Nakon predaje pouke policija će pitati uhićenika je li pouku razumio. Ako uhićenik izjavi da nije razumio pouku, policija će ga o njegovim pravima poučiti na njemu razumljiv način.

(7) Uhićenik iz članka 107. točaka 2. i 3. ovoga Zakona ima pravo slobodnog, neometanog i povjerljivog razgovora s braniteljem čim je izabrao branitelja, odnosno čim je donesena odluka o imenovanju branitelja, a prije ispitivanja u trajanju do trideset minuta. Ako uhićenik nema izabranog branitelja ili on ne može doći, mora mu se omogućiti da uzme branitelja s liste dežurnih odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore. Ako uhićenik izjavi da ne želi uzeti branitelja, policijski službenik dužan ga je upoznati na jednostavan i razumljiv način sa značenjem prava na branitelja i posljedicama odricanja od tog prava. Odricanje od prava na branitelja mora biti izričito, nedvosmisleno i u pisanom obliku.

(8) Uhićenik može, dok traje uhićenje, komunicirati barem s jednom trećom osobom po svom izboru. Ovo se pravo može ograničiti samo ako je to nužno radi zaštite interesa postupka ili drugih važnih interesa.

(9) Ako je uhićenik dijete, dok traje uhićenje, omogućit će se uhićenom djetetu komunikacija s njegovim roditeljem ili drugom osobom koja o djetetu skrbi, osim ako je to protivno najboljim interesima djeteta, ili ako je to nužno radi zaštite interesa postupka ili drugih važnih interesa.

Članak 109.

(1) Policijski službenik mora uhićenika u roku navedenom u stavku 2. ovog članka dovesti u pritvorsku policijsku jedinicu određenu posebnim zakonom i predati pritvorskom nadzorniku ili ga pustiti na slobodu. Zakašnjenje se mora posebno obrazložiti.

(2) Rok u kojem uhićenik mora biti doveden u pritvorsku jedinicu i predan pritvorskom nadzorniku ili pušten na slobodu teče od trenutka uhićenja, a iznosi dvadeset i četiri sata, a za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine dvanaest sati.

(3) Pritvorski nadzornik će sastaviti zapisnik u koji će unijeti osobne podatke uhićenika prema članku 272. stavku 1. ovog Zakona. Podaci o uhićeniku, trenutku i razlozima uhićenja se unose u evidenciju uhićenih osoba u Informacijskom sustavu ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, odmah po dovođenju uhićenika.

(4) Pritvorski nadzornik obavještava državnog odvjetnika odmah po prijemu uhićenika. Obavijest se unosi u pritvorski zapisnik uhićenika.

(5) Pritvorski nadzornik će sastaviti posebni zapisnik o oduzimanju predmeta od uhićenika. Ako se radi o predmetima koji mogu poslužiti kao dokaz, zapisnik i oduzete predmete predat će državnom odvjetniku posebno pazeći da se predmeti ne unište ili ne ugrozi njihova uporaba u dokaznom postupku. Primjerak zapisnika pritvorski nadzornik predaje i policijskom službeniku koji je doveo uhićenika.

(6) Državni odvjetnik je dužan ispitati uhićenika, najkasnije šesnaest sati nakon predaje pritvorskom nadzorniku, a uhićenika za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine najkasnije dvanaest sati nakon predaje pritvorskom nadzorniku.

(7) Pritvorski nadzornik će uhićenika i pritvorenika odmah pustiti na slobodu:

- 1) ako to naloži državni odvjetnik,
- 2) ako uhićenik nije ispitan u roku iz stavka 6. ovog članka,
- 3) ako je pritvor ukinut.

O puštanju uhićenika i pritvorenika na slobodu pritvorski nadzornik će unijeti bilješku u zapisnik i evidenciju iz stavka 3. ovog članka.

(8) O puštanju uhićenika na slobodu u slučajevima iz stavka 7. točke 2) ovoga članka, pritvorski nadzornik će odmah obavijestiti višeg državnog odvjetnika.

Članak 121.

(1) Istražni zatvor u domu nadzire policija na čijem se području izvršava.

(2) Istražni zatvor u domu uz kojeg je sud odredio primjenu elektroničkog nadzora izvršava pravosudna policija zatvorskog sustava uz pomoć policije na čijem se području izvršava.

(3) U prostoru istražnog zatvora u domu policija ima ovlasti propisane ovim Zakonom (članak 135. do 143.) i drugim propisima.

(4) Ministar nadležan za unutarnje poslove donosi propise o evidenciji i izvršavanju istražnog zatvora u domu.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove, donijet će pravilnik o načinu izvršavanja elektroničkog nadzora iz članka 119. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 139.

(1) Po odobrenju suca istrage odnosno predsjednika vijeća i pod njegovim nadzorom ili nadzorom osobe koju on odredi, zatvorenika imaju pravo posjećivati, u okviru kućnog reda, njegovi srodnici, a na njegov zahtjev, liječnik i druge osobe. Pojedini se posjeti mogu zabraniti ako bi zbog toga mogla nastati šteta za vođenje postupka.

(2) Sudac istrage odnosno predsjednik vijeća odobrit će konzularnom službeniku strane zemlje posjet zatvoreniku koji je državljanin te zemlje, sukladno kućnom redu zatvora.

(3) Zatvorenik se smije dopisivati s osobama izvan zatvora sa znanjem i pod nadzorom suca istrage, a nakon podignute optužnice, sa znanjem i pod nadzorom predsjednika vijeća. Zatvoreniku se može zabraniti odašiljanje i primanje pisama i drugih pošiljaka, ali ne i odašiljanje molbe, pritužbe ili žalbe.

(4) Zatvoreniku će sudac istrage, ili predsjednik vijeća, odobriti da o svom trošku sukladno kućnom redu pod nadzorom uprave zatvora, obavlja telefonske razgovore s određenom osobom. Uprava zatvora u tu svrhu zatvorenima osigurava javni telefonski priključak koji zatvoreniku omogućava telefoniranje najmanje jednom dnevno u primjerenom trajanju.

(5) Zatvorenik ima pravo slobodnog, neometanog i povjerljivog razgovora s braniteljem.

(6) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, zatvorenik ima pravo, bez ograničenja i nadzora sadržaja, podnijeti pritužbu pučkom pravobranitelju i zaprimiti njegov odgovor, na način propisan odredbama posebnog zakona.

Članak 145.

(1) Troškovi kaznenog postupka su izdaci od započinjanja do njegova završetka, izdaci za dokazne radnje prije početka kaznenog postupka, te izdaci za pružanje pravne pomoći.

(2) Troškovi kaznenog postupka obuhvaćaju:

1) troškove za svjedoke, vještake, tumače i stručne osobe, troškove tehničkog snimanja, troškove prepisivanja zvučnih snimki i troškove očevida, troškove kopiranja ili snimanja spisa ili dijela spisa,

2) podvozne troškove okrivljenika,

3) izdatke za dovođenje okrivljenika ili uhićene osobe,

4) podvozne i putne troškove službenih osoba,

5) troškove liječenja okrivljenika koji nema pravo na zdravstvenu zaštitu dok se nalazi u pritvoru ili istražnom zatvoru ili zdravstvenoj ustanovi na temelju odluke suda te troškove porođaja,

6) paušalnu svotu,

7) nagradu i nužne izdatke branitelja, nužne izdatke privatnog tužitelja i oštećenika kao tužitelja i njihovih zakonskih zastupnika te nagradu i nužne izdatke njihovih opunomoćenika,

8) nužne izdatke oštećenika i njegova zakonskog zastupnika te nagradu i nužne izdatke njegova opunomoćenika.

(3) Paušalna svota utvrđuje se u okviru svota određenih posebnim propisom s obzirom na složenost i trajanje izvida i kaznenog postupka.

(4) Troškovi iz stavka 2. točaka 1. do 5. ovoga članka, osim onih koji su nastali u tijelima koja se financiraju iz državnog proračuna te nužni izdaci postavljenog branitelja i postavljenog opunomoćenika oštećenika kao tužitelja u postupku zbog kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, isplaćuju se iz sredstava tijela koje vodi kazneni postupak, a naplaćuju kasnije od osoba koje su ih dužne naknaditi prema odredbama ovoga Zakona.

(5) Ako kaznena prijava nije podnesena, troškove poduzetih radnji, u roku od šest mjeseci od poduzimanja radnji, snosi policija, osim ako je radnja poduzeta po nalogu suda ili državnog odvjetnika, kada troškove snosi tijelo koje je radnju naložilo.

(6) Troškovi kopiranja ili snimanja spisa ili dijela spisa naplaćuju se od osobe na čiji se zahtjev obavlja kopiranje ili snimanje, osim kada se ono obavlja na zahtjev branitelja po službenoj dužnosti, u kojem slučaju se isplaćuju iz sredstava tijela koje vodi postupak, a o njima se konačno odlučuje sukladno odredbama ovog Zakona.

(7) Troškovi za prevođenje na jezike manjina u Republici Hrvatskoj koji nastanu primjenom odredaba Ustava i zakona kojim se uređuje pravo pripadnika manjina u Republici Hrvatskoj na uporabu svog jezika te troškovi usmenog i pisanog prevođenja okrivljeniku u smislu članka 202. stavka 3. ovog Zakona neće se naplaćivati od osoba koje su prema odredbama ovog Zakona dužne naknaditi troškove kaznenog postupka.

(8) Opunomoćenik koji nije odvjetnik nema pravo na nagradu, već samo na nužne izdatke.

Članak 169.

- (1) Odluke i dopisi (pozivi i druga pismena) dostavljaju se putem:
- 1) službene osobe državnog tijela koje sudjeluje u kaznenom postupku,
 - 2) pošte,
 - 3) javne ili privatne organizacije koja je posebnom odlukom ministra nadležnog za pravosuđe ovlaštena za poslove dostave u kaznenom postupku,
 - 4) pretinaca kod suda,
 - 5) telekomunikacijskim sredstvom.
- (2) Dostava odluka, dopisa može se obaviti i neposredno u tijelu kaznenog postupka ako se primatelj tamo zatekne.
- (3) U slučaju propisanim ovim Zakonom, policija na zahtjev suda ili državnog odvjetnika pronalazi osobe čija je adresa nepoznata i uručuje im poziv (članak 97. stavak 6.).
- (4) Ministar nadležan za pravosuđe propisuje uvjete koje mora ispunjavati organizacija za obavljanje dostave iz stavka 1. ovog članka i nadzire njihovu primjenu.

Članak 170.

- (1) Tijelo koje je sastavilo odluku i dopis šalje ga osobi kojoj je upućen (primatelj) na adresu njezinog prebivališta ili boravišta ili adresu zaposlenja, a može se poslati i na drugu adresu na kojoj se primatelj može zateći.
- (2) Odluka i dopisi državnom tijelu dostavljaju se predajom u njegovu pisarnicu ili slanjem telekomunikacijskim sredstvom.
- (3) Odluke i dopisi odvjetnicima dostavljaju se i ulaganjem u pretince kod suda ili slanjem telekomunikacijskim sredstvom.
- (4) Na dostavu dopisa telekomunikacijskim sredstvom primjenjuju se odredbe članka 79. ovog Zakona.
- (5) Odluke i dopisi upućen pravnoj osobi dostavlja se na adresu njezinog sjedišta ili sjedišta njene podružnice.
- (6) Vojnim osobama, pripadnicima policije i pravosudne policije dopis se može dostaviti i preko njihova zapovjedništva ili voditelja ustrojstvene jedinice.
- (7) Osobama kojima je oduzeta sloboda odluka i dopis se dostavlja u sudu ili preko uprave ustanove u kojoj su smještene.
- (8) Osobama koje u Republici Hrvatskoj imaju pravo imuniteta po međunarodnom pravu odluka i dopis se dostavlja preko ministarstva nadležnog za vanjske poslove ako međunarodnim ugovorima nije što drugo predviđeno.
- (9) Odluka i dopis državljanima Republike Hrvatske u stranoj državi, ako se ne primjenjuje postupak propisan odredbama o međunarodnoj pravnoj pomoći, dostavlja se posredovanjem diplomatskog ili konzularnog poslanstva Republike Hrvatske u stranoj državi, uz uvjet da se strana država ne protivi takvu načinu dostave. Ovlašteni djelatnik diplomatskog ili konzularnog poslanstva potpisuje dostavnicu kao dostavljač, ako je dopis uručen u samom poslanstvu, a ako je dopis dostavljen poštom, to potvrđuje na dostavnici.
- (10) Osobama uključenima u program zaštite svjedoka prema ovom Zakonu i drugim propisima odluka i dopis se dostavlja preko tijela koje provodi zaštitu.

Članak 172.

- (1) Prilikom primitka odluke i dopisa primatelj će potpisati dostavnicu na kojoj će sam naznačiti dan i sat primitka. Dostavnicu će potpisati i dostavljač.

(2) Ako primatelj ne zna pisati ili se nije u stanju potpisati, dostavljač će ga potpisati, naznačiti dan primitka i staviti napomenu zašto je potpisao primatelja.

(3) Ako primatelj ili osoba koja je dužna primiti odluka i dopis (članak 171. stavak 1. i 2.) odbije primiti dopis ili potpisati dostavnicu, dostavljač će dopis ostaviti na mjestu na kojem je zatekao primatelja i to će zabilježiti na dostavnici te će naznačiti dan, sat i mjesto ostavljanja dopisa. Time je dostava obavljena.

Članak 175.

(1) Poziv okrivljeniku radi ispitivanja prije podizanja optužnice, upućuje državni odvjetnik. Ako se okrivljenik neopravdano ne odazove pozivu, državni odvjetnik će predložiti sucu istrage izdavanje dovedbenog naloga.

(2) Pozivanje se obavlja neposrednom dostavom zatvorenog pisanog poziva koji sadrži: naziv tijela koje poziva, ime i prezime okrivljenika, naziv kaznenog djela koje mu se stavlja na teret, mjesto gdje okrivljenik treba doći, dan i sat kad treba doći, naznaku da se poziva u svojstvu okrivljenika i upozorenje da će u slučaju nedolaska biti prisilno doveden, službeni pečat tijela i potpis osobe koja upućuje poziv. U pozivu okrivljenik će se poučiti da je dužan odmah izvijestiti tijelo koje vodi postupak o promjeni adrese, te o namjeri da promijeni boravište i upozoriti na posljedice koje propisuje ovaj Zakon ako tako ne postupi.

(3) Kad se okrivljenik prvi put poziva, dostavit će mu se uz poziv i pouka o pravima (članak 239. stavak 1.).

(4) Poziv okrivljeniku za dokazno ročište, ročište sjednice optužnog vijeća, pripremno ročište i raspravu, upućuje sud.

(5) Ako se okrivljeniku ne može dostaviti dopis, zato što nije prijavio promjenu adrese ili je očito da na drugi način izbjegava primitak, dopis će, osim poziva za raspravu i presude u slučajevima iz stavka 6. ovog članka, biti istaknut na oglasnoj ploči suda, pa će se nakon proteka roka od osam dana uzeti da je dostava uredna. Tako će sud postupiti i kad dostavlja optužnicu

(6) Ako okrivljeniku koji nema branitelja treba dostaviti presudu kojom mu je izrečena kazna zatvora ili presudu kojom je izrečen kazneni nalog, a presuda se ne može dostaviti na njegovu dosadašnju adresu, sud će okrivljeniku postaviti branitelja po službenoj dužnosti koji će obavljati tu dužnost dok se ne sazna nova adresa okrivljenika. Postavljenom branitelju odredit će se potreban rok za upoznavanje sa spisima koji ne može biti kraći od osam dana, a nakon toga će se presuda dostaviti postavljenom branitelju i postupak nastaviti.

(7) Ako je okrivljenik opunomoćio branitelja za primitak dopisa, poziva, optužnih akata i odluka od čije dostave teče žalbeni rok (članak 77.), dostava se smatra urednom danom predaje pošiljke odvjetničkom uredu branitelja ili danom slanja pošiljke tom uredu putem telekomunikacijskog sredstva. Presuda kojom je okrivljenik osuđen na kaznu zatvora uvijek se dostavlja i okrivljeniku.

Članak 199.

Ako drukčije nije propisano ovim Zakonom, kad se u tijeku postupka utvrdi da je okrivljenik umro, rješenjem će kazneni postupak prije potvrđivanja optužnice obustaviti državni odvjetnik, a nakon toga rješenjem sud.

Članak 208.a

(1) Policija može pozvati osumnjičenika radi ispitivanja za kaznena djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti i po prijedlogu. Prisilno se može dovesti osumnjičenik koji se nije odazvao pozivu samo ako je u pozivu bio na to upozoren ili iz

okolnosti očito proizlazi da odbija primitak poziva. Osumnjičenik koji se odazvao pozivu ili je prisilno doveden, a odbije iskazivati, ne može se ponovno pozivati niti prisilno dovesti zbog istog razloga.

(2) Poziv osumnjičeniku mora sadržavati obavijest za što ga se sumnjiči i pouku:

- 1) o pravu na branitelja,
- 2) o pravu na tumačenje i prevođenje sukladno članku 8. ovoga Zakona,
- 3) o pravu da nije dužan iskazivati niti odgovarati na pitanja te
- 4) o pravu da u svakom trenutku može napustiti policijske prostorije, osim u slučaju iz članka 108. ovoga Zakona.

(3) Osumnjičenika koji se odazvao pozivu i osumnjičenika koji je prisilno doveden policija će prije početka ispitivanja upitati je li primio pisanu pouku o pravima iz stavka 2 ovog članka. Ako osumnjičenik nije primio pisanu pouku o pravima ona će mu se uručiti. Policija će pitati osumnjičenika je li pouku razumio. Ako osumnjičenik izjavi da nije razumio pouku, policija će ga o njegovim pravima poučiti na njemu razumljiv način. Primitak pouke i sve druge radnje u vezi s tim, zabilježit će se u zapisniku.

(4) Ako osumnjičenik izjavi da ne želi uzeti branitelja, policijski službenik dužan ga je upoznati na jednostavan i razumljiv način sa značenjem prava na branitelja i posljedicama odricanja od tog prava. Ako osumnjičenik i nakon toga ne želi uzeti branitelja, može se nastaviti s njegovim ispitivanjem, osim kada osumnjičenik po zakonu mora imati branitelja.

(5) Osumnjičeniku koji izjavi da želi uzeti branitelja omogućit će se da uzme branitelja i u tu svrhu zastati s ispitivanjem do dolaska branitelja, a najkasnije tri sata od kad je osumnjičenik izjavio da želi uzeti branitelja. Ako osumnjičenik ne izabere branitelja ili branitelj kojeg želi ne može doći, omogućit će mu se da uzme branitelja s liste dežurnih odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore.

(6) Ispitivanje osumnjičenika sukladno ovom članku snimit će se audio-video uređajem. Snimkom se mora zabilježiti pouka osumnjičeniku iz stavka 3. ovoga članka, izjave osumnjičenika iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka i upozorenje da se ispitivanje snima i da snimljeni iskaz može pod uvjetima iz ovog stavka biti upotrijebljen kao dokaz u postupku. Uz snimku se sastavlja zapisnik sukladno članku 275. ovoga Zakona. Snimka i zapisnik ispitivanja osumnjičenika mogu se upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.

(7) Ako ovim člankom nije drugačije propisano, na ispitivanje osumnjičenika primjenjuju se odredbe o ispitivanju okrivljenika iz članaka 272. do 282. ovoga Zakona.

(8) Ako prilikom ispitivanja policija nije poučila osumnjičenika sukladno stavku 3. ovoga članka i nije postupila sukladno odredbama stavaka 4. do 6. ovoga članka, iskaz osumnjičenika i dokazi za koje se iz tog iskaza saznalo ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.

(9) Policija će ispitati osumnjičenika iz stavka 1. ovoga članka bez odgode. Policija je dužna odmah pustiti osumnjičenika iz stavka 1. ovoga članka koji odbije iskazivati.

Članak 208.b

(1) Kad postoji vjerojatnost da osoba koja je zatečena na mjestu počinjenja kaznenog djela s elementima nasilja ili kaznenog djela koje predstavlja prijetnju javnoj sigurnosti ima saznanja o okolnostima počinjenja djela ili počinitelju, a njihovo prikupljanje nije moguće ili je bitno otežano na mjestu gdje je osoba zatečena i razumno je vjerovati da će odgoda prikupljanja obavijesti štetiti probicima kaznenog progona, može se od te osobe zahtijevati da u pratnji policijskih službenika dođe u policijske prostorije radi davanja obavijesti. Ako ona to bez opravdanog razloga odbije, može se prisilno dovesti. Prisilno dovedena osoba bit će obaviještena da ima pravo na branitelja, pravo na tumačenje i prevođenje, da nije dužna dati obavijest i da po završetku prikupljanja obavijesti ili po isteku šest sati od trenutka dolaska u

policijske prostorije iste može odmah napustiti. Ako se prisilno dovedena osoba uhiti, vrijeme uhićenja teče od trenutka dovođenja u policijske prostorije.

(2) PolICIJA će od osoba iz stavka 1. ovoga članka obavijesti uzeti odmah, a najkasnije u roku od šest sati od dolaska u službene prostorije. Prikupljanje obavijesti od osoba iz stavka 1. ovoga članka može trajati dulje od šest sati samo uz njihov pisani pristanak. PolICIJA je odmah dužna pustiti osobe iz stavka 1. ovoga članka koje odbiju dati obavijest.

(3) Ako se u odnosu na osobu od koje polICIJA prikuplja obavijesti tijekom prikupljanja obavijesti pojave osnove sumnje da je počinila ili sudjelovala u počinjenju kaznenog djela, prekinut će se prikupljanje obavijesti. Od te osobe polICIJA više ne može prikupljati obavijesti već je može ispitati u svojstvu osumnjičenika prema odredbama članka 208.a ovoga Zakona.

Članak 286.

(1) Svjedok nije obvezan odgovarati na pojedina pitanja ako je vjerojatno da bi time izložio sebe ili bliskog srodnika kaznenom progonu, teškoj sramoti ili znatnoj materijalnoj šteti. O tome će tijelo koje vodi postupak poučiti svjedoka.

(2) Ako je svjedok uskratio odgovor na pitanja iz stavka 1. ovog članka jer bi time izložio sebe ili svoga bliskog srodnika kaznenom progonu, državni odvjetnik može izjaviti da neće poduzeti kazneni progon ako je odgovor na pitanje i iskaz svjedoka važan za dokazivanje kaznenog djela druge osobe, i to sljedećih kaznenih djela iz Kaznenog zakona:

1) ratnog zločina (članak 91. stavak 2.), terorizma (članak 97. stavak 1., 2. i 3.), financiranja terorizma (članak 98.), javnog poticanja na terorizam (članak 99.), novačenja za terorizam (članak 100.), obuke za terorizam (članak 101.), putovanja u svrhu terorizma (članak 101.a), terorističkog udruženja (članak 102.), ropstva (članak 105.), trgovanja ljudima (članak 106.), trgovanja dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima (članak 107.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 4.), otmice (članak 137. stavak 3.), spolne zloporabe djeteta mlađeg od petnaest godina (članak 158.), podvođenja djeteta (članak 162. stavak 1. i 3.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163.), teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166.), pranja novca (članak 265. stavak 4.), zloporabe položaja i ovlasti (članak 291. stavak 2.) ako je to djelo počinila službena osoba, primanja mita (članak 293.) ako je to djelo počinila službena osoba, trgovanja utjecajem (članak 295.) ako je to djelo počinila službena osoba, zločinačkog udruženja (članak 328. stavak 1.), počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. stavak 1. točke 3. do 6.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.),

2) protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.) i protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske (Glava XXXIV.) za koja djela je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina,

3) za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

(3) Odgovor i iskaz svjedoka mora biti okolnosan i vjerodostojan, u kojem slučaju će državni odvjetnik predložiti prekid radnje radi davanja izjave u smislu stavka 4. ovog članka. Državni odvjetnik će pribaviti od svjedoka pisanu izjavu da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da neće prešutjeti ništa što mu je poznato o kaznenom djelu o kojem iskazuje i njegovom počinitelju. Svjedok mora već prilikom davanja izjave imati savjetnika iz reda odvjetnika radi zaštite svojih prava i interesa.

(4) Izjavu iz stavka 5. ovog članka državni odvjetnik može dati ako je pribavio izjavu svjedoka iz stavka 3. ovog članka i ako je dani odgovor na određena pitanja važan za dokazivanje kaznenog djela druge osobe iz stavka 2. ovog članka, a vjerojatno je da bi svjedok odgovorom na pitanje sebe ili svog bliskog srodnika izložio kaznenom progonu za kazneno djelo s manjom propisanom kaznom od kazne koja je propisana za kazneno djelo u odnosu na

koje iskazuje. Ne može se dati izjava o nepoduzimanju kaznenog progona za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža.

(5) Izjava državnog odvjetnika o nepoduzimanju kaznenog progona mora biti pisana i ovjerena pečatom i potpisom višeg državnog odvjetnika. U izjavi mora biti naveden činjenični i zakonski opis kaznenog djela te pravna oznaka kaznenog djela za koje se progon neće poduzimati. Državni odvjetnik predaje izjavu svjedoku. Protiv svjedoka i osobe iz stavka 2. ovog članka ne može se poduzeti kazneni progon za kazneno djelo na koje se odnosi izjava, ali se može progoniti za kazneno djelo davanja lažnog iskaza.

(6) Ako odgovor na pitanje iz stavka 2. nije potpun, okolnosan i potkrijepljen drugim dokazima, državni odvjetnik neće dati izjavu iz stavka 4., dok će se dani odgovor na pitanje u odnosu na koje je svjedok prvotno uskratilo odgovor iz razloga propisanih u stavku 2. ovog članka izdvojiti iz zapisnika. Izdvojeni odgovor će se zapečatiti u poseban omot koji se čuva izvan spisa predmeta.

Članak 310.

(1) Osoba koja se poziva kao vještak dužna je odazvati se pozivu i dati svoj nalaz i mišljenje.

(2) Ako vještak koji je uredno pozvan ne dođe, a izostanak ne opravda, ili ako odbije vještačiti, može se kazniti novčanom kaznom do 50.000,00 kuna, a u slučaju neopravdanog izostanka može se i prisilno dovesti. Odluku od kažnjavanja i prisilnom dovođenju donosi sudac istrage. O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna odlučuje vijeće.

(3) Neovisno od odredbe stavka 2. ovog članka, tijelo koje vodi postupak može od vještaka zatražiti da navede rok u kojem će podnijeti nalaz i mišljenje.

Članak 334.

Posebne dokazne radnje iz članka 332. stavka 1. ovog Zakona mogu se odrediti za sljedeća kaznena djela iz Kaznenog zakona:

1) ratnog zločina (članak 91. stavak 2.), terorizma (članak 97. stavak 1., 2. i 3.), financiranja terorizma (članak 98.), obuke za terorizam (članak 101.), terorističkog udruženja (članak 102.), ropstva (članak 105.), trgovanja ljudima (članak 106.), trgovanja dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima (članak 107.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 4.), otmice (članak 137. stavak 3.), spolne zloporabe djeteta mlađeg od petnaest godina (članak 158.), podvođenja djeteta (članak 162. stavak 1. i 3.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163. stavak 2. i 3.), teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166.), pranja novca (članak 265. stavak 4.), zloporabe položaja i ovlasti (članak 291. stavak 2.) ako je to djelo počinila službena osoba, primanja mita (članak 293.) ako je to djelo počinila službena osoba, trgovanja utjecajem (članak 295.) ako je to djelo počinila službena osoba, zločinačkog udruženja (članak 328.), počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. stavak 1. točke 3. do 6.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.), za kaznena djela protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.) i protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske (Glava XXXIV.) za koja je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te za sva kaznena djela za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora,

2) genocida (članak 88. stavak 3.), zločina agresije (članak 89. stavak 2. i 3.), odgovornosti zapovjednika (članak 96.), novačenja za terorizam (članak 100.), putovanja u svrhu terorizma (članak 101.a), pripremanja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (članak 103.), mučenja i drugog okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja (članak 104.) ako je počinjeno na štetu djeteta, ubojstva (članak

110.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 3.), otmice (članak 137.), prostitucije (članak 157. stavak 2.), spolne zlorporabe djeteta starijeg od petnaest godina (članak 159.), mamljenja djece za zadovoljenje spolnih potreba (članak 161.), podvođenja djeteta (članak 162.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163.), iskorištavanja djece za pornografske predstave (članak 164.), oduzimanja djeteta (članak 174. stavak 3.), neovlaštene proizvodnje i prometa drogama (članak 190. stavak 2., 3. i 4.), teških kaznenih djela protiv opće sigurnosti (članak 222.), napada na zrakoplov, brod ili nepokretnu platformu (članak 223.), razbojništva (članak 230. stavak 2.), iznude (članak 243. stavak 4., 5. i 6.), primanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 252.), zlorporabe u postupku javne nabave (članak 254.), izbjegavanja carinskog nadzora (članak 257.), subvencijske prijevare (članak 258.), pranja novca (članak 265.), krivotvorenja novca (članak 274.), zlorporabe položaja i ovlasti (članak 291.), nezakonitog pogodovanja (članak 292.), primanja mita (članak 293.), davanja mita (članak 294. stavak 1.), trgovanja utjecajem (članak 295.), protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj (članak 326. stavak 2) te počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329.),

3) javnog poticanja na terorizam (članak 99.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136.), silovanja (članak 153.), teška kaznena djela protiv spolne slobode (članak 154.), prostitucije (članak 157.), oduzimanja djeteta (članak 174.), povrede djetetovih prava (članak 177.), krivotvorenja lijekova ili medicinskih proizvoda (članak 185.), neovlaštene proizvodnje i prometa drogama (članak 190.), omogućavanja trošenja droga (članak 191. stavak 2. i 3.), neovlaštene proizvodnje i prometa tvarima zabranjenim u sportu (članak 191.a), iznude (članak 243.), primanja i davanja mita u postupku stečaja (članak 251.), davanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 253.), izrade, nabavljanja, posjedovanja, prodaje ili davanja na uporabu sredstava za krivotvorenje (članak 283.), davanja mita (članak 294.), davanja mita za trgovanje utjecajem (članak 296.), odavanja službene tajne (članak 300.) ako je tim djelom povrijeđena tajnost izvida i istraživanja, davanja lažnog iskaza (članak 305.), sprečavanja dokazivanja (članak 306.), povrede tajnosti postupka (članak 307.) ako je tim djelom povrijeđena tajnost u kaznenom postupku, otkrivanja identiteta ugrožene osobe ili zaštićenog svjedoka (članak 308.), prisile prema pravosudnom dužnosniku (članak 312.), protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj (članak 326.), nedozvoljenog posjedovanja, izrade i nabavljanja oružja i eksplozivnih tvari (članak 331.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.), napada na osobu pod međunarodnom zaštitom (članak 354.), prijete osobi pod međunarodnom zaštitom (članak 355.) te za kaznena djela protiv računalnih sustava, programa i podataka (Glava XXV.) i protiv intelektualnog vlasništva (Glava XXVII.) ako su počinjena uporabom računalnih sustava ili mreža.

Članak 335.

(1) U nalogu iz članka 332. stavka 1. ovog Zakona navode se raspoloživi podaci o osobi protiv koje se posebne dokazne radnje primjenjuju, činjenice iz kojih proizlazi potreba poduzimanja te rok trajanja koji mora biti primjeren ostvarenju cilja kao i način, opseg i mjesto provođenja radnje. Radnje izvršava policija. Službene i odgovorne osobe koje sudjeluju u postupku odlučivanja i izvršenja radnji iz članka 332. ovog Zakona dužne su kao tajnu čuvati sve podatke koje su saznale u svezi s radnjama.

(2) Operativno-tehnički centar za nadzor telekomunikacija koji obavlja tehničku koordinaciju s davateljem telekomunikacijskih usluga u Republici Hrvatskoj kao i davatelji telekomunikacijskih usluga, dužni su policiji osigurati potrebnu tehničku pomoć. Za postupanje protivno toj obvezi, sudac istrage će na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika kazniti davatelja telekomunikacijske usluge novčanom kaznom do 1.000.000,00 kuna te odgovornu

osobu u Operativno-tehničkom centru za nadzor telekomunikacija koji obavlja tehničku koordinaciju i u davatelju telekomunikacijskih usluga u Republici Hrvatskoj novčanom kaznom u iznosu do 50.000,00 kuna, a ako i nakon toga ne izvrši rješenje može se odgovorna osoba kazniti zatvorom do izvršenja, ali najdulje mjesec dana. O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili je određen zatvor, odlučuje vijeće. Žalba protiv rješenja o novčanoj kazni i zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.

(3) Posebne dokazne radnje iz članka 334. ovog Zakona određuju se na vrijeme do tri mjeseca. Na prijedlog državnog odvjetnika, sudac istrage može te radnje produljiti za još tri mjeseca ako one daju rezultate, a postoji razlog da se nastavi s njihovim provođenjem radi prikupljanja dokaza. Nakon proteka šest mjeseci za kaznena djela iz članka 334. točke 1. i 2. ovog Zakona, te radnje mogu se produljiti za još šest mjeseci. Iznimno, za kaznena djela iz članka 334. točke 1. ovog Zakona, te radnje mogu se produljiti za daljnjih šest mjeseci, ako je njihovo produljenje nužno radi ostvarenja svrhe radi koje su bile odobrene. Protiv rješenja suca istrage kojim se odbija prijedlog državnog odvjetnika za produljenje radnje državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od osam sati o kojoj odlučuje vijeće istog suda u roku od dvanaest sati.

(4) Čim prestanu pretpostavke iz članka 332. stavka 1. ovog Zakona, sudac istrage je dužan odrediti obustavu poduzetih radnji. Ako državni odvjetnik odustane od kaznenog progona, odnosno ako podaci i obavijesti pribavljeni primjenom poduzetih radnji nisu potrebni za kazneni postupak, uništiti će se pod nadzorom suca istrage, koji će o tome sastaviti posebni zapisnik.

(5) Nalog iz stavka 1. ovog članka čuva se u posebnom omotu. Nakon prestanka radnje, a ako to probici postupka dopuštaju i prije, nalog se na njezin zahtjev, može dostaviti osobi protiv koje je radnja bila određena.

(6) Ako se prilikom poduzimanja radnji iz članka 332. stavka 1. ovog Zakona zabilježe podaci i obavijesti koji upućuju na neko drugo kazneno djelo i počinitelja iz članka 334. ovog Zakona, taj dio snimke će se prepisati i dostaviti državnom odvjetniku, i može se upotrijebiti kao dokaz u postupku za to kazneno djelo.

(7) Ako su radnje iz članka 332. ovog Zakona poduzete protivno odredbi iz članka 332. ovog Zakona, dokazi za koje se iz tako prikupljenih podataka saznalo ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u postupku.

Članak 348.

(1) Po isteku roka za odgovor na optužnicu predsjednik optužnog vijeća nalogom određuje dan, sat i mjesto održavanja sjednice optužnog vijeća. Sjednica se održava u roku od petnaest dana ako je okrivljenik u istražnom zatvoru, a dva mjeseca ako je na slobodi. U posebno složenim predmetima sjednica optužnog vijeća se ima održati u roku od mjesec dana ako je okrivljenik lišen slobode ili u roku od tri mjeseca ako je na slobodi.

(2) Na sjednicu se pozivaju državni odvjetnik, oštećenik, okrivljenik i branitelj ako ga ima. Pozvane osobe će predsjednik vijeća upozoriti da će se sjednica održati i u njihovoj odsutnosti.

(3) Okrivljenik će se u pozivu poučiti da će se sjednica optužnog vijeća i u slučaju obvezne obrane održati iako se branitelj nije odazvao.

(4) Ako se optužnica odnosi na kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, optužno vijeće ispituje optužnicu u sjednici vijeća bez pozivanja stranaka, osim ako prije početka sjednice zaprimi izjavu za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka, kada će postupiti prema članku 361. do 363. ovog Zakona

Članak 372.

(1) Na pripremno ročište pozvat će se optuženik, njegov branitelj, tužitelj i oštećenik odnosno njihovi zakonski zastupnici i opunomoćenici, a po potrebi i tumač.

(2) U pozivu za pripremno ročište stranke će biti upozorene da na pripremnom ročištu mogu predložiti nove dokaze koji mogu poslužiti za utvrđivanje činjenica.

(3) Ako je potrebno da se za pripremno ročište pribave spisi, isprave ili predmeti koji se nalaze kod suda ili kod kojeg drugog državnog tijela, predsjednik vijeća će na prijedlog stranaka naložiti da se ti predmeti ili isprave pravovremeno pribave.

Članak 409.

(1) O postupanju na raspravi se vodi zapisnik u koji se mora unijeti u bitnom cijeli tijek rasprave, osim ako drukčije nije propisano ovim Zakonom.

(2) Predsjednik vijeća može odrediti da se rasprava ili pojedini njezini dijelovi (iskazi optuženika, svjedoka, vještaka i važne izjave stranaka) snime uređajem za audio ili audio-video snimanje. U tom slučaju, zapisnik tvore audio ili audio-video snimka rasprave i zapisnik o tijeku rasprave. Audio ili audio-video snimka rasprave prepisuje se u roku od pet radnih dana, a prijepis pregledava i ovjerava predsjednik vijeća i prilaže zapisniku o raspravi. Stranke imaju pravo pregledati prijepis snimke i staviti primjedbe. Ako predsjednik vijeća primjedbe smatra opravdanima, naložit će ispravak prijepisa.

(3) Za audio ili audio-video snimanje tijeka rasprave odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 87. stavka 3. i članka 395. stavka 4. ovog Zakona.

(4) Predsjednik vijeća uvijek može, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, naložiti da se u zapisnik doslovno upišu izjave koje smatra osobito važnim.

(5) Ako je potrebno, osobito ako se u zapisnik doslovno unose izjave neke osobe, predsjednik vijeća može narediti da se taj dio zapisnika odmah pročita, a pročitat će se uvijek ako to zahtijeva stranka, branitelj ili osoba čija se izjava unosi u zapisnik.

Članak 411.

(1) U uvodu zapisnika mora se naznačiti sud pred kojim se održava rasprava, mjesto i vrijeme zasjedanja, ime i prezime predsjednika vijeća, članova vijeća i zapisničara, prisutnih tužitelja, optuženika i branitelja, oštećenika i njegova zakonskog zastupnika ili opunomoćenika, tumača, kazneno djelo koje je predmet raspravljanja te je li rasprava javna ili je javnost isključena.

(2) Zapisnik mora osobito sadržavati podatke o tome koja je optužnica na raspravi pročitana, odnosno usmeno izložena, kakvo je očitovanje okrivljenika s pripremnog ročišta odnosno je li ono promijenjeno i je li tužitelj izmijenio ili proširio optužbu, kakve su prijedloge podnijele stranke i kakve je odluke donosio predsjednik vijeća ili vijeće, koji su dokazi izvedeni, jesu li pročitani zapisnici i drugi podnesci, jesu li reproducirane zvučne ili druge snimke i kakve su primjedbe dale stranke u svezi s izvedenim dokazima. Ako je s rasprave isključena javnost, u zapisniku se mora naznačiti da je predsjednik vijeća upozorio prisutne na posljedice ako neovlašteno otkriju ono što su na toj raspravi saznali kao tajnu.

(3) Iskazi optuženika, svjedoka i vještaka unose se u zapisnik tako da se prikaže njihov bitni sadržaj. Ako je optuženik ranije ispitan, u zapisnik se unose odstupanja ili dopune takvog njegovog ranijeg iskaza. Ako je svjedok ili vještak ranije ispitan pred sudom ili državnim odvjetnikom u smislu članka 234. i 235. ovog Zakona, u zapisnik se unose samo odstupanja ili dopune takvog njegovog ranijeg iskaza i vještačenja. Prema potrebi, pročitat će se njegov prijašnji iskaz ili dio iskaza danog pred sudom ili državnim odvjetnikom u smislu članka 234. i 235. ovog Zakona.

(4) Ako svjedok ili vještak nije ispitan na način propisan člankom 234. i 235. ovog Zakona u zapisnik se unosi iskaz tako da se prikaže njegov bitan sadržaj. Na raspravi se može pročitati raniji iskaz ili dio iskaza tako ispitanog svjedoka ili vještaka u dijelu koji sadrži odstupanja odnosno reproducirat će se snimka takvog iskaza. Na takvom iskazu ne može se isključivo ili u odlučujućoj mjeri temeljiti osuđujuća presuda.

(5) Na zahtjev stranke u zapisnik će se unijeti i pitanje, odnosno odgovor koji je vijeće odbilo kao nedopušten.

(6) U zapisnik o raspravi ne unosi se sadržaj iskaza optuženika, svjedoka i vještaka te izjave i obrazloženja prijedloga stranaka koji su snimljeni prema odredbi članka 409. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 426.

Ako je svjedok ili vještak na prijašnjem ispitivanju tijekom dokazne radnje ili ranije rasprave naveo činjenice kojih se više ne sjeća ili ako odstupa od svojeg iskaza, predočit će mu se prijašnji iskaz, odnosno upozorit će se na odstupanje i upitat će se zašto sada iskazuje drukčije, a prema potrebi, pročitat će se njegov prijašnji iskaz ili dio tog iskaza.

Članak 464.

(1) Žalbu mogu podnijeti stranke, branitelj i oštećenik.

(2) U korist optuženika žalbu mogu podnijeti i njegov bračni i izvanbračni drug, srodnik u ravnoj lozi, zakonski zastupnik, posvojitelj, posvojenik, brat, sestra i hranitelj. Žalbeni rok i u tom slučaju teče od dana kad je optuženiku, odnosno njegovu branitelju dostavljen prijepis presude.

(3) Državni odvjetnik može podnijeti žalbu i na štetu i u korist optuženika.

(4) Oštećenik može pobijati presudu zbog odluke suda o njegovim troškovima kaznenog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu, ali ako je državni odvjetnik preuzeo progon od oštećenika kao tužitelja, oštećenik može podnijeti žalbu zbog svih osnova zbog kojih se presuda može pobijati.

(5) Žalbu može podnijeti i osoba čiji je predmet oduzet ili od koje je oduzeta imovinska korist pribavljena kaznenim djelom.

(6) Branitelj i osobe iz stavka 2. ovog članka mogu podnijeti žalbu i bez posebne ovlasti optuženika, ali ne i protiv njegove volje, osim ako je optuženiku izrečena kazna dugotrajnog zatvora.

(7) Žalbu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470.) ne može podnijeti optuženik u odnosu na točku optužbe za koju se izjasnio da se smatra krivim, osim ako je optuženik za dokaze o isključenju protupravnosti ili krivnje saznao nakon donošenja presude ili se radi o činjenicama odlučnim za izbor vrste i mjere kazne, sudske opomene, uvjetne osude, djelomične uvjetne osude, zamjene radom za opće dobro na slobodi, posebnih obveza, zaštitnog nadzora, sigurnosne mjere, oduzimanja imovinske koristi, oduzimanja predmeta te troškova kaznenog postupka.

(8) Žalbu zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na određenu činjenicu ne može podnijeti niti stranka koja nije osporavala tu činjenicu.

(9) Presuda donesena na temelju sporazuma stranaka može se pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. ovog Zakona i zbog povrede kaznenog zakona iz članka 469. ovog Zakona.

Članak 473.

Primjerak žalbe dostavit će prvostupanjski sud protivnoj stranci, koja može podnijeti odgovor na žalbu u roku od 8 dana. Žalbu će sa spisom prvostupanjski sud dostaviti drugostupanjskom sudu.

Članak 474.

(1) Kada drugostupanjski sud zaprimi spis povodom žalbe na presudu za kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti, prije dostave sucu izvjestitelju, spis će dostaviti državnom odvjetniku. Državni odvjetnik vratit će spis u roku od osam dana. Predsjednik vijeća ne može biti sudac izvjestitelj.

(2) Sudac izvjestitelj može prema potrebi od prvostupanjskog suda pribaviti izvješće o povredama odredaba kaznenog postupka, a može preko tog suda ili suca istrage suda na čijem se području radnja ima obaviti ili na drugi način provjeriti navode žalbe u svezi s novim dokazima i novim činjenicama ili od drugih tijela ili pravnih osoba pribaviti potrebna izvješća ili spise.

(3) Ako sudac izvjestitelj utvrdi da se u spisima nalaze zapisnici i obavijesti predviđeni u članku 86. ovog Zakona, dostavit će spise prvostupanjskom sudu prije održavanja sjednice drugostupanjskog vijeća, da predsjednik prvostupanjskog vijeća donese rješenje o njihovu izdvajanju iz spisa i kad rješenje postane pravomoćno, da postupi prema članku 86. stavak 2. ovog Zakona.

Članak 475.

(1) Drugostupanjski sud donosi odluku u sjednici vijeća.

(2) O sjednici vijeća izvijestit će se stranke ako je neka od stranaka u roku predviđenom za žalbu ili u odgovoru na žalbu zahtijevala da bude izviještena o sjednici. Predsjednik vijeća ili vijeće može odlučiti da se o sjednici vijeća izvijeste stranke i kad nisu to zahtijevale, ako bi njihova prisutnost bila korisna za razjašnjenje stvari.

(3) Sjednica vijeća počinje izlaganjem žalbe i odgovora na žalbu. Stranka koja je prisutna na sjednici izložiti će u vremenu koje za to odredi predsjednik vijeća najvažnije dijelove žalbe odnosno odgovora na žalbu. Vijeće može od stranaka koje su prisutne na sjednici zatražiti potrebna objašnjenja u vezi sa žalbenim navodima.

(4) Sjednica se može održati i u odsutnosti stranaka koje su o njoj bile uredno izviještene, ako optuženik nije izvijestio sud o promjeni boravišta ili stana, može se održati sjednica vijeća iako on o sjednici nije bio izviješten.

(5) Sa sjednice vijeća javnost se može isključiti samo uz uvjete propisane ovim Zakonom (članak 388. do 390.).

(6) Zapisnik o sjednici vijeća priključuje se spisima prvostupanjskog i drugostupanjskog suda.

(7) Rješenja iz članka 199. i članka 472. stavka 2. ovog Zakona mogu se donijeti i bez obavijesti strankama o sjednici vijeća.

(8) Prisutnost stranaka na sjednici vijeća može se osigurati i uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) kojim rukuje stručna osoba. Činjenica da su stranke bile prisutne sjednici vijeća uz pomoć audio-video uređaja, vrsta uređaja te ime stručne osobe koja je njime rukovala unijet će se u zapisnik o sjednici vijeća.

Članak 480.

(1) Drugostupanjski sud može odbaciti žalbu kao nepravovremenu ili nedopuštenu, ili odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu, ili ukinuti tu presudu i uputiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, ili preinačiti prvostupanjsku presudu.

(2) O svim žalbama protiv iste presude drugostupanjski sud odlučuje jednom odlukom.

Članak 484.

(1) Drugostupanjski sud može naložiti da se nova rasprava pred prvostupanjskim sudom održi pred potpuno izmijenjenim vijećem. Drugostupanjski sud, kad za to postoje osobito važni razlozi, može uputiti predmet drugom stvarno nadležnom prvostupanjskom sudu iz svoje nadležnosti.

(2) Drugostupanjski sud može i samo djelomično ukinuti prvostupanjsku presudu ako se pojedini dijelovi presude mogu izdvojiti bez štete za pravilno suđenje.

(3) Ako se optuženik nalazi u istražnom zatvoru, a prvostupanjska presuda je ukinuta u cijelosti ili djelomično, drugostupanjski sud ispitat će postoje li još razlozi za istražni zatvor i donijeti rješenje o produljenju ili ukidanju istražnog zatvora te ga odmah dostaviti prvostupanjskom sudu. Protiv tog rješenja nije dopuštena žalba.

Članak 490.

(1) Protiv drugostupanjske presude dopuštena je žalba trećestupanjskom sudu samo ako je:

1) drugostupanjski sud izrekao kaznu dugotrajnog zatvora ili je potvrdio prvostupanjsku presudu kojom je izrečena takva kazna;

2) drugostupanjski sud preinačio prvostupanjsku presudu kojom je optuženik oslobođen optužbe i izrekao presudu kojom se optuženik proglašava krivim.

(2) O žalbi protiv drugostupanjske presude rješava trećestupanjski sud u sjednici vijeća prema odredbama koje su propisane za drugostupanjski postupak.

(3) Odredbe članka 479. ovog Zakona primijenit će se i na suoptuženika koji nije imao pravo podnijeti žalbu protiv drugostupanjske presude.

Članak 502.

(1) Odredbe o obnovi kaznenog postupka će se primijeniti i u slučaju kada je podnesen zahtjev za izmjenu pravomoćne sudske odluke na temelju odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske (dalje: Ustavni sud) kojom je poništen ili ukinut propis na temelju kojeg je bila donesena pravomoćna osuda ili ukoliko Ustavni sud utvrdi da je presuda utemeljena na povredi prava i sloboda propisanih Ustavom ili međunarodnim ugovorom.

(2) Kazneni postupak obnovit će se i u slučaju kada je zahtjev za obnovu podnesen na temelju konačne presude Europskog suda za ljudska prava kojom je utvrđena povreda prava i sloboda iz Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ako je povreda Konvencije utjecala na ishod postupka, a povreda ili njezina posljedica se može ispraviti u obnovljenom postupku. U rješenju kojim se dopušta obnova kaznenog postupka sud će odrediti da se postupak vrati u stadij postupka pred optužnim vijećem ili raspravu, ili u postupak povodom žalbe, ili izvanrednih pravnih lijekova.

(3) Zahtjev za obnovom postupka na temelju konačne presude Europskog suda za ljudska prava može se podnijeti u roku od trideset dana od datuma konačnosti presude Europskog suda za ljudska prava.

Članak 554.

(1) Ako je državni odvjetnik postavio zahtjev iz članka 550. stavka 1. ovog Zakona, a sud nakon provedene rasprave utvrdi da je optuženik u stanju neubrojivosti počinio protupravno djelo te da postoje uvjeti za određivanje prisilnog smještaja optuženika u psihijatrijsku ustanovu ili za njegovo psihijatrijsko liječenje na slobodi prema odredbama Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, donijet će presudu kojom se utvrđuje da je optuženik počinio protupravno djelo, da ga je počinio u stanju neubrojivosti, te odrediti prisilni smještaj u psihijatrijsku ustanovu ili psihijatrijsko liječenje na slobodi u trajanju šest mjeseci. Presuda sadrži i upozorenje optuženiku da će psihijatrijsko liječenje na slobodi biti zamijenjeno prisilnim smještajem u psihijatrijsku ustanovu ako do dana određenog rješenjem o upućivanju u psihijatrijsku ustanovu ne započne liječenje na slobodi.

(2) Sud će, pri donošenju presude iz stavka 1. ovog članka kojom je određen prisilni smještaj u psihijatrijsku ustanovu odrediti, odnosno produljiti istražni zatvor iz razloga navedenog u članku 551. stavku 1. ovog Zakona.

(3) Ako je državni odvjetnik u optužnici postavio zahtjev iz članka 550. stavka 1. ovog Zakona, a sud nakon provedene rasprave utvrdi da je optuženik u stanju neubrojivosti počinio protupravno djelo, ali da ne postoje uvjeti za određivanje prisilnog smještaja optuženika u psihijatrijsku ustanovu ili njegovog psihijatrijskog liječenja na slobodi prema odredbama Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, donijet će presudu kojom se optuženik oslobađa od optužbe i kojom se odbija zahtjev za određivanje prisilnog smještaja odnosno psihijatrijskog liječenja na slobodi.

(4) Ako je državni odvjetnik u optužnici postavio zahtjev iz članka 550. stavka 1. ovog Zakona, a sud utvrdi postojanje razloga iz članka 452. ovog Zakona, donijet će presudu kojom se optužba odbija.

(5) Ako je državni odvjetnik u optužnici postavio zahtjev iz članka 550. stavak 1. ovog Zakona, a sud utvrdi postojanje razloga iz članka 453. ovog Zakona, osim isključenja krivnje zbog neubrojivosti, donijet će presudu kojom se optuženik oslobađa od optužbe.

(6) Ako sud ne utvrdi da je optuženik u vrijeme počinjenja protupravnog djela bio neubrojiv, donijet će presudu kojom se optužba odbija. U tom slučaju državni odvjetnik može odmah nakon objave presude dati usmeno izjavu da se odriče prava na žalbu i podnijeti novu optužnicu za isto kazneno djelo. Na tu optužnicu ne primjenjuju se odredbe Glave XIX. ovog Zakona, osim odredbe članka 342. stavka 1. ovog Zakona.

(7) Rasprava će se provesti pred istim vijećem na temelju nove optužnice. Radi pripreme obrane sud može prekinuti raspravu. Ranije izvedeni dokazi neće se ponovno izvoditi, osim ako vijeće ustanovi da je potrebno da se pojedini dokazi ponovno izvedu. Pisano izrađena presuda kojom je optužba odbijena dostavit će se strankama samo na njihov zahtjev. Protiv te presude žalba nije dopuštena.

Članak 557.e

(1) Privremena mjera može se odrediti i prije započinjanja kaznenog postupka ili podnošenja prijedloga za oduzimanje imovinske koristi sukladno članku 560.a ovoga Zakona.

(2) Do potvrđivanja optužnice, određivanja rasprave na temelju privatne tužbe ili podnošenja prijedloga sukladno članku 560.a ovoga Zakona privremena mjera može trajati najdulje dvije godine, a nakon toga najdulje šezdeset dana od dostave državnom odvjetniku

obavijesti o pravomoćnosti odluke kojom je oduzeta imovinska korist. Rok od dvije godine ne teče za vrijeme prekida istrage.

(3) Sud će svaka tri mjeseca ispitati postoje li zakonski uvjeti za daljnju primjenu privremene mjere te će donijeti rješenje o njezinom produljenju ili ukidanju.

(4) Privremena mjera će se ukinuti ili zamijeniti drugom prije isteka roka iz stavaka 2. ovoga članka, ako sud po službenoj dužnosti, na prijedlog ovlaštenog tužitelja ili na prijedlog okrivljenika ili druge osobe na koju je prenesena imovinska korist, utvrdi da ona nije nužna ili da se osiguranje može postići kakvom drugom blažom privremenom mjerom. Privremena mjera se može ukinuti ili zamijeniti drugom privremenom mjerom i ako okrivljenik, druga osoba na koju je imovinska korist prenesena ili treća osoba položi jamčevinu. Jamčevina se uvijek daje u gotovom novcu. Privremena mjera će se ukinuti ako to predloži ovlaštenu tužitelj.

(5) Protiv rješenja kojim se odbija prijedlog okrivljenika ili druge osobe za ukidanje privremene mjere nije dozvoljena žalba.

(6) Sud će o prestanku mjere zbog isteka roka iz stavaka 2. ovoga članka te o ukidanju odnosno zamjeni mjere bez odgode obavijestiti sud ili drugo tijelo nadležno za njezinu provedbu.

(7) Na postupak ukidanja, produljenja, zamjene ili određivanja dodatne privremene mjere odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 557.a ovoga Zakona.

- PRILOZI:**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2022. godinu.

Rok: I. kvartal 2022.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci Članak 82. stavak 2., članak 83. stavak 1.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012)

32012L0029

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 16., 18., 19., 20., 21., 22., 23. i 24. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članci 1., 2., 3., 4., 6., 8., 10., 13., 17., 18., 19., 20., 21., 23. i 24. preuzeto: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21)
- Članci 2. i 17. preuzeto: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21)
- Članci 6., 11., 12., 23. i 24. preuzeto: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19)
- Članci 8., 9. i 19. preuzeto: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21) (NN 145/21)

- Članci 9. i 21. preuzeto: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) (NN 138/20)
- Članak 14. preuzeto: Pravilnik o naknadi troškova u kaznenom postupku (NN 58/12, 111/12)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (NN MU 1/07)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 18. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19)
- Članak 25. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19)
- Članak 25. preuzeto: Zakon o Pravosudnoj akademiji (NN 52/19) (NN 52/19)
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15)
- Članak 28. preuzeto: Uredba o preuzimanju Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (NN 13/18)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (OJ L 88, 31.3.2017.)

32017L0541

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 19. i 21. preuzeto: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21)
- Članci 17., 18. i 19. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članak 19. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20)
- Članci 20., 21., 24., 25. i 26. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 21. preuzeto: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10)

- Članak 22. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99)
- Članak 24. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19)
- Članak 24. preuzeto: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12)
- Članak 24. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20)
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15)
- Članak 21. bit će preuzeto: Zakon o provedbi Uredbe (EU) 2021/784 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2021. o borbi protiv širenja terorističkog sadržaja na internetu (07.06.2022)

c) Ostali izvori prava Europske unije

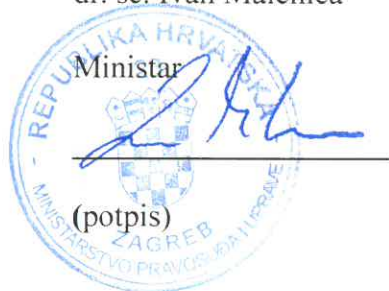
-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malenica

(potpis)

01.06.2022.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinатора Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

39
27

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Ciljevi</p> <p>1. Cilj ove Direktive je osigurati da žrtve kaznenih djela dobiju odgovarajuće informacije, potporu i zaštitu i da im bude omogućeno sudjelovanje u kaznenim postupcima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 6., 16., 43.a, 44., 202.
<p>Države članice osiguravaju da se žrtve priznaju kao žrtve i da se prema njima postupa s poštovanjem, na osjećajan, primjeren, stručan i nediskriminirajući način, u svim kontaktima sa službama za potporu žrtvama i službama za popravlanje štete ili nadležnim tijelom, koji postupaju u okviru kaznenog postupka. Prava određena u ovoj Direktivi primjenjuju se na žrtve na nediskriminirajući način, uključujući u odnosu na njihov boravišni status.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se pri primjeni ove Direktive, u slučaju kada je žrtva dijete, prvenstveno uzimaju u obzir interesi djeteta, a procjenjuju se od slučaja do slučaja. Mora prevladavati pristup prilagođen djetetu, pri kojem se uzima u obzir djetetova dob, zrelost, stavovi, potrebe i brige. Dijete i nositelj roditeljske skrbi ili drugi zakonski zastupnik djeteta, ako ga dijete ima, moraju biti obaviješteni o svim mjerama ili pravima koji su posebno usmjereni na dijete.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članci 4., 5.

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a),„žrtva” znači:</p> <p>i.fizička osoba koja je pretrpjela štetu, uključujući tjelesnu, umnu ili emocionalnu štetu ili ekonomski gubitak koji je izravno uzrokovan kaznenim djelom;</p> <p>ii.članovi obitelji osobe čija je smrt izravno uzrokovana kaznenim djelom i koji su pretrpjeli štetu kao posljedicu smrti te osobe;</p> <p>(b),„članovi obitelji” znači bračni drug, osoba koja živi sa žrtvom u čvrstoj životnoj zajednici, u zajedničkom kućanstvu te na stabilnoj i stalnoj osnovi, srodnici u ravnoj liniji, braća i sestre te osobe ovisne o žrtvi;</p> <p>(c),„dijete” znači svaka osoba mlađa od 18 godina;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 202.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 8.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 87.

<p>(d) „popravljanje štete” znači postupak u kojem se žrtvi i počinitelju omogućuje, ako dobrovoljno na to pristanu, aktivno sudjelovanje u rješavanju pitanja koja proizlaze iz kaznenog djela uz pomoć nepristrane treće strane.</p> <p>2. Države članice mogu uspostaviti postupke:</p> <p>(a) kako bi se ograničio broj članova obitelji koji se mogu koristiti pravima određenima u ovoj Direktivi uzimajući u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja; i</p> <p>(b) u odnosu na stavak 1. točku (a) podtočku ii., za određivanje koji članovi obitelji imaju prvenstvo u pogledu ostvarivanja prava određenih u ovoj Direktivi.</p>			
<p>POGLAVLJE 2.</p> <p>PRUŽANJE INFORMACIJA I POTPORE</p> <p>Članak 3.</p> <p>Pravo razumjeti i biti razumljiv</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 8., 16., 43., 202., 205.</p>

<p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za pomoć žrtvama da razumiju i da se njih razumije od prvog kontakta i tijekom svake daljnje potrebne interakcije koju imaju s nadležnim tijelom u okviru kaznenog postupka, uključujući u slučaju kada informacije pruža to tijelo.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se komunikacija sa žrtvama odvija jednostavnim i dostupnim jezikom, u usmenom ili pisanom obliku. Takvom se komunikacijom uzimaju u obzir osobne značajke žrtve, uključujući svaku invalidnost koja može utjecati na sposobnost žrtve da razumije ili da se nju razumije.</p> <p>3. Ako to nije u suprotnosti s interesima žrtve ili ako time ne bi bio ugrožen tijek postupka, države članice dopuštaju žrtvama da ih pri prvom kontaktu s nadležnim tijelom prati osoba koju odaberu ako zbog utjecaja kaznenog djela žrtva treba pomoć da razumije ili da se nju razumije.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
---	--	---------------	--

<p>Članak 4.</p> <p>Pravo na dobivanje informacija od prvog kontakta s nadležnim tijelom</p> <p>1. Države članice osiguravaju pružanje žrtvama sljedećih informacija, bez nepotrebne odgode, od njihovog prvog kontakta s nadležnim tijelom kako bi im se omogućio pristup pravima određenima u ovoj Direktivi:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 16., 43., 44., 51.
<p>(a) vrsta potpore koju mogu ostvariti i od koga, uključujući, kada je to primjenjivo, osnovne informacije o pristupu medicinskoj potpori, specijalističkoj potpori, uključujući psihološku potporu, i zamjenski smještaj;</p> <p>(b) postupci za podnošenje prijave za kaznena djela i položaj žrtava u takvim postupcima;</p> <p>(c) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti zaštitu, uključujući zaštitne mjere;</p> <p>(d) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti pravne savjete, pravnu pomoć i svaku drugu vrstu savjeta;</p> <p>(e) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti naknadu štete;</p> <p>(f) kako i pod kojim uvjetima imaju pravo na usmeno i pisano prevođenje;</p> <p>(g) ako borave u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo, sve posebne mjere, postupci ili aranžmani koji su dostupni za zaštitu njihovih interesa u državi</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.

<p>članici u kojoj je ostvaren prvi kontakt s nadležnim tijelom;</p> <p>(h) dostupni postupci za podnošenje prijave u slučaju u kojem njihova prava ne poštuje nadležno tijelo koje djeluje u okviru kaznenog postupka;</p> <p>(i) kontaktni podaci za komunikaciju o njihovom predmetu;</p> <p>(j) dostupne službe za popravljavanje štete;</p> <p>(k) kako i pod kojim uvjetima se mogu nadoknaditi troškovi nastali kao posljedica njihovog sudjelovanja u kaznenom postupku.</p> <p>2. Opseg ili detaljnost informacija iz stavka 1. mogu se razlikovati ovisno o posebnim potrebama i osobnim okolnostima žrtve te vrsti i prirodi kaznenog djela. Dodatni detalji mogu se također pružiti u kasnijim fazama postupka, ovisno o potrebama žrtve i važnosti takvih detalja za svaku od faza postupka.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Prava žrtava prilikom podnošenja prijave</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve dobiju pisanu potvrdu svoje formalne prijave koju su podnijele nadležnom tijelu države članice, navodeći osnovne elemente predmetnog kaznenog djela.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 8., 205.

<p>2. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje žele podnijeti prijavu za kazneno djelo, a koje ne razumiju ili ne govore jezik nadležnog tijela, omogući podnošenje prijave na jeziku koji razumiju ili dobivanje potrebne jezične pomoći.</p> <p>3. Države članice osiguravaju žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik nadležnog tijela besplatno prevođenje pisane potvrde njihove prijave predviđene u stavku 1., ako to one zatraže, na jezik koji razumiju.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Pravo na dobivanje informacija o svojem predmetu</p> <p>1. Države članice osiguravaju obavješćivanje žrtava bez nepotrebne odgode o njihovom pravu na dobivanje sljedećih informacija o kaznenom postupku pokrenutom na temelju prijave za kazneno djelo koje je pretrpjela žrtva te da one, na zahtjev, te informacije i dobiju:</p> <p>(a)svaka odluka o nepokretanju ili okončanju istrage ili o nepoduzimanju kaznenog progona protiv počinitelja;</p> <p>(b)vrijeme i mjesto održavanja postupka te priroda optužbi protiv počinitelja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 43., 51., 55., 125., 130., 136., 141., 184., 206., 206.a, 206.c, 206.d, 218., 224., 226., 228., 230., 348., 355., 372., 380., 383., 458., 459.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 70., 71., 72., 73., 75., 79., 80., 83., 84.

<p>2. Države članice, u skladu s položajem žrtava u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu, osiguravaju obavješćivanje žrtava bez nepotrebne odgode o njihovom pravu na dobivanje sljedećih informacija o kaznenom postupku pokrenutom na temelju prijave za kazneno djelo koje su pretrpjele te da one, na zahtjev, te informacije i dobiju:</p> <p>(a) svaka konačna presuda u postupku; (b) informacije kojima se žrtvi omogućuju saznanja o stanju kaznenog postupka, osim ako u iznimnim slučajevima takva obavijest može štetno utjecati na pravilno rješavanje predmeta.</p> <p>3. Informacije koje se pružaju na temelju stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (a) uključuju obrazloženje ili sažetak obrazloženja predmetne odluke, osim u slučaju odluke porote ili u slučaju odluke čije je obrazloženje povjerljivo, u kojim se slučajevima nacionalnim pravom ne predviđa davanje obrazloženje.</p> <p>4. Odluka žrtava o tome žele li dobiti informacije obvezuje nadležno tijelo, osim ako se informacije moraju pružiti zbog prava žrtve na aktivno sudjelovanje u kaznenom postupku. Države članice žrtvama dopuštaju promjenu njihove odluke</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
---	--	---------------	--

<p>u bilo kojem trenutku i uzimaju takvu promjenu u obzir.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se žrtvama pruži prilika da budu obaviještene, bez nepotrebne odgode, o puštanju na slobodu ili bijegu osobe koja je bila zadržana, protiv koje se vodio kazneni progon ili koja je osuđena za kazneno djelo. Nadalje, države članice osiguravaju da žrtve budu obaviještene o svim relevantnim mjerama koje su poduzete radi njihove zaštite u slučaju puštanja na slobodu ili bijega počinitelja.</p> <p>6. Žrtve na zahtjev dobivaju informacije predviđene u stavku 5. barem u slučajevima u kojima postoji opasnost ili utvrđeni rizik štete za njih, osim ako postoji utvrđeni rizik štete za počinitelja koja bi bila uzrokovana obaviješću.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na usmeno i pisano prevođenje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik predmetnog kaznenog postupka na zahtjev osigura besplatno usmeno prevođenje u skladu s njihovim položajem u kaznenom postupku u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu, barem tijekom saslušanja ili ispitivanja žrtve tijekom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 8., 51., 52., 202., 280., 290.</p>

<p>kaznenog postupka od strane istražnih i pravosudnih tijela, uključujući tijekom saslušanja od strane policije, te usmeno prevođenje za njihovo aktivno sudjelovanje na sudskim raspravama i svim potrebnim međuročištima.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu te u skladu s pravilima o sudskoj diskrecijskoj ovlasti, moguće je korištenje komunikacijske tehnologije poput videokonferencija, telefona ili interneta, osim ako je potrebna fizička prisutnost tumača kako bi žrtve mogle pravilno ostvariti svoja prava ili razumjeti postupak.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik predmetnog kaznenog postupka u skladu s njihovim položajem u kaznenom postupku u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu na zahtjev osigura besplatno prevođenje informacija bitnih za ostvarivanje njihovih prava u kaznenom postupku na jezik koji razumiju, u mjeri u kojoj se takve informacije čine dostupnim žrtvama. Prijevodi takvih informacija uključuju barem svaku odluku kojom se okončava kazneni postupak za kazneno djelo koje je pretrpjela žrtva te na zahtjev žrtve obrazloženje ili sažetak obrazloženja takve odluku, osim u slučaju odluke porote ili u slučaju odluke čije je obrazloženje povjerljivo, u kojim se slučajevima</p>			
---	--	--	--

<p>nacionalnim pravom ne predviđa davanje obrazloženje.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje imaju pravo na informacije o vremenu i mjestu održavanja postupka u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) i koje ne razumiju jezik nadležnog tijela na zahtjev osigura prevođenje informacija na koje imaju pravo.</p> <p>5. Žrtve mogu podnijeti obrazloženi zahtjev da se dokument smatra bitnim. Ne postoji obveza prevođenja dijelova bitnog dokumenta koji nisu relevantni za omogućivanje žrtvama da aktivno sudjeluju u kaznenom postupku.</p> <p>6. Neovisno o stavicima 1. i 3., može se umjesto pisanog prijevoda osigurati usmeni prijevod ili usmeni sažetak bitnih dokumenata, pod uvjetom da takav usmeni prijevod ili usmeni sažetak ne ugroze pravičnost postupka.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo procijeni trebaju li žrtve usmeno ili pisano prevođenje kako je predviđeno u stavicima 1. i 3. Žrtve mogu pobijati odluku o odbijanju pružanja usmenog ili pisanog prevođenja. Postupovna pravila za takvo pobijanje određuju se nacionalnim pravom.</p> <p>8. Usmeno i pisano prevođenje, kao i svako ispitivanje pobijane odluke o</p>			
---	--	--	--

<p>odbijanju usmenog ili pisanog prevođenja na temelju ovog članka ne smije nerazumno oduljiti kazneni postupak.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Pravo na pristup službama za potporu žrtvama</p> <p>1. Države članice osiguravaju žrtvama prije, za vrijeme i tijekom određenog razdoblja nakon kaznenog postupka, u skladu s potrebama žrtava, besplatni pristup službama za potporu žrtvama koje djeluju u interesu žrtava i koje poštuju načelo povjerljivosti. Članovi obitelji imaju pristup službama za potporu žrtvama u skladu sa svojim potrebama i stupnjem štete koju su pretrpjeli kao posljedicu kaznenog djela počinjenog protiv žrtve.</p> <p>2. Države članice olakšavaju upućivanje žrtava od strane nadležnog tijela koje je zaprimilo prijavu i drugih odgovarajućih tijela službama za potporu žrtvama.</p> <p>3. Države članice poduzimaju mjere za uspostavu, uz opće službe za potporu žrtvama ili kao njihov sastavni dio,</p>	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.</p>

<p>besplatnih specijalističkih službi za potporu koje poštuju načelo povjerljivosti ili za omogućivanje organizacijama za potporu žrtvama obraćanje postojećim specijaliziranim tijelima koja pružaju takvu specijalističku potporu. Žrtve, u skladu s njihovim posebnim potrebama, imaju pristup takvim službama, a članovi obitelji imaju pristup u skladu sa svojim posebnim potrebama i stupnjem štete koju su pretrpjeli kao posljedicu kaznenog djela počinjenog protiv žrtve.</p> <p>4. Službe za potporu žrtvama i bilo koje specijalističke službe za potporu mogu se uspostaviti kao javne ili nevladine organizacije i mogu se organizirati na profesionalnoj ili dobrovoljnoj osnovi.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da pristup službama za potporu žrtvama nije uvjetovan time je li žrtva nadležnom tijelu podnijela formalnu prijavu za kazneno djelo.</p>	<p>mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,</p> <p>9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),</p> <p>10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i</p>		
---	--	--	--

otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz

sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumljiva.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu

	na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.		
	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21) (NN 145/21) članak/članci Članak 20.

mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,

6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,

7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i

otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz

sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu

	na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.		
<p>Članak 9.</p> <p>Potporna službi za potporu žrtvama</p> <p>1. Službe za potporu žrtvama, kako su navedene u članku 8. stavku 1., pružaju najmanje sljedeće:</p> <p>(a)informacije, savjete i potporu o pravima žrtava, uključujući o pristupu nacionalnim shemama za naknadu štete prouzročene kaznenim djelima i o njihovoj ulozi u kaznenom postupku, uključujući pripremu za sudjelovanje u postupku;</p> <p>(b)informacije o eventualno postojećim odgovarajućim specijalističkim službama za potporu ili izravno upućivanje na takve službe;</p> <p>(c)emocionalnu i, ako je dostupna, psihološku potporu;</p> <p>(d)savjete o financijskim i praktičnim pitanjima koja proizlaze iz kaznenog djela;</p> <p>(e)osim ako ih već pružaju druge javne ili privatne službe, savjete o riziku i</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 43.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) (NN 138/20) članak/članci Članci 21., 89.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21) (NN 145/21) članak/članci Članak 20.

<p>sprečavanju sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde.</p> <p>2. Države članice potiču službe za potporu žrtvama da obrate posebnu pozornost na posebne potrebe žrtava koje su pretrpjele znatnu štetu zbog težine kaznenog djela.</p> <p>3. Ako to već ne pružaju druge javne i privatne službe, specijalističke službe za potporu iz članka 8. stavka 3. razvijaju i pružaju najmanje sljedeće:</p> <p>(a) utočišta ili bilo koji drugi prikladni privremeni smještaj za žrtve koje trebaju sigurno mjesto zbog neposrednog rizika sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde;</p> <p>(b) ciljanu i integriranu potporu za žrtve s posebnim potrebama, poput žrtava spolnog nasilja, žrtava rodno uvjetovanog nasilja i žrtava nasilja u bliskim odnosima, uključujući potporu i savjetovanje nakon trauma.</p>			
<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>SUDJELOVANJE U KAZNENIM POSTUPCIMA</p> <p>Članak 10.</p> <p>Pravo na saslušanje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 16., 43., 45., 51., 53., 218., 221., 235., 236., 283., 292., 348., 350., 369., 372., 373., 377., 383., 415., 417., 418., 419., 433., 434., 443., 445., 446.</p>

<p>1. Države članice osiguravaju da žrtve mogu biti saslušane tijekom kaznenog postupka i da mogu pružiti dokaze. Kada treba saslušati dijete kao žrtvu, odgovarajuće se uzimaju u obzir djetetova dob i zrelost.</p> <p>2. Postupovna pravila prema kojima se žrtve mogu saslušati tijekom kaznenog postupka i prema kojima one mogu predlagati dokaze utvrđuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
<p>Članak 11.</p> <p>Prava u slučaju odluke o nepoduzimanju kaznenog progona</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve, u skladu sa svojim položajem u odgovarajućim kaznenopravnim sustavima, imaju pravo na preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona. Postupovna pravila za takvo preispitivanje određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 2., 43., 55., 56., 57., 58., 59., 206.c, 206.d, 360.
<p>2. Ako se u skladu s nacionalnim pravom položaj žrtve u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu utvrđuje tek nakon donošenja odluke o poduzimanju kaznenog progona protiv počinitelja, države članice osiguravaju da barem žrtve teških kaznenih djela imaju pravo na preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 51., 70., 80., 83.

<p>Postupovna pravila za takvo preispitivanje određuju se nacionalnim pravom.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se žrtve obavijeste, bez nepotrebne odgode, o njihovom pravu na dobivanje dostatnih informacija radi odlučivanja o tome hoće li zatražiti preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona te da te informacije i dobiju.</p> <p>4. Kada odluku o nepoduzimanju kaznenog progona donese najviše tijelo kaznenog progona protiv čiju odluku prema nacionalnom pravu nije moguće preispitivati, preispitivanje može provesti to isto tijelo.</p> <p>5. Stavci 1., 3. i 4. ne primjenjuju se na odluku državnog odvjetnika o nepoduzimanju kaznenog progona, ako takva odluka ima za posljedicu izvansudsku nagodbu, u mjeri u kojoj je takva mogućnost predviđena nacionalnim pravom.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Pravo na zaštitne mjere u okviru službi za popravlanje štete</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere za zaštitu žrtava od sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, a koje se trebaju primijeniti pri djelovanju bilo kakvih službi za popravlanje štete. Takvim se mjerama osigurava da žrtve koje odaberu sudjelovati u postupcima za popravlanje štete imaju pristup sigurnim i stručnim službama za popravlanje štete, podložno barem sljedećim uvjetima:</p> <p>(a)službe za popravlanje štete koriste se samo ako su u interesu žrtve, podložno možebitnim zahtjevima sigurnosti te se temelje na žrtvinom slobodnom pristanku utemeljenom na informacijama, koji može biti povučen u svakom trenutku;</p> <p>(b)prije pristanka na sudjelovanje u postupku za popravlanje štete, žrtvi se pružaju potpune i nepristrane informacije o tom postupku i mogućim ishodima, kao i informacije o postupcima za nadzor provedbe možebitnog sporazuma;</p> <p>(c)počinitelj je priznao temeljne činjenice predmeta;</p> <p>(d)do svakog se sporazuma dolazi dobrovoljno i može ga se uzeti u obzir u</p>	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 72.</p>
--	---	----------------------------	--

<p>bilo kojem daljnjem kaznenom postupku;</p> <p>(e) rasprave u postupcima popravljivanja štete koje se ne vode javno povjerljive su i ne objavljuju se naknadno, osim uz suglasnost stranaka ili ako se to zahtijeva nacionalnim pravom zbog važnijeg javnog interesa.</p> <p>2. Države članice olakšavaju, ako je to prikladno, upućivanje predmeta službama za popravljivanje štete, uključujući putem uspostave postupaka ili smjernica o uvjetima za takvo upućivanje.</p>	<p>mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,</p> <p>9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),</p> <p>10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,</p> <p>11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,</p>		
---	--	--	--

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.

	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci članak 206.d, članak 360. stavak 6.
--	---	---------------------	--

mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.

<p>Članak 13.</p> <p>Pravo na pravnu pomoć</p> <p>Države članice osiguravaju žrtvama pristup pravnoj pomoći, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima žrtve imaju pristup pravnoj pomoći određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 43., 45., 51., 59.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
<p>Članak 14.</p> <p>Pravo na naknadu troškova</p> <p>Države članice nude žrtvama koje sudjeluju u kaznenom postupku mogućnost naknade troškova nastalih na temelju njihovog aktivnog sudjelovanja u kaznenom postupku, u skladu s njihovim položajem u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima žrtve mogu dobiti naknadu troškova određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 145., 146.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o naknadi troškova u kaznenom postupku (NN 58/12, 111/12) članak/članci Članci 2., 25., 26.

<p>Članak 15.</p> <p>Pravo na povrat imovine</p> <p>Države članice osiguravaju da se nakon odluke nadležnog tijela imovina koja može biti vraćena, a koja je zaplijenjena u okviru kaznenog postupka, vrati žrtvama bez odgode, osim ako je ona potrebna u svrhu kaznenog postupka. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima se takva imovina vraća žrtvama određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 270.
<p>Članak 16.</p> <p>Pravo na odluku o naknadi štete od strane počinitelja u okviru kaznenog postupka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve u okviru kaznenog postupka imaju pravo na odluku o naknadi štete od strane počinitelja, u razumnom roku, osim ako je nacionalnim pravom predviđeno da se takva odluka mora donijeti u drugom pravnom postupku.</p> <p>2. Države članice promiču mjere kojima se počinitelje potiče na pružanje odgovarajuće naknade štete žrtvama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 43., 46., 51., 153., 154., 155., 156., 157., 158., 159., 160., 161., 162.

<p>Članak 17.</p> <p>Prava žrtava s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da njezina nadležna tijela mogu poduzimati odgovarajuće mjere kojima se na najmanju moguću mjeru svode poteškoće žrtava s boravištem u državi članici različitoj od one u kojoj je kazneno djelo počinjeno, a posebno u vezi s organiziranjem postupka. U tu svrhu tijela države članice u kojoj je kazneno djelo počinjeno posebno moraju imati mogućnost:</p> <p>(a)uzeti izjavu od žrtve odmah nakon podnošenja prijave za kazneno djelo nadležnom tijelu;</p> <p>(b)u mjeri u kojoj je to moguće, imati pristup videokonferenciji i telefonskoj konferenciji utvrđenima u Konvenciji o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije od 29. svibnja 2000. (17) u svrhu saslušanja žrtava koje imaju boravište u inozemstvu.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da žrtve kaznenog djela počinjenog u državi članici različitoj od one u kojoj imaju boravište mogu podnijeti prijavu nadležnim tijelima države članice boravišta, ako to ne mogu učiniti u državi članici u kojoj je počinjeno</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (NN MU 1/07) članak/članci Članak 10.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 15.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci Članak 18.

<p>kazneno djelo ili ako to, u slučaju teškog kaznenog djela, kako je određeno nacionalnim pravom te države članice, tamo ne žele učiniti.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo kojem je žrtva podnijela prijavu bez odgode proslijedi prijavu nadležnom tijelu države članice u kojoj je počinjeno kazneno djelo, ako nadležnost za pokretanje postupka nije iskoristila država članica u kojoj je podnesena prijava.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99) članak/članci Članci 21., 22.
<p>POGLAVLJE 4.</p> <p>ZAŠTITA ŽRTAVA I PRIZNAVANJE ŽRTAVA S POSEBNIM POTREBAMA ZAŠTITE</p> <p>Članak 18.</p> <p>Pravo na zaštitu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 16., 43., 45., 98., 292., 294., 388., 414.
<p>Ne dovodeći u pitanje prava na obranu, države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava i članova njihovih obitelji od sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, uključujući zaštitu od rizika emocionalne i psihološke štete te zaštitu dostojanstva</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članci 5., 6.

<p>žrtava tijekom ispitivanja i svjedočenja. Ako je potrebno, takve mjere također uključuju postupke uspostavljene na temelju nacionalnog prava kojima se predviđa fizička zaštita žrtava i članova njihovih obitelji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19) članak/članci Članak 99.
<p>Članak 19.</p> <p>Pravo na izbjegavanje kontakta između žrtve i počinitelja</p> <p>1. Države članice uspostavljaju potrebne pretpostavke za omogućivanje izbjegavanja kontakta između žrtava te, prema potrebi, članova njihovih obitelji i počinitelja u prostorijama u kojima se vodi kazneni postupak, osim ako kazneni postupak zahtijeva takav kontakt.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nove sudske prostorije imaju odvojene čekaonice za žrtve.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 289., 292., 294., 295., 296., 297., 414., 423.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21) (NN 145/21) članak/članci Članak 20.

<p>Članak 20.</p> <p>Pravo na zaštitu žrtava tijekom istraga u kaznenom postupku</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prava na obranu i u skladu s pravilima o sudskoj diskreciji, države članice tijekom istraga u kaznenom postupku osiguravaju:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 43., 45., 51., 202., 236., 292., 326., 327.
<p>(a) da se saslušanja žrtava provode bez neopravdane odgode nakon prijavljivanja kaznenog djela nadležnom tijelu;</p> <p>(b) da se broj saslušanja žrtava zadrži na najmanjoj mjeri, a da se saslušanja provode samo ako su krajnje neophodna za potrebe istrage u kaznenom postupku;</p> <p>(c) da žrtve prate njihovi zakonski zastupnici i osoba koju odaberu, osim ako je donesena drukčija obrazložena odluka;</p> <p>(d) da se medicinske pretrage zadrže na najmanjoj mjeri i provode samo ako su krajnje neophodne u svrhu kaznenog postupka.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
<p>Članak 21.</p> <p>Pravo na zaštitu privatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju nadležnim tijelima tijekom kaznenog postupka mogućnost poduzimanja odgovarajućih mjera za zaštitu privatnosti, uključujući</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 44., 183., 206. f, 213., 330., 388., 389., 395., 422., 456., 475.

<p>osobne značajke žrtve koje se uzimaju u obzir u pojedinačnoj procjeni predviđenoj u članku 22., i zaštitu slika žrtava i članova njihovih obitelji. Nadalje, države članice osiguravaju nadležnim tijelima mogućnost poduzimanja svih zakonitih mjera za sprečavanje javnog širenja svih informacija koje bi mogle dovesti do otkrivanja identiteta djeteta kao žrtve.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) (NN 138/20) članak/članci Članci 18., 19.
<p>2. Radi zaštite privatnosti, osobne nepovredivosti žrtava i osobnih podataka o žrtvama, države članice, poštujući slobodu izražavanja i informiranja te slobodu i pluralizam medija, potiču medije na poduzimanje samoregulatornih mjera.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
<p>Članak 22.</p> <p>Pojedinačna procjena žrtava radi utvrđivanja posebnih potreba zaštite</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve dobiju pravovremenu i pojedinačnu procjenu, u skladu s nacionalnim postupcima, radi utvrđivanja posebnih potreba zaštite i utvrđivanja bi li i u kojem opsegu one imale koristi od posebnih mjera u okviru kaznenog postupka, kako je predviđeno u člancima 23. i 24., zbog njihove osobite ranjivosti na sekundarnu i ponovljenu viktimizaciju, zastrašivanje i odmazdu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 43.a

<p>2. Pojedinačna procjena naročito uzima u obzir:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) osobne značajke žrtve;(b) vrstu ili prirodu kaznenog djela; i(c) okolnosti kaznenog djela. <p>3. U kontekstu pojedinačne procjene, posebnu pažnju posvećuje se žrtvama koje su pretrpjele značajnu štetu zbog težine kaznenog djela; žrtvama koje su pretrpjele kazneno djelo počinjeno zbog neke osobine osobe ili diskriminatornog motiva koji bi mogli biti naročito povezani s njihovim osobnim značajkama; žrtvama koje njihov odnos s počiniteljem i ovisnost o njemu čine naročito ranjivima. U tom se smislu, na odgovarajući način uzimaju u obzir žrtve terorizma, organiziranog kriminala, trgovanja ljudima, rodno uvjetovanog nasilja, nasilja u bliskim odnosima, spolnog nasilja, iskorištavanja ili zločina iz mržnje i žrtve s invalidnošću.</p> <p>4. Za potrebe ove Direktive, za djecu kao žrtve predmnijeva se da imaju posebne potrebe zaštite zbog njihove ranjivosti na sekundarnu i ponovljenu viktimizaciju, zastrašivanje i odmazdu. Radi utvrđivanja bi li i u kojoj mjeri djeca imala koristi od posebnih mjera kako su predviđene u člancima 23. i 24., djeca kao žrtve podliježu pojedinačnoj procjeni kako je predviđena u stavku 1. ovog članka.</p>			
--	--	--	--

<p>5. Opseg pojedinačne procjene može se prilagoditi ovisno o težini kaznenog djela i stupnju očigledne štete koju je pretrpjela žrtva.</p> <p>6. Pojedinačna procjena provodi se uz usku uključenost žrtava i njome se uzimaju u obzir njihove želje, uključujući ako se i ne žele koristiti posebnim mjerama predviđenim u člancima 23. i 24.</p> <p>7. Ako su se elementi koji čine temelj pojedinačne procjene znatno promijenili, države članice osiguravaju njihovo ažuriranje tijekom cijelog kaznenog postupka.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Pravo na zaštitu žrtava s posebnim potrebama zaštite tijekom kaznenog postupka</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu te u skladu s pravilima o sudskoj diskreciji države članice osiguravaju žrtvama s posebnim potrebama zaštite u čiju su korist poduzete posebne mjere utvrđene slijedom pojedinačne procjene predviđene u članku 22. stavku 1. mogućnost korištenja mjera predviđenih u stavcima 2. i 3. ovog članka. Posebna mjera predviđena nakon pojedinačne procjene neće se učiniti dostupnom ako to onemogućuju postupovna</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 43., 43.a., 44., 236., 288., 289., 292., 388., 389., 414., 422., 423., 475.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 75., 115., 116.

<p>ili praktična ograničenja ili ako postoji hitna potreba saslušavanja žrtve, a u slučaju da žrtva ne bude saslušana to bi moglo nanijeti štetu žrtvi ili drugoj osobi ili bi moglo ugroziti tijek postupka.</p> <p>2. Sljedeće mjere su tijekom istraga u kaznenom postupku dostupne žrtvama s posebnim potrebama zaštite utvrđenima u skladu s člankom 22. stavkom 1.:</p> <p>(a) saslušanje žrtve provodi se u prostorijama određenima ili prilagođenima za tu svrhu;</p> <p>(b) saslušanje žrtve provode stručnjaci koji su za to osposobljeni;</p> <p>(c) žrtvu uvijek saslušava ista osoba, osim ako je to protivno dobrom pravosuđu;</p> <p>(d) sva saslušanja žrtava spolnog nasilja, rodno uvjetovanog nasilja ili nasilja u bliskim odnosima, osim ako ih provode državni odvjetnik ili sudac, provodi osoba istog spola kao i žrtva, ako žrtva to želi, pod uvjetom da se ne ugrozi tijekom kaznenog postupka.</p> <p>3. Sljedeće mjere su tijekom sudskog postupka dostupne žrtvama s posebnim potrebama zaštite utvrđenim u skladu s člankom 22. stavkom 1.:</p> <p>(a) mjere radi izbjegavanja vizualnog kontakta između žrtava i počinitelja, uključujući tijekom iznošenja dokaza,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.
---	--	---------------	--

<p>prikladnim sredstvima, uključujući korištenjem komunikacijske tehnologije;</p> <p>(b)mjere kojima se osigurava saslušanje žrtve u sudnici bez njezine prisutnosti, posebno korištenjem odgovarajućih komunikacijskih tehnologija;</p> <p>(c)mjere izbjegavanja nepotrebnog ispitivanja o privatnom životu žrtve koji nije povezan s kaznenim djelom; i</p> <p>(d)mjere koje omogućuju saslušanje bez prisutnosti javnosti.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Pravo na zaštitu djece kao žrtava tijekom kaznenog postupka</p> <p>1. Pored mjera predviđenih u članku 23., države članice, ako je žrtva dijete, osiguravaju sljedeće:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 44., 53., 292.</p>
<p>(a)u kaznenom postupku, svi razgovori s djetetom kao žrtvom mogu se audiovizualno snimati i takvi snimljeni razgovori mogu se upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku;</p> <p>(b)u istragama u kaznenom postupku i u samom kaznenom postupku, u skladu s položajem žrtava u odgovarajućem</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 6.</p>

<p>kaznenopravnom sustavu, nadležna tijela imenuju posebnog zastupnika za djecu kao žrtve, kada je prema nacionalnom pravu nositeljima roditeljske skrbi zabranjeno zastupanje djeteta kao žrtve zbog sukoba interesa između njih i djeteta kao žrtve ili ako dijete kao žrtvu ne prati obitelj ili ako je ono odvojeno od obitelji;</p> <p>(c) kada dijete kao žrtva ima pravo na odvjetnika, ono ima pravo na pravni savjet i zastupanje u svoje ime u postupku u kojem postoji ili bi mogao postojati sukob interesa između djeteta kao žrtve i nositelja roditeljske skrbi.</p> <p>Postupovna pravila za audiovizualna snimanja iz prvog podstavka točke (a) i njihovo korištenje utvrđuju se nacionalnim pravom.</p> <p>2. Ako dob osobe nije moguće utvrditi sa sigurnošću i ako postoje razlozi za vjerovanje da je žrtva dijete, za potrebe ove Direktive pretpostavlja se da je žrtva dijete.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 115., 116.
--	--	---------------	--

<p>POGLAVLJE 5.</p> <p>DRUGE ODREDBE</p> <p>Članak 25.</p> <p>Osposobljavanje djelatnika</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19) članak/članci Članci 10., 17.
<p>1. Države članice službenicima koji će vjerojatno doći u kontakt sa žrtvama, kao što su policijski službenici i sudsko osoblje, osiguravaju opće i specijalističko osposobljavanje do razine prikladne za njihov kontakt sa žrtvama radi podizanja njihove svijesti o potrebama žrtava te kako bi im se omogućilo postupanje sa žrtvama na nepristran, obziran i stručan način.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje sudsku neovisnost i razlike u organizaciji pravosuđa u Uniji, države članice zahtijevaju od onih koji su odgovorni za osposobljavanje sudaca i državnih odvjetnika uključenih u kazneni postupak omogućivanje kako općeg, tako i specijalističkog osposobljavanja radi podizanja svijesti sudaca i državnih odvjetnika o potrebama žrtava.</p> <p>3. Poštujući neovisnost pravne struke, države članice onima koji su odgovorni za osposobljavanje odvjetnika preporučuju omogućivanje kako općeg, tako i specijalističkog osposobljavanja radi</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o Pravosudnoj akademiji (NN 52/19) (NN 52/19) članak/članci Članci 20., 32.

<p>podizanja svijesti odvjetnika o potrebama žrtava.</p> <p>4. Kroz svoje javne službe ili financirajući organizacije za potporu žrtvama, države članice potiču inicijative koje onima koji pružaju potporu žrtvama i službama za popravljavanje štete omogućuju dobivanje odgovarajućeg osposobljavanja do razine prikladne za njihov kontakt sa žrtvama i poštovanje stručnih standarda radi osiguravanja da se takve usluge pružaju na nepristran, obziran i stručan način.</p> <p>5. U skladu s pripadajućim dužnostima te prirodom i razinom kontakta djelatnika sa žrtvama, osposobljavanje ima cilj omogućiti djelatniku prepoznavanje žrtava i postupanja prema njima na obziran, stručan i nediskriminirajući način.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Suradnja i koordinacija službi</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za olakšavanje suradnje između država članica radi povećanja dostupnosti žrtvama prava određenih u ovoj Direktivi i u nacionalnom pravu. Takva suradnja ima za cilj barem:</p> <p>(a) razmjenu najbolje prakse;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15) članak/članci III. KOORDINACIJA MEĐURESORNOG DJELOVANJA I STANDARDIZACIJA POSTUPANJA U PRUŽANJU PODRŠKE I ZAŠTITI PRAVA ŽRTAVA I SVJEDOKA, c) Mjere</p>

<p>(b) konzultiranje u pojedinačnim predmetima; i</p> <p>(c) pomoć europskim mrežama koje rade na pitanjima koja su izravno povezana s pravima žrtava.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, uključujući putem interneta, s ciljem podizanja svijesti o pravima određenima u ovoj Direktivi, smanjivanja rizika viktimizacije i minimiziranja negativnog učinka kaznenog djela i rizika sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, posebno ciljajući rizične skupine poput djece, žrtava rodno uvjetovanog nasilja i nasilja u bliskim odnosima. Takve mjere mogu uključivati informacije i kampanje za podizanje svijesti i programe istraživanja i obrazovanja, ako je to prikladno, u suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva i ostalim zainteresiranim stranama.</p>			
<p>POGLAVLJE 6.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Prenošenje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 27. Direktive 2012/29/EU propisuje transpozicijski rok. Isti nije predmetom prenošenja u Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku.</p>

<p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 16. studenoga 2015.</p> <p>2. Kad države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanja na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Dostava podataka i statistike</p> <p>Države članice do 16. studenoga 2017. i svake tri godine nakon toga dostavljaju Komisiji dostupne podatke koji pokazuju na koji su se način žrtve koristile pravima određenima u ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o preuzimanju Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (NN 13/18) članak/članci Članci 1., 2., 3., 4., 5.</p>
<p>Članak 29.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija do 16. studenoga 2017. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje opseg u kojem su države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom, uključujući opis djelovanja poduzetih na temelju članaka 8., 9. i 23., te prilaže, ako je to potrebno, zakonodavne prijedloge.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 29. Direktive 2012/29/EU propisuje obvezu podnošenja izvješća od strane Komisije Europskom parlamentu i Vijeću. Isti ne može biti predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>

<p>Članak 30.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2001/220/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2001/220/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, upućivanja na tu Okvirnu odluku smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Člankom 30. Direktive 2012/29/EU propisana je zamjena Okvirne odluke 2001/220/PUP ovom Direktivom, slijedom čega ovu odredbu nije potrebno preuzimati.</p>
<p>Članak 31.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Članak 31. Direktive 2012/29/EU propisuje njeno stupanje na snagu. Predmetna odredba nije predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>

<p>Članak 32.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 32. Direktive 2012/29/EU propisuje adresate kojima se Direktiva upućuje. Isti nije predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>
--	--	----------------------------------	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području kaznenih djela terorizma, kaznenih djela povezanih s terorističkom skupinom i kaznenih djela povezanih s terorističkim aktivnostima, kao i mjere zaštite žrtava terorizma te potpore i pomoći tim žrtvama.</p>	<p>Članak 1.a</p> <p>12) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.03.2017.).</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci članak 386. točka 12.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „financijska sredstva” znači imovina svake vrste, materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na koji način je stečena te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku, uključujući elektroničke ili digitalne, kojima se dokazuje pravo na takvu imovinu ili udio u njoj, a uključuje, iako se na njih ne ograničava, bankovne kredite, putničke čekove, bankovne čekove, novčane naloge, dionice, vrijednosne papire, obveznice, mjenice i akreditive;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 87., članak 328.</p>

<p>2.,,pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija;</p> <p>3.,,teroristička skupina” znači strukturirana skupina s više od dvije osobe, koja je osnovana na dulje razdoblje i djeluje organizirano radi počinjenja kaznenih djela terorizma; „strukturirana skupina” znači skupina koja nije osnovana slučajno kako bi kazneno djelo počinila odmah i koja ne mora imati formalno definirane uloge za svoje članove, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu.</p>			
<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA TERORIZMA I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM</p> <p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeća namjerna djela, kako su definirana prema nacionalnom pravu kao kaznena djela, koja zbog svoje prirode ili konteksta mogu ozbiljno naštetiti zemlji ili međunarodnoj organizaciji, definiraju kao kaznena djela terorizma ako su počinjena s jednim od ciljeva navedenih u stavku 2.:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 97.</p>

<p>(a) napadi na život osobe koji mogu prouzročiti smrt;</p> <p>(b) napadi na fizički integritet osobe;</p> <p>(c) otmica ili uzimanje talaca;</p> <p>(d) nanošenje velikih razaranja vladinom ili javnom objektu, sustavu prijevoza te infrastrukturnom objektu, uključujući informacijski sustav, fiksnoj platformi smještenoj na epikontinentalnom pojasu te nekom javnom mjestu ili privatnom vlasništvu, koja mogu ugroziti ljudske živote ili dovesti do velikoga gospodarskog gubitka;</p> <p>(e) protupravno oduzimanje zrakoplova, brodova ili drugih sredstava javnog ili teretnog prijevoza;</p> <p>(f) proizvodnja, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabava ili uporaba eksplozivâ ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja;</p> <p>(g) ispuštanje opasnih tvari ili izazivanje požara, poplava ili eksplozija s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(h) ometanje ili prekidanje opskrbe vodom, električnom energijom ili bilo kojim drugim osnovnim prirodnim resursom s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(i) nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19), u slučajevima u kojima se</p>			
---	--	--	--

<p>primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka (b) ili (c) te direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka (c) te direktive;</p> <p>(j) prijetnja počinjenja bilo kojeg od djela navedenih u točkama od (a) do (i).</p> <p>2. Ciljevi iz stavka 1. su sljedeći:</p> <p>(a) ozbiljno zastrašivanje stanovništva;</p> <p>(b) protupravno prisiljavanje tijela vlasti ili međunarodne organizacije na činjenje ili nečinjenje bilo koje radnje;</p> <p>(c) ozbiljna destabilizacija ili uništavanje temeljnih političkih, ustavnih, gospodarskih ili društvenih struktura neke zemlje ili međunarodne organizacije.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela povezana s terorističkom skupinom</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeća djela, kada su počinjena namjerno, budu kažnjiva kao kaznena djela:</p> <p>(a) vođenje terorističke skupine;</p> <p>(b) sudjelovanje u aktivnostima terorističke skupine, između ostalog prikupljanjem informacija ili materijalnih sredstava ili financiranjem njezinih aktivnosti na bilo</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 102.</p>

<p>koji način, znajući za činjenicu da će takvo sudjelovanje doprinijeti kriminalnim aktivnostima terorističke skupine.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da širenje neke poruke ili činjenje neke poruke javno dostupnom na drugi način, bilo kojim sredstvima, na internetu ili izvan njega, s namjerom poticanja na počinjenje nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), ako se takvim ponašanjem izravno ili neizravno, primjerice veličanjem terorističkih djela, zagovara počinjenja kaznenih djela terorizma, uzrokujući time opasnost od mogućnosti počinjenja jednog ili više takvih kaznenih djela, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 99.</p>

<p>Članak 6.</p> <p>Novačenje za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da vrbovanje druge osobe za počinjenje ili doprinos počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i) ili u članku 4. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 100.
<p>Članak 7.</p> <p>Pružanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da davanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), znajući da se stečene vještine namjeravaju upotrijebiti u takvu svrhu, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 101.

<p>Članak 8.</p> <p>Pohađanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da primanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 101.
<p>Članak 9.</p> <p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da putovanje u zemlju koja nije članica Unije u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8., bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 101.a

<p>2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da neko od sljedećih ponašanja bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno:</p> <p>(a) putovanje u tu državu članicu u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8.; ili</p> <p>(b) pripremne radnje koje poduzme osoba koja ulazi u tu državu članicu s namjerom počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Organiziranje ili drukčije olakšavanje putovanja u svrhu terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka radnja organizacije ili olakšavanja kojom se bilo kojoj osobi pomaže u putovanju u svrhu terorizma, kako je navedeno u članku 9. stavku 1. i članku 9. stavku 2. točki (a), znajući da je tako pružena pomoć</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 38., članak 103.</p>

<p>namijenjena u tu svrhu, bude kažnjiva kao kazneno djelo kada je počinjena namjerno.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da stavljanje na raspolaganje ili prikupljanje sredstava na bilo koji način, izravno ili neizravno, s namjerom njihove uporabe ili znajući da će se ona u cijelosti ili djelomično upotrijebiti za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 10. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Ako se financiranje terorizma iz stavka 1. ovog članka odnosi na bilo koje od kaznenih djela utvrđenih u člancima 3., 4. i 9., nije nužno da se sredstva doista upotrijebe, u cijelosti ili djelomično, za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od navedenih kaznenih djela niti se zahtijeva da počinitelj zna za koje se određeno kazneno djelo ili kaznena djela sredstva namjeravaju upotrijebiti.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 98.</p>

<p>Članak 12.</p> <p>Druga kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima obuhvaćaju sljedeća namjerna djela:</p> <p>(a)tešku krađu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(b)iznudu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(c)izradu ili uporabu lažnih administrativnih isprava s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), članku 4. točki (b) i članku 9.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 229., članak 234., članak 243., članak 278., članak 279., članak 51.

<p>GLAVA IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE KOJE SE ODOSE NA KAZNENA DJELA TERORIZMA, KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 13.</p> <p>Povezanost s kaznenim djelima terorizma</p> <p>Kako bi kazneno djelo iz članka 4. ili glave III. bilo kažnjivo, nije nužno da je kazneno djelo terorizma doista počinjeno niti je nužno, ako je riječ o kaznenim djelima iz članka od 5. do 10. i članka 12., uspostaviti poveznicu s drugim određenim kaznenim djelom utvrđenim u ovoj Direktivi.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 102.
<p>Članak 14.</p> <p>Pomaganje, poticanje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz članka od 3. do 8., članka 11. i članka 12. bude kažnjivo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 38., članak 37., članak 34.

<p>počinjenje kaznenog djela iz članaka od 3. do 12. bude kažnjivo.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članaka 3., 6., 7., članka 9. stavka 1. i članka 9. stavka 2. točke (a) te članaka 11. i 12., uz iznimku posjedovanja kao što je predviđeno u članku 3. stavku 1. točki (f) i kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (j), bude kažnjiv.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. mogu kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim sankcijama koje mogu dovesti do predaje ili izručenja.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela terorizma iz članka 3. i kaznena djela iz članka 14., u onoj mjeri u kojoj se odnose na kaznena djela terorizma, mogu kazniti kaznama zatvora težima od onih koje su prema nacionalnom pravu zapriječene za takva kaznena djela u slučaju nepostojanja posebne namjere koja se zahtijeva u skladu s člankom 3., osim ako su zapriječene kazne</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 110., članak 120., članak 117., članak 118., članak 119., članak 137., članak 139., članak 215., članak 216., članak 217., članak 218., članak 219., članak 220., članak 221., članak 222., članak 223., članak 267., članak 269., članak 270., članak 271., članak 273., članak 331., članak 102., članak 47., članak 266., članak 268., članak 272.</p>

<p>već najviše moguće kazne prema nacionalnom pravu.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela navedena u članku 4. mogu kazniti kaznama zatvora, pri čemu najviša kazna ne smije biti kraća od petnaest godina za kazneno djelo iz članka 4. točke (a), a za kaznena djela navedena u članku 4. točki (b) najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina. Ako je kazneno djelo terorizma iz članka 3. stavka 1. točke (j) počinila osoba koja vodi terorističku skupinu kako je navedeno u članku 4. točki (a), najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u slučaju kada je kazneno djelo iz članka 6. ili 7. usmjereno prema djetetu to može uzeti u obzir prilikom izricanja kazne, u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Olakotne okolnosti</p> <p>Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da se kazne iz članka 15. mogu ublažiti, ako počinitelj:</p> <p>(a) odustane od terorističkih aktivnosti; i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 47., članak 48., članak 49., članak 35.</p>

<p>(b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje ona inače ne bi mogla pribaviti, pomažući im da:</p> <p>i. spriječe ili ublaže posljedice kaznenog djela;</p> <p>ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje;</p> <p>iii. pronađu dokaze; ili</p> <p>iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe;</p> <p>(c) ovlaštenje za provedbu nadzora u okviru pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 2., članak 3., članak 4., članak 5., članak 23.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 20., članak 291.

<p>osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je podređena toj pravnoj osobi, bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. ili pomagatelji u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 17. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati druge sankcije kao što su:</p> <p>(a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(c) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 8., članak 10., članak 10.a., članak 11., članak 12., članak 12.a., članak 13., članak 15., članak 16., članak 17., članak 18.</p>

<p>(e)privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su služili za počinjenje kaznenog djela.</p>			
<p>Članak 19. Nadležnost i kazneni progon</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u sljedećim slučajevima:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 9., članak 10., članak 11., članak 12., članak 14., članak 16.</p>
<p>(a)kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno je na plovilu koje plovi pod njezinom zastavom ili u zrakoplovu registriranom u toj državi članici;</p> <p>(c)počinitelj je njezin državljanin ili u njoj ima boravište;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1., članak 3.</p>
<p>(d)kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području;</p> <p>(e)kazneno djelo počinjeno je protiv institucija ili naroda dotične države članice ili protiv institucije, tijela, ureda ili agencije Unije koji imaju sjedište u toj državi članici.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20) članak/članci Članak 12., članak 12.g</p>

<p>Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost ako je kazneno djelo počinjeno na državnom području druge države članice.</p> <p>2. Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost nad pružanjem obuke za terorizam, kako je navedeno u članku 7., kada počinitelj pruža obuku osobama koje su njezini državljani ili imaju boravište u toj državi članici u slučajevima u kojima nije primjenjiv stavak 1. ovog članka. Država članica o tome obavješćuje Komisiju.</p> <p>3. Kada je za kazneno djelo nadležno više država članica i kada svaka od dotičnih država članica može učinkovito vršiti kazneni progon na temelju istih činjenica, dotične države članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih vršiti kazneni progon počiniteljâ s ciljem, ako je to moguće, objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici. U tu svrhu države članice mogu se obratiti Eurojustu kako bi olakšale suradnju između svojih pravosudnih tijela i koordinaciju njihova djelovanja.</p> <p>U obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:</p> <p>(a) država članica ona je na čijem je državnom području počinjeno kazneno djelo;</p> <p>(b) država članica ona je čiji je počinitelj državljanin ili u kojoj ima boravište;</p>			
---	--	--	--

<p>(c)država članica ona je koja je zemlja podrijetla žrtava;</p> <p>(d)država članica ona je na čijem je državnom području pronađen počinitelj.</p> <p>4. Svaka država članica također poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u slučajevima kada odbija predati ili izručiti drugoj državi članici ili trećoj zemlji osobu osumnjičenu ili osuđenu za takvo kazneno djelo.</p> <p>5. Svaka država članica osigurava da njezina nadležnost obuhvaća slučajeve u kojima je bilo koje od kaznenih djela iz članaka 4. i 14. počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području, neovisno o tome gdje je teroristička skupina smještena ili gdje vrši svoje kriminalne aktivnosti.</p> <p>6. Ovaj članak ne isključuje izvršavanje nadležnosti u kaznenim stvarima kako je to utvrdila država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 20.</p> <p>Istražni instrumenti i oduzimanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koji se koriste u slučajevima organiziranog kriminala ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela, budu dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članka od 3. do 12.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela prema potrebi zamrznu ili oduzmu, u skladu s Direktivom 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (20), imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz ove Direktive ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 1.a
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv internetskih sadržaja za javno poticanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskog sadržaja koji je javno poticanje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) (NN 84/21) članak/članci Članak 75.

<p>na počinjenje kaznenog djela terorizma, kako je navedeno u članku 5., a koji se nalazi na poslužiteljima na njihovu državnom području. One također nastoje ostvariti uklanjanje takva sadržaja s poslužitelja koji se nalaze izvan njihova državnog područja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci članak 261., članak 263.
<p>2. Kada uklanjanje sadržaja iz stavka 1. na njegovu izvoru nije izvedivo, države članice mogu prema korisnicima interneta na svojem državnom području poduzeti mjere za blokiranje pristupa takvu sadržaju.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10) članak/članci Članak 9.
<p>3. Mjere uklanjanja i blokiranja moraju biti određene prema transparentnim postupcima i pružati odgovarajuće zaštitne mehanizme posebno kako bi se osiguralo da su te mjere ograničene na ono što je nužno i proporcionalno te kako bi korisnici bili obaviješteni o razlogu za te mjere. Zaštitni mehanizmi povezani s uklanjanjem ili blokiranjem uključuju i mogućnost upotrebe pravnog sredstva.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o provedbi Uredbe (EU) 2021/784 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2021. o borbi protiv širenja terorističkog sadržaja na internetu (07.06.2022)
<p>Članak 22. Izmjene Odluke 2005/671/PUP Odluka 2005/671/PUP mijenja se kako slijedi:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci Članak 18.

<p>1.u članku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a),kaznena djela terorizma’: kaznena djela iz Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća (*1);</p> <p>(*1) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6).”;</p> <p>2.članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da se relevantne informacije koje su prikupila njezina nadležna tijela u okviru kaznenih postupaka u vezi s kaznenim djelima terorizma učine što prije dostupnima nadležnim tijelima druge države članice, ako bi se te informacije mogle upotrijebiti za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili kaznenih progon kaznenih djela terorizma, kako je navedeno u Direktivi (EU) 2017/541, u toj državi članici, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, i u skladu s nacionalnim pravom te odgovarajućim međunarodnim pravnim instrumentima.”;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99) članak/članci Članak 21.
---	--	---------------	---

<p>(b)dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„7. Stavak 6. ne primjenjuje se u slučaju kada bi se razmjenom informacija ugrozile istrage u tijeku ili sigurnost pojedinca ni u slučaju kada bi ona bila protivna ključnim interesima sigurnosti dotične države članice.</p> <p>8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela, prema potrebi, poduzmu pravodobne mjere u skladu s nacionalnim pravom nakon što dobiju informacije iz stavka 6.”.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Temeljna prava i slobode</p> <p>1. Ovom Direktivom ne mijenjaju se obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela, kako su utvrđena u članku 6. UEU-a.</p> <p>2. Države članice mogu utvrditi uvjete koji su potrebni prema temeljnim načelima koja se odnose na slobodu tiska i drugih medija i u skladu tim načelima, kojima se uređuju prava i obveze tiska ili drugih medija te postupovna jamstva za njih kada se takvi uvjeti odnose na određivanje ili ograničavanje odgovornosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 23. propisuje obvezu država članica na poštivanje temeljnih prava iz članka 6. UEU-a. Slijedom navedenog, predmetna odredba nije predmetom ovih izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>

<p>GLAVA V.</p> <p>ODREDBE O ZAŠTITI ŽRTAVA TERORIZMA, POTPORI ŽRTVAMA TERORIZMA TE PRAVIMA ŽRTAVA TERORIZMA</p> <p>Članak 24.</p> <p>Pomoć i potpora žrtvama terorizma</p> <p>1. Države članice osiguravaju da istrage ili kazneni progon kaznenih djela obuhvaćenih ovom Direktivom ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve terorizma ili druge osobe nad kojom je počinjeno kazneno djelo, barem ako su djela počinjena na državnom području države članice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su službe za potporu koje se bave posebnim potrebama žrtava terorizma uspostavljene u skladu s Direktivom 2012/29/EU i dostupne žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Takve službe na raspolaganju su dodatno uz opće službe za potporu žrtvama ili u okviru tih općih službi za potporu žrtvama koje se mogu obratiti već postojećim subjektima koji pružaju specijalističku potporu.</p> <p>3. Službe za potporu moraju biti sposobne pružiti pomoć i potporu žrtvama terorizma</p>	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 2., članak 1.a</p>
---	---	----------------------------	---

<p>u skladu s njihovim posebnim potrebama. Usluge tih službi povjerljive su, besplatne i lako dostupne svim žrtvama terorizma. Posebno obuhvaćaju:</p> <p>(a) emocionalnu i psihološku potporu, kao što su potpora i savjetovanje nakon traumatičnih iskustava;</p> <p>(b) savjetovanje i pružanje informacija o svim relevantnim pravnim, praktičnim ili financijskim pitanjima, uključujući olakšavanje ostvarivanja prava žrtava terorizma na informacije kako je utvrđeno u članku 26.;</p> <p>(c) pomoć u vezi s potraživanjima u pogledu naknade štete za žrtve terorizma koja je dostupna na temelju nacionalnog prava dotične države članice.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su uspostavljeni mehanizmi ili protokoli kojima se omogućuje aktiviranje službi za potporu žrtvama terorizma u okviru njihovih nacionalnih infrastruktura za odgovor na hitne situacije. Takvim mehanizmima ili protokolima predviđa se koordinacija nadležnih tijela vlasti, agencija i tijela kako bi bili sposobni pružiti sveobuhvatan odgovor na potrebe žrtava i članova njihovih obitelji neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno, uključujući odgovarajuća sredstva</p>	<p>mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,</p> <p>9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),</p> <p>10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,</p> <p>11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,</p>		
---	--	--	--

<p>za olakšavanje identifikacije žrtava i njihovih obitelji te komunikacije s njima.</p> <p>5. Države članice osiguravaju pružanje odgovarajuće medicinske pomoći žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Države članice zadržavaju pravo organizirati pružanje medicinske pomoći žrtvama terorizma u skladu sa svojim nacionalnim zdravstvenim sustavima.</p> <p>6. Države članice osiguravaju žrtvama terorizma pristup pravnoj pomoći, u skladu s člankom 13. Direktive 2012/29/EU, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Države članice osiguravaju da se težina i okolnosti kaznenog djela na odgovarajući način uzmu u obzir u uvjetima i postupovnim pravilima prema kojima žrtve terorizma imaju pristup pravnoj pomoći u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Ova Direktiva primjenjuje se dodatno uz Direktivu 2012/29/EU i njome se ne dovode u pitanje mjere utvrđene u toj direktivi.</p>	<p>12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,</p> <p>13) druga prava propisana zakonom.</p> <p>(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.</p> <p>(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.</p> <p>(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:</p>		
--	--	--	--

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.

	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19) članak/članci Članak 3., članak 6., članak 9.
--	---	---------------------	---

mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

	<p>1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona</p> <p>2) o pravima koja ima kao oštećenik.</p> <p>(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.</p> <p>(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.</p> <p>(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.</p>		
--	--	--	--

	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12) članak/članci Točka IV.
--	---	---------------------	--

mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.

	<p>Članak 43.</p> <p>(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci Članak 29.
--	---	---------------------	--

mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio – video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.

<p>Članak 25.</p> <p>Zaštita žrtava terorizma</p> <p>Države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava terorizma i članova njihovih obitelji u skladu s Direktivom 2012/29/EU. Pri određivanju trebaju li oni i u kojoj mjeri biti korisnici zaštitnih mjera tijekom kaznenog postupka, posebna pozornost posvećuje se riziku od zastrašivanja i odmazde te potrebi zaštite dostojanstva i fizičkog integriteta žrtava terorizma, između ostalog tijekom ispitivanja i svjedočenja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 1.a., članak 202., članak 43., članak 43.a
<p>Članak 26.</p> <p>Prava žrtava terorizma s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve terorizma koje imaju boravište u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma imaju pristup informacijama u vezi sa svojim pravima, raspoloživim službama za potporu i programima za naknadu štete u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma. U tom pogledu dotične države članice poduzimaju prikladne mjere za olakšavanje suradnje među svojim nadležnim tijelima ili subjektima koji pružaju specijalističku potporu, kako bi se</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 43.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15) članak/članci Točka IV.

<p>žrtvama terorizma osigurao stvaran pristup takvim informacijama.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da sve žrtve terorizma imaju pristup službama za pomoć i potporu kako je utvrđeno u članku 24. stavku 3. točkama (a) i (b) na državnom području države članice u kojoj imaju boravište, čak i ako je kazneno djelo terorizma počinjeno u drugoj državi članici.</p>			
<p>GLAVA VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/475/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje navedene okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2002/475/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom 27. Direktive (EU) 2017/541 propisana je zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP ovom Direktivom, slijedom čega ovu odredbu nije potrebno preuzimati.</p>

<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 8. rujna 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donese te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 28. Direktive (EU) 2017/541 propisuje transpozicijski rok. Isti nije predmetom prenošenja u Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku.</p>
<p>Članak 29.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija do 8. ožujka 2020. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Komisija do 8. rujna 2021. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 29. Direktive (EU) 2017/541 propisuje obvezu podnošenja izvješća od strane Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o transpoziciji i provedbi Direktive. Isti ne može biti predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>

<p>Direktive u pogledu suzbijanja terorizma. Izvješće obuhvaća i utjecaj ove Direktive na temeljna prava i slobode, između ostalog na nediskriminaciju, vladavinu prava i razinu zaštite i pomoći pružene žrtvama terorizma. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice u skladu s Odlukom 2005/671/PUP i sve ostale relevantne informacije o izvršavanju ovlasti u okviru zakonâ o borbi protiv terorizma u vezi s prenošenjem ove Direktive i njezinom provedbom. Ako je to potrebno, Komisija na temelju te evaluacije odlučuje o prikladnim daljnjim djelovanjima.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 30. Direktive (EU) 2017/541 propisuje njeno stupanje na snagu. Predmetna odredba nije predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>
<p>Članak 31.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 31. Direktive (EU) 2017/541 propisuje adresate kojima se Direktiva upućuje. Isti nije predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>